

A Szent Margit Gimnázium

évkönyve

az iskola fennállásának 106. évében

2025-2026.

Kiadja a Szent Margit Gimnázium

2026

A Szent Margit Gimnázium

ÉVKÖNYVE

A Szent Margit Gimnázium évkönyve

a 2025/2026. tanévről

az iskola fennállásának 106. évében

Kiadja:

Szent Margit Gimnázium

1114 Budapest, Villányi út 5-7.

www.szmg.hu

Felelős kiadó:

Vízhányó Zsolt Sch.P., igazgató

Szerkesztette:

Csontos Attila
Sinkó Viktória

Budapest, 2026

A Szent Margit Gimnázium fenntartója:

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja - Magyar Tartomány

1085 Budapest, Horánszky u. 17.

www.megvaltosnoverek.hu

Igazgatói köszöntő

„A gyermek vendég a házban,
akit szeretni és tisztelni kell –
sohasem birtokolni, hiszen ő Istené.”

(J. D. Salinger)

Mi is számomra az iskola?

A családfogalom logikájához hozzátartozik, hogy az már akkor létezik, amikor még gyermekek meg sem születnek, és család akkor is, amíg a gyermekek fölcseperednek, és akkor is az marad, amikor a gyerekek kirepülve új, más családot alkotnak. Mert a család valójában: a két szülő, és azok egymás iránti szeretete.

Valahogy hasonlóképp csatlakoznak a gyerekek az iskolához. Ők ott növekednek, bölcsebbé válnak. De tudnunk kell, és nekik is tudniuk kell, csak négy-hat évre része az életüknek az iskola, ez az iskola; majd aztán ők továbbállnak, egy kis darabkát visznek ugyan a diákévekből, mely beépül a felnőtt életükbe; de ők itt csak átmenetileg voltak azért, hogy a felnőtt életre készüljenek.

Így hát számomra az iskola a tanári kar.

Nem kizárva ebből a gyerekeket, hanem éppen otthont teremtve nekik. A tanári kar fölkészültsége biztosítja a diákok tudását. A tanári kar közössége az alapja a diákok közösségének. A tanári kar hívő közössége alapja diákok hitre nevelésének. Ha a tanárok tisztelik és szeretik egymást, úgy a diákok is hasonlóképpen fordulnak egymáshoz.

És így az óra a tanár.

A tanár fölkészültsége biztosítja a diák tudását. A tanár közösségre való nyitottsága segíti a diákok közösségének kialakulását. A tanár hívő élete kell, hogy minta legyen a diákok számára. Ha a diák szeretheti a tanárt, úgy a tanár a személyisége megteremt mindent, ami kell egy órához, és azon keresztül mindent megadhat neki, amire szüksége van a fejlődéséhez.

Mindezzel a felelősséggel kell tudnia élni és bánni a tanároknak, a belőlük alkotott közösségnek, mely az iskolát jelenti, ahová szülők és gyermekek bizalommal beléphetnek – társsá válhatnak négy-hat évre.

Vízhányó Zsolt Sch. P.
igazgató

Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk

„Bizalom és felelősségtudat”

Tanítva nevelünk. Nevelve evangelizálunk.

De egy igazi kamasz tart a nevelés szótól, még inkább az evangelizációtól. Tudjuk. Joggal. Mert direktben nem lehet. Ezért a jó tanár „suttyomban” nevel. Úgy, hogy néha még maga sem veszi észre. Matekórától rajzóráig. Ebédlőtől röplabdáig. Nagyritkán elejtett szóval – sokkal inkább tettel, személyiséggel, példával. Az, aki a tárgyát komolyan veszi, és ez átragad diákjára. Az, aki hitét megéli, és diákjait ezzel legalább keresővé teszi, mérlegelésre készteti. Az, aki számára az istenadta tehetség érték, és diákjai kamatoztatni akarják azt..

A diák kritikus és éles szemű. Kiszúrja az ilyen tanárokat, az ilyen iskolát. Azt a tanárt és azt az iskolát, amely úgy segít a tehetség és hit, de legalábbis a nyitottságra készség kibontakoztatásában, hogy a mindennapi munkájában egy külső szemlélő először csak az oktatás minőségét látja.

De mi tanítva nevelünk. És nevelve evangelizálunk. Tanítva evangelizálunk.

Ez a mi küldetésünk.

Vízhányó Zsolt Sch. P.
igazgató

Tanárok - Munkatársak

A Szent Margit Gimnázium nevelőtestülete a 2025–2026. tanévben

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Ávár Barbara	*angol*	*10.d*
Bajcsi Gizella	*német*	*mk. vezető (NOL)*
Bakondiné Szabó Gabriella Hajnalka	*digitális kultúra*	
Balla Lajos	*vizuális kultúra*	
Bártfay Katalin M. Zsuzsanna	*matematika, digitális kultúra*	*8.a*
Bencsik Réka	*fizika, biológia*	
Birosz Erika Alfonza SDR	*hittan*	*rendi igh.*
Czakó Bence	*testnevelés*	
Csikai Klára	*angol*	
Csontos Attila	*magyar*	*általános igh., mk.-vezető (magyar, ének), 10.b*
Édes Éva	*francia*	
Érsok Gábor	*földrajz, történelem*	*7.a*
Gergely András	*biológia, kémia*	
Harsányi Éva	*német*	
Heiszer Eszter	*testnevelés*	
Heiszer Ferenc	*matematika, kémia*	*11.a*
Holczmann-né dr. Fehér Ildikó	*angol, történelem*	*9.b*

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Horváth István	*angol, történelem*	*12.d*
Jakab Levente	*digitális kultúra, spanyol*	
Kaszásné Katona Györgyike	*angol*	
Keményné Orbán Krisztina	*angol, magyar*	*10.a*
Kornyilovné Dr. Máté Anita	*angol, történelem*	*mk.vezető (angol) 12.a*
Kurucz Balázs	*matematika, fizika*	*10.c*
Lobmayer András	*biológia, hittan*	*tanügyi igh.*
Márkiné Solnay Márta	*magyar*	
Matafán Ibolya	*magyar*	
Murányi Ilona	*magyar, hittan*	*mk.-vezető (hittan)*
Nagyné Margitán Gabriella	*matematika*	
Oberrecht Ádám	*ének-zene*	
Dr. Orovica Márkné	*fizika*	*mk.-vezető (fizika)*
Pacz Mercédesz	*magyar, francia*	*12.c*
Pákh György	*matematika*	
Pethő-Gazdag Cecília	*biológia*	*12.b*
Pujcsek Adél	*olasz*	
Rácz Botond	*földrajz, történelem*	

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Rébay Lajos	*angol*	
Reichardtné Szabó Marietta	*matematika, fizika*	*9.nyd*
Richlik-Horváth Katalin	*matematika, fizika*	*12.c*
Seidler Gizella	*digitális kultúra*	*iskolatitkár*
Simonfai Teodóra	*történelem*	*iskolatitkár*
Sinkó Viktória Erzsébet	*digitális kultúra*	
Sió Dávid	*testnevelés*	*mk.-vezető (testnevelés)*
Dr. Sipossné Szabó Ildikó	*matematika*	*7.b*
Somogyi Mihály	*kémia*	*mk.-vezető (biol.-kémia)*
Söjtöry Borbála	*testnevelés*	
Szabadosné Karsay Gabriella	*angol, hittan*	*11.c*
Szabó Lilla	*angol, spanyol*	
Dr. Szentgáli Zsolt	*történelem, hittan*	*9.a*
Tóth Márton Mihály	*magyar, történelem*	*8.b*
Urbán Diana	*matematika, fizika*	*mk. -vezető (mat-inf.) 9.d*
Dr. Urbányiné Farkas Dóra	*matematika*	*11.d*
Valaczka Márton	*testnevelés*	

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Vámosi Judit	*magyar, német*	*11.b*
Váraljai Katalin	*református hittan*	
Dr. Vasas Géza	*történelem, magyar*	*mk.-vezető (történelem), 9c*
Vízhányó Zsolt Sch. P.	*matematika*	*igazgató , mk.-vezető (osztályfőnöki)*
Zelei Tamás	*történelem, hittan*	

Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak

Balla Eszter	*laboráns*
Fábián Balázs	*rendszergazda*
Manga József	*laboráns*
Pourné Jőrös Andrea	*könyvtáros; üzemeltetési ügyintéző*
Varga-Etele Orsolya	*iskolapszichológus*

Technikai munkatársak

Atyafi Bálint	*üzemeltetési asszisztens*
Bodony Béla	*portás*
Dobos Györgyi	*takarító*
Dobos Zoltán Tibor	*takarító*
Hegedűs István	*portás*
Horváth Gábor Miklós	*portás*
Horváth Sándorné	*konyhai alkalmazott*
Horváth Tímea	*konyhai alkalmazott*
Kállai-Bálint Szabolcs István	*üzemeltetési vezető*
Korsoveczki Andrea	*gazdasági vezető*
Kovács Andrea	*takarítási csoportvezető*
Körmendi Attiláné	*takarító*
Kövesdi Mihály	*portás*
Mészáros Sándor	*karbantartó*
Mezey Gyöngyvér Judith	*bérszámfejtő*
Molnár Gabriella	*takarító*
Nagy Marianna	*takarító*
Nagy Mihály	*portai csoportvezető*
Rácz Anna	*konyhai alkalmazott*
Szabó Miklós	*karbantartó*
Szilágyi Péter Gergely	*oktatástechnikus*
Sziráky Edit	*konyhai alkalmazott*
Tóth József Sándor	*takarító*
Vascsák Andrea	*takarító*

SZENT MARGIT GIMNÁZIUM
2025-2026-OS TANÉV TANÁRI KARA

A tanév eseményei

A 2025–2026. tanév programjai, eseményei

Augusztus	28.	Tanévnyitó nevelőtestületi értekezlet
Szeptember	1.	Veni Sancte
	3. és 9.	Szülői értekezletek
	4–5.	Gólyatábor
	14.	Diákmise 11. évfolyam
	17–19.	Tanulmányi kirándulások
	28.	Diákmise 12. évfolyam
Október	3–4.	Szalagavató
	14.	Lelki nap Papp Miklós morálteológus
	18.	Próbaérettségi: angol, német
	22.	Iskolai ünnepség
	23.	Nemzeti ünnep
	24.	Az őszi szünet kezdete
November	2.	Az őszi szünet vége
	9.	Diákmise 10. évfolyam
	23.	Diákmise 9. évfolyam
	29.	Nyílt nap
December	2. és 4.	Tanári fogadóórák
	2.	Nevelési értekezlet
	7.	Diákmise 7–8. évfolyam
	13.	Próbaérettségi: magyar
	19.	Osztálykarácsonyok Próbaérettségi: történelem
	20.	A karácsonyi szünet kezdete
Január	4.	A karácsonyi szünet vége
	6.	Vízkereszt: közös szentmise
	10.	Próbaérettségi: matematika
	23.	Első félév vége
	24.	Központi felvételi
Február	1.	Diákmise 12. évfolyam
	3. és 4.	Szülői értekezletek
	6.	A váci Piarista Gimnázium tanárainak látogatása iskolánkban
	11.	Tanári kirándulás Pannonhalmi Bencés Gimnázium
	14.	Margit-bál
	17.	Test – Szellem – Lélek nap

	18–20.	Síszünet
Március	1.	Diákmise 11. évfolyam
	13.	Iskolai ünnepség
	17. és 19.	Tanári fogadóórák
	22.	Diákmise 10. évfolyam
	24.	Nevelési értekezlet
Április	1.	Bibliaverseny
	2–12.	Húsvéti szünet
	14–23.	Diákcsereprogram (Osnabrück)
	15.	Szent Margit Nap P. Kálmán Peregrin OFM
	26.	Diákmise 9. évfolyam
	29.	Érettségi tájékoztató Ballagók miséje
	30.	Ballagás
Május	4–6.	Osztálykirándulások Írásbeli érettségik magyar nyelv- és irodalomból, matematikából, történelemből
	12–13.	Fakultációs tájékoztatók
	31.	Diákmise 7–8. évfolyam
Június	18.	M-Faktor Gála
	19.	Te Deum Tanévzáró nevelőtestületi értekezlet
	22–27.	Szóbeli érettségik

Gólyatábor 2025.

Idén kisebb kavarodással indult útjára a gólyatábor. A Keleti pályaudvar lezárása sok bonyodalmat okozott az induláskor. Kőbánya felsőn nem volt megfelelő gyülekezőhely, így a gólyatánc a helyhiány miatt majdnem elmaradt.

Végül mindenki szerencsésen megérkezett a helyszínre, így menetrend szerint kezdetét vehette a tábor: a Margitos éveket megkezdő beavatás, az előttük álló négy, öt vagy hat év első megpróbáltatása, amely remélhetőleg felvértezi a diákokat az előttük álló időszakra.

A tábor első napja igazán simán telt, noha több változtatásra is szükség volt. A teljesen tapasztalatlan vezetői csapat remekül vitte a vállán a tábort, a szervezők pedig gondos munkájukkal járultak hozzá a lebonyolításhoz. Ilyen könnyedén még nem telt el az első tábori nap. Az esti programot teljesen újjá kellett szervezni: a szeretett Meseerdő helyett a szervezők esti kincskeresést találtak ki a tíz órai sötétben. A hetedikes osztályok a különböző segítségeknek köszönhetően ügyesen megtalálták a kincset, amelyet bátorságukkal érdemeltek ki; a kilencedikesek pedig nehezen találták meg a „kincset, ami nincsen”.

A második napra elfáradtunk. Nemcsak a gólyák, hanem a szervezők is: munkakedvük és munkafegyelmük romlott, és többször magukra hagyták a gólyákat.

A gólyák rendkívül ügyesen elsajátították a gólyatáncot, amely végül megmenekült: sikerült megfelelő helyet találni az előadásához, így a szülőknek is bemutathatták.

Kurucz Balázs
szervezőtanár

Bakancsos túrák

A Diákönkormányzat szombati túrasorozata négy különböző tájra hívta a Szent Margit Gimnázium diákjait: bejártuk a Börzsöny, a Pilis, a Naszály és a Vértes ösvényeit. A 7–12. évfolyam tanulói közül sokan csatlakoztak; a természetjárás közös élményeihez panorámák, várromok, barlangok és jó társaság adták a hátteret. A túrák végén a kellemes fáradtság mellé mindig jutott egy újabb történet is.

Októberben Zebegényből indultunk a Remete-barlangok és a Hegyes-tető felé, majd Nagymaroson zártuk a mintegy 11 kilométeres útvonalat. A Kéktúrázás napja és a szép őszi idő sok kirándulót vonzott a Dunakanyarba, így útközben is gyakran találkoztunk természetjárókkal. A Borostyán-kői pihenőtől Helembáig nyílt kilátás a vidékre, a Remete-barlangok monumentális látványa és a Julianus barát-kilátó 482 méteres csúcsa pedig a nap legemlékezetesebb állomásai közé tartozott. Nagymarosra fáradtan, de mosolyogva érkeztünk meg – és már ott felmerült, mikor indulunk legközelebb.

Decemberben a Pilisben túráztunk. A tízfős diákcsapat Pilisszentkereszẗről kapaszkodott fel a Pilis-tetőre, ahol a Boldog Özséb-kilátóból feltáruló panoráma minden lépésért kárpótolt bennünket. A napsütéses téli időben egy vidám tacskó is velünk tartott. Visszafelé útba ejtettük az egykori pilisi ciszterci kolostor romkertjét is, így a természetjárás történelmi felfedezéssel egészült ki.

Februárban a Naszály közel húsz kilométeres útvonala és 550 méteres szintemelkedése várt ránk. Kosd határában megálltunk a bányászemlékműnél, majd a hegy gerincéről a Cserhát vidékére nyíló kilátásban gyönyörködtünk. Fejlámpával fedeztük fel a Násznép-barlangot, és a karsztosodásról is tanultunk. A Látó-hegyről a ködbe burkolózó Dunakanyarra pillantottunk le, a Gyadai tanösvény függőhídján pedig együtt kelt át a csapat. Katalinpusztára fáradtan, de elégedetten érkeztünk meg.

Márciusban a Vértesben, Szárliget és Vitányvár között tettünk meg egy 15 kilométeres kört. A nagy érdeklődés miatt az eredetileg tervezett pákozdi helyszín helyett választottuk ezt a könnyen megközelíthető útvonalat; a változtatásból remek kirándulás kerekedett. A

nagy létszámú csapathoz hat osnabrücki cserediák is csatlakozott, így a túra a vendégek megismerésére is jó alkalmat adott. Rétek, legelők, erdők és vízmosások váltották egymást, a nap fénypontját pedig a mohos falú Vitányvár jelentette. A sok diák hamar életre keltette a várromot, és a közös túra végére új élményeket vitt magával.

A négy szombati kirándulás megmutatta, milyen sokféle arcát kínálja a természet egy-egy jó útvonalnak. Volt köztük őszi panoráma, napsütéses téli csúcs, barlangi felfedezés és várhódítás; mindegyikben közös volt a társaság, a mozgás öröme és az együtt megtett út. A túrasorozat egyre több diákot szólított meg, és a résztvevők lelkesedése már a következő alkalmaknak is jó előjele.

Rácz Botond és Zelei Tamás
szervező tanárok

ForrásPont
2025. november 15.

A novemberben megrendezett Forráspont programra a 11.a osztállyal látogattunk el. A szombati rendezvényen is sokan gyűltünk össze délelőtt. A program dicsőítéssel kezdődött: egy zenekar gitárkíséretes dalokat játszott. Ezután két tanúságtételt hallgattunk meg, amelyek az önelfogadásról és arról szóltak, hogyan tekint ránk Isten.

A szünet után Doma atya tanítását hallgattuk meg, majd hosszabb szentségimádás következett. Ezalatt végig gitárzene szólt, és egészen közel is mehettünk az Oltáriszentséghez. Összességében nagyon jól megszervezett programon vettünk részt. Jó volt ennyi katolikus fiatalt egy helyen látni.

Heiszer Ferenc osztályfőnök

Éjszaka, hogy éljünk,
csodáljunk, imádjunk

Nyílt Nap a Szent Margit Gimnáziumban

2025. november 29. szombat 10:00-14:00

Felvételi

Jelenleg 6. és 8. osztályos diákok jelentkezését várjuk.

A mi iskolánk, és a tiéd is lehet.

tudás · közösség · hívő élet

A te döntésed, jövőd lehet!

Határidők

Jelentkezés a központi írásbelire: 2025. 12. 01.
Jelentkezés (felvételi lapok megküldése): 2026. 02. 19.

szmg.hu

1114 Budapest, Villányi út 5-7.

A felvételi tájékoztató online olvasható:

www.szmg.hu/felveteli-tajekoztato

Bécsi kirándulás

December 22-én Bécs karácsonyi hangulatában töltöttünk el egy hosszú, élményekkel teli napot a 10.c osztály tanulóival. A Ring elegáns épületei már az érkezésünkkor megmutatták a város ünnepélyes arcát, Schönbrunnban pedig a kastély és a téli park látványa ejtett ámulatba bennünket. A karácsonyi vásár forgatagában nézelődtünk, majd sétáltunk egyet a parkban, amely ilyenkor is lenyűgöző látványt nyújtott.

A belvárosban közös városnéző sétán fedeztük fel Bécs szép épületeit és templomait, miközben sok érdekes történetet hallottunk a városról. Ebéd után mindenki kedvére barangolhatott tovább, így a közös programot egy kis szabad felfedezés egészítette ki. Mielőtt elindultunk volna haza, esti fényeiben is megcsodáltuk Bécset: a kivilágított utcák és épületek egészen más hangulatot adtak a városnak. A nap végén boldog karácsonyt kívántunk egymásnak, és sok szép közös élménnyel búcsúztunk.

Kurucz Balázs
szervező tanár

Tanári kirándulás
Pannonhalma – 2026. február 11.

Reggel 7 órára érkezett meg értünk a különbuszunk, amellyel egynapos kirándulásra indultunk a Pannonhalmi Bencés Gimnázium, Egyházzenei Szakközépiskola és Kollégium intézményegyüttesébe. Mivel az M1-es autópályán kiterjedt felújítási munkálatok zajlottak, és a menetidőt nehéz volt előre megbecsülni, oda- és visszafelé is Székesfehérvár érintésével utaztunk.

Tantestületünket Juhász-Laczik Albin OSB igazgató atya fogadta. Pogácsával, kávéval és ásványvízzel kínált bennünket, majd mesélt arról az öt fontos alapelvről, amely mentén a fiúkat nevelik. Szó esett arról is, milyen előnyei és kihívásai vannak annak, hogy a diákok hétvégén is az iskolában tartózkodnak. Albin atya kérdéseinkre is válaszolt, majd két helyettesének adta át a szót. Egyikük a gimnázium tanulmányi rendjéről, másikuk a nevelőmunkáról beszélt.

Ezt követően az előre összeállított beosztás szerint különböző tanórákon vettünk részt: angol-, német-, emelt szintű magyar-, történelem-, emelt szintű matematika- és biológiaórákon. Az órák után ismét találkoztunk Albin atyával.

Egy vezetett séta során bejártuk az iskolaudvart, megálltunk a szép kilátást nyújtó nyugati mellvédnél, majd felkerestük az apátsági templomot és a hozzá kapcsolódó kerengőt. Megtudtuk, hogy már a középkorban is készültek graffitik: valaki a templom Porta Speciosa nevű kapuja mellett véste a falba a nevét. Üveg mögött láthattuk a templom egykori külső falán található festmény részletét is. Amikor a kerengőt hozzáépítették a templomhoz, ezt a falrészt befalazták. A festményt csak a közelmúltban fedezték fel újra.

Szerencsénkre addigra befejeződött a könyvtárban a kenyérbogár-fertőzés felszámolása, így a könyvtárat is megnézhettük. A bogárfertőzés felfedezésének és a károk elhárításának

története annyira érdekes volt, hogy szívesen hallgattuk volna még tovább is, ha nem kellett volna indulnunk az étterembe.

A háromfogásos ebédet a péri Fehér Akác Étteremben fogyasztottuk el. Mindenki kedvére válogathatott az italok közül, és aperitifet is kaptunk. A tanári kirándulásoknak rendszerint az ebéd a csúcspontja: ilyenkor mindenki jól érzi magát, nem kell sietnünk, a kollégák pedig felszabadultan beszélgethetnek egymással.

Végül eljött a visszaindulás ideje is. Buszra szálltunk, és este 7 órára visszaérkeztünk a Szent Margit Gimnáziumba.

Lobmayer András
szervező

Két sítábor, sok közös élmény

Februárban iskolánk két sítábort szervezett: az egyik csapat Lackenhofban, a másik az ausztriai Gerlitzen pályáin síelt. Két különböző helyszín, sokféle tudásszint és rengeteg közös élmény tette emlékezetessé a hetet. A kezdők az alapokkal ismerkedtek, a gyakorlottabbak pedig egyre bátrabban próbálták ki magukat a hegyen.

Gerlitzenen hamar kialakult a pályákon jól működő rend: a kezdők oktató segítségével tanultak, a többiek kisebb csoportokban síeltek. A fiatalokat Beke Anna is segítette, aki szakképzett oktatóként csiszolta a már biztosabban síelők technikáját. A diákok pontosan érkeztek a megbeszélt találkozókra, amit a buszsofőrök is észrevettek, és külön megdicsérték a mindig időben megjelenő csapatot.

A hét egyik különleges estéje hamvazószerdára esett. Tóth Márton közös imádságra hívta a diákokat, és sokan csatlakoztak hozzá. A tábor végén többen is kiemelték, milyen sokat jelentett nekik ez a csendes, közös alkalom. A síelés mellett ez az együttlét is maradandó emlékké vált.

Gerlitzenen egy pályán történt esés rövid időre aggodalmat okozott, de a gyors orvosi vizsgálat szerencsére kizárta a komolyabb sérülést. Hamar megérkezett a megkönnyebbülés, és a tábor a továbbiakban is jó hangulatban folytatódott. Az egész héten érezhető volt, hogy a diákok figyelnek egymásra és betartják a közösen megbeszélt szabályokat.

Lackenhofban igazi téli mesevilág fogadta a csapatot: a megérkezéskor is sok hó borította a hegyet, a hét során pedig újabb 25 centiméter hullott. A friss hó különleges élménnyé tette a síelést. A bátrabbak számára a piros és fekete pályák jelentettek komoly kihívást,

a kezdők pedig kék pályákon is lecsúszhattak a hegytetőről az alsó hüttéhez. Az erdei szakaszok még változatosabbá tették a hosszú lejtőket.

A két táborban közös volt a lelkesedés, a fegyelmezett együttműködés és az, hogy mindenki megtalálhatta a saját kihívását. A hegyen töltött napok végére a kezdők magabiztosabbá váltak, a haladók pedig tovább fejlődtek; közben új barátságok és sokáig emlegethető történetek születtek. Fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva tértünk haza.

Richlik-Horváth Katalin és Sió Dávid
szervező tanárok

Nápolyi zarándokút

2026. február 28-án iskolánk 16 lelkes diákja és négy hasonlóan lelkes tanára nápolyi zarándokúton vett részt. Az út rövid volt, de annál tartalmasabb.

A repülőgép landolása után rögtön Nápoly belvárosába indultunk. A Santa Maria Assunta-székesegyházban, vagyis a nápolyi dómban megtekintettük a város védőszentjének, San Gennarónak, magyar nevén Szent Januáriusznak az ereklyéjét. A szent nevéhez egy ma is számon tartott csoda kötődik: a nápolyi vércsoda. A két ampullában őrzött szent vér időnként folyékonnyá válik, majd ismét megalvad.

Ezután a Santa Chiara kolostorudvarába is ellátogattunk. Kék-sárga majolikacsempés padjai, oszlopai és citrusfái igazi oázissá teszik ezt a helyet a mindig nyüzsgő városban.

A történelmi központban végigsétáltunk a Via San Gregorio Armeno utcán, a világhírű betlehemkészítők utcáján is. A Spaccanapoli részeként ismert utca a mai napig őrzi a betlehemkészítés hagyományát. Pihenésképpen betértünk az azonos nevű barokk templomba is, amely Világosító Szent Gergelyről, az örmény hittérítőről kapta a nevét.

Éhségünket a Palazzo Petrucci Pizzeria helyi pizzakülönlegességeivel, szomjunkat pedig a híres nápolyi limonata a cosce aperte nevű üdítővel csillapítottuk.

Nápoly a Maradona-kultusz bölcsője, a Quartieri Spagnoli pedig méltó emléket állít a futballzseninek, ezért természetesen ezt is látnunk kellett. Utunk során a világ legszebb metróállomásának is kikiáltott Toledo állomást is megnéztük, majd a nápolyi kikötőből a Vezúvról is készítettünk néhány fényképet. Arra is jutott időnk, hogy elbuszozzunk Posillipóba, Nápoly egyik tengerparti, panorámás külvárosi negyedébe. Zarándokok lévén, visszafelé már majdnem gyalog indultunk a repülőtérre, de szerencsére egy busz kisegített bennünket. Különben talán még most is gyalogolnánk…

A 16 diák és mi, tanárok is jókedvűen, élményekkel telve tértünk haza ebből az igazi mediterrán hangulatú dél-olaszországi városból.

Szabadosné Karsay Gabriella
szervező tanár

A március 15-ei iskolai ünnepség képei

Szent Margit Nap

Szabadság Projekt

Részletek az iskolai színjátszókör Szent Margit-napi előadásának szövegkönyvéből

Színkörvezető és rendező: Balla Lajos

Előadás: 2026. április 15.

Főnök: Alapvetően megvagyok itt bent. Van egy ágyam. Falak vesznek körül. Védve vagyok. Védve vagytok. Tőlem. Legalábbis ezt hiszik…

Nem is tudom, kit kell védeni, és kitől. Nyilván félni kell. Ezért vannak a falak. Megvédenek… de én azért ennél többet tudok. Egyedül én ismerem itt az igazságot: ez kérem, egy ÜZEM.

Dr. True: Kedves egybegyűltek! Nagyon örülök, hogy itt vagytok. Mostanában sokat gondolkodom rajtatok: azon, hogyan érzitek magatokat. Tudom, hányan vagytok, miért vagytok itt, mennyibe kerültök naponta, és meddig lesztek e nemes intézmény vendégei.

Tudom továbbá, hogy a tevékenység hiányának káros következményei vannak. Egy sötét szobában a legkisebb zaj is megsokszorozódva hangzik. Nos, a semmittevés úgy hat a szervezetre, mint a sötétség a hallószervekre: felerősíti a belső neszeket, káprázatokat okoz a látómezőn, zakatolást idéz elő az agyban.

Ezért vágatom le és varratom vissza a gombjaitokat. Ettől tökéletesen nyugodtak lesztek, és nem fogtok az ember háta mögé nézegetni, sem jobbra-balra, sem föl-le. Ha jól csináljátok, másra sem fogtok gondolni. A célra tartott gondolat olyan, mint a késpenge. Minden elkalandozás hiábavalóság.

Vegyük csak a táplálkozást! Evés, rágás, nyálképződés, nyelés: összefüggő folyamat, amelyet semmi sem akaszt meg. Ugye értitek? Csak így lehet tökéletesen boldog az ember.

Most mégis gondoltam egy nagyot. Kísérletet fogok végezni rajtatok. Arra vagyok kíváncsi, mi jár a fejetekben – vagy még inkább: jár-e egyáltalán valami a fejetekben.

A feladat egyszerű. Gondolkodjatok a szabadságról! Mindenkitől egy mondatot kérek: a szabadság definícióját. A kísérletet Szabadság-projektnek nevezem, és ha jól sikerül, szabadalmaztatni fogom. Vegyétek atyai szívem gondoskodásának!

Figyelni foglak benneteket. Minden kimondott szót hallani fogok, és pár nap múlva eredményt hirdetek. A győztes komoly kedvezményekben reménykedhet.

SZABADSÁG PROJEKT
SZENT MARGIT NAP 2026. 04. 15.

Alkesz: Az igazi szabadság ebben a kis üvegben lakozik. Olyan, mint a dzsinn az Aladdinból: én szabadítom ki, én uralkodom rajta, ő pedig engem szolgál.

Csicska: Nekem az lenne az igazi szabadság, ha nem kellene félnem.

Okos: „Senki sem szabad, aki a szenvedélyei rabja." Ezt egy bizonyos Szókratész mondta, nagyon régen. Ide van írva, vagyon!

Hippi: A szabadság az, hogy megvalósíthatod önmagad. Hogy önazonos vagy. Hogy azt teszed, amit akarsz. Én is ezt tettem – ezért vagyok itt, cukorfalat. Kiszállsz a civilizáció kötelékeiből, és feloldódsz a kozmikus tudat örök folyamaiban. Ezt érezni kell! Érzed már? Ne gondolj semmire… Be happy, don't worry… Make love, not war.

Rocker: Semmi hatalmat senkinek! A hatalom megront, a szabadság megtisztít! Rend, erő, törvény és vér!

Okos: „A szabad ember az, aki önmaga ura, s nem másoké." Arisz…tokratész…

Művész: Én csak egy új hegedűt szeretnék, és máris szabad lennék…

Jós: Fénykoromban, régen… szabadon jártunk-keltünk. Nem ismertem múltat és jövőt. Csak a mát, a pillanatot… a zajló életet, a táncot, az éneket…

Sztár: Ti nem tudjátok, mit jelent a szabadság. A művészet szabadsága az, amikor szárnyal a lélek. Tízezer szempár figyeli minden mozdulatodat. Az érzelmek áttörik a falakat, megszűnnek a nyavalyáid, elfelejted a kapcsolati problémáidat. Időtlen szférákba emelkedsz…

Főnök: Figyeltem az évek során… egyre gyakorlottabb. A mesterség megacélozta, s most már úgy kormányoz, hogy erejét vékony hajszálhuzalokon közvetíti szerte. Ezt csak én veszem észre, senki más. Olyannak látom, mint az éber gépembert, amelyik huzalhálózata közepében ül, akár a pók, és fáradhatatlanul sző, foltoz, igazít: méri, milyen áramot küldjön melyik irányba, hogy a kívánt eredményt kapja.

A hálója közepében olyan világot programozhat, amely tiszta, áttekinthető, zavartalan, mint az üveghátú zsebóra. A menetrendjét semmi, semmi nem zavarja… és az ÜZEM működik. Kint és bent…

Szociális munkás: Csak segíteni szeretnék.

Főnök: Mit jelent szabadnak lenni?

Szociális munkás: Az önmagunkról való megfeledkezés szabadsága.

Főnök: Hogyan lehetséges?

Szociális munkás: A szeretet…

Főnök: Micsoda a szeretet? Elcsépelt, üres szó csupán.

Szociális munkás: A szeretet nem dicsekszik, és nincs nagyra magával…

Főnök: És nem keresi a maga hasznát… Tudom.

Szociális munkás: Hisz és remél…

Főnök: És soha el nem fogy… Ezt ismerem, tudom, de még nem találkoztam vele…

Szociális munkás: Akkor ide rajzolom, hogy szem elől ne téveszd: kifeszült az ég a földre, hogy átmehessenek rajta a fogvatartottak a rabságból a teljes szabadságba.

Főnök: Nem történt semmi.

Nagyvárosi terepfényekkel horgolt automaták műanyag köhögése rázta meg az üvegkalitkába zárt emberi szíveket.

Nem történt semmi.

Szemeteskukák titkai tárultak fel a látóhatár fölött izzadó ledek fényében csillogó tekintetek előtt.

Nem történt semmi.

Billentyűk fekete serege épített kitapinthatatlan tornyot az ablakok elé.

Nem történt semmi.

Az elpusztult mosolyok porába mártott szavak híreket mormoltak egy nagyokat mondó száj katedrálisában.

Nem történt semmi.

A hangok… az arcok… a szemek… a szavak… hol vannak?

Megtörtént…

Flash: Mi ez a világvége-hangulat? Élünk még! Vagy nem?

Művész: Ez cselló!

Flash: Nem mindegy? Amit ígértem, megvan! Játsszál!

Művész először összevissza húzza a vonót, aztán, amikor már senki sem figyel rá, gyönyörű dallamokat csal elő a hangszerből.

Diákcsere
Szent Margit Gimnázium, Budapest – Graf-Stauffenberg-Gymnasium, Osnabrück

Ez évi diákcserénk is fantasztikusan sikerült. Minden a tervek szerint alakult: napos, meleg időnk volt, a programok remekül sikerültek, a társaság pedig vidám és kedves volt.

Április 14-én 13 óra 10 perckor indult a repülőnk. Másfél órás út után Dortmundba érkeztünk, ahonnan különbusszal mentünk tovább. Az iskolánál találkoztunk a cserepartnereinkkel. Nagyon örültünk egymásnak, de fáradtak voltunk, ezért hamar hazamentünk.

Másnap reggel megreggeliztünk, majd elsétáltunk az iskolába. Ott találkoztunk a többiekkel, és különböző tanórákon vettünk részt. Délutánonként mindig más program várt ránk. Szerdán Grove igazgató úr vezetésével megnéztük a városházát. Mesélt Osnabrück történetéről, és együtt a dómot is meglátogattuk.

Csütörtökön König tanár úrral boulderezni mentünk. Mindenki talált magának megfelelő kihívást, és mindannyian jól éreztük magunkat. Később a belvárosban sétáltunk, és igazi döner kebabot is kóstoltunk.

Pénteken, az órák után, a tanulókonyhában közösen pizzát sütöttünk. Utána biciklire pattantunk, és eltekertünk az osnabrücki tóhoz. Minigolfoztunk, fagyiztunk, majd a tóparton is sétáltunk.

A hétvégére a családok különféle programokat szerveztek. Szombaton Brémába utaztunk:

először megnéztük az Universum természettudományi múzeumot, majd a belvárosban sétáltunk. Másnap sokáig aludtunk. Én a fogadócsaládommal Tecklenburgba kirándultam, a többiek pedig más programot választottak.

Hétfőn vonattal Münsterbe utaztunk. A történelmi város mindannyiunkat lenyűgözött, klasszikus szépsége nagyon tetszett nekünk. Egy városi vetélkedőn is részt vettünk: kérdőívvel jártuk be a belvárost, és igyekeztünk minél gyorsabban megválaszolni az összes kérdést. Így jutottunk el a legfontosabb látnivalókhoz: a dómhoz, a gótikus főtemplomhoz, a városházához és a jellegzetes favázas házakhoz.

Másnap az osnabrücki természettudományi múzeumba látogattunk, ahol előadást hallgattunk meg az ENSZ környezetvédelmi céljairól. Ez sok új ismeretet adott. Délután a kastélykertben szabadtéri játékokat játszottunk: röplabdáztunk, fociztunk és viking sakkot is játszottunk. A magyar csapat mindkét alkalommal legyőzte a németeket!

Az utolsó előtti napon az egész csapat röplabdázott a tornateremben, és ismét mi győztünk. Este tartottuk a búcsúbulit, amely tökéletes lezárása volt a diákcserének. Mindenki nagyon jól érezte magát. Csütörtökön repültünk vissza Budapestre. Ilyen volt a 2026-os diákcserénk – egyszerűen szuper!

Jámbor Kornél 11.b

TOP
TOP

Sátrazás Pilisszentkereszten
2026. június 5–6.

Pilisszentkereszt határában, a középkori ciszterci kolostor romjai mellett remek helyet találtunk a sátrazásra. Van ott egy alkalmas rét, egy állandó vizű forrás padokkal és tűzrakóhely is. Eredetileg szerettünk volna szalonnát sütni, de a tűzgyújtási tilalom miatt erre nem volt lehetőség.

A nehezebb holmikat – a sátrakat és a matracokat – egy kétkerekű kiskocsira tettük, majd villamossal, HÉV-vel és távolsági busszal utaztunk. Pilisszentkereszten még betértünk az élelmiszerboltba, hogy megvegyük a hiányzó dolgokat. A fiúk fociztak, este hét óra körül pedig nekiláttunk a sátorverésnek. Szemerkélt az eső, és attól tartottunk, hogy később már nem tudjuk felállítani a sátrakat. Jól döntöttünk, mert még sokáig csendesen esett. A fiúk behúzódtak az egyik sátorba, és megnézték a magyar–finn focimeccset.

Az éjszaka nyugodtan telt, mindenki aludt, egészen addig, amíg hajnali négykor meg nem szólalt egy kakukk. Szép napra ébredtünk, és úgy döntöttünk, nem várjuk meg, amíg megszáradnak a sátrak, hanem hamar hazaindulunk. Papp Kristóf Bence még fogott egy termetes erdei siklót, amelyet indiai zene mellett „bűvölt”.

Hazafelé a HÉV-en vidáman idéztük fel közös kalandjainkat.

Lobmayer András
túravezető

Angliai utazás

„Ha valaki belefárad Londonba, az az életbe fáradt bele, mert Londonban minden megtalálható, amit az élet nyújtani tud.” – Samuel Johnson

Samuel Johnson gondolata jól összefoglalja, miért vágytunk annyira Londonba. Közel tíz év után döntöttünk úgy, hogy ismét útnak indulunk egy diákcsoporttal. A Student Lines utazási iroda nyári programja remek lehetőséget kínált erre. Holczmann-né dr. Fehér Ildikó és Urbán Diana kolléganőimmel együtt vágtunk neki az útnak.

A júliusi hajnalon, 4 óra 15 perckor már izgatott diákok gyülekeztek a Népligetben. A kora reggeli hűvösben még jól esett a pulóver, bár a nyári meleg később alaposan próbára tett bennünket. A szülők féltett kincsei, tanáraik büszkeségei hamar elfoglalták helyüket a buszon, majd idegenvezetőnkkel és két sofőrünkkel együtt útnak indultunk.

Hét napot töltöttünk Angliában, ahol a városnézés mellett a nyelvgyakorlásra is sok alkalom nyílt: a diákok angolul, németül és franciául is beszélgettek. Egy-két kivételtől eltekintve hármasával laktak angol családoknál, így testközelből tapasztalhatták meg a mindennapi életet és a vendéglátók szokásait. Az angol labdarúgó-válogatott világbajnoki szereplése is szóba került – a házigazdák büszkén emlegették csapatuk dobogós eredményét.

A La Manche-csatornán komppal keltünk át. Angliába érkezve az első reggelinél az angol reggeli kínálata is megadta az alaphangot a napnak. Londonban a St James’s Park mókusai hamar a társaság kedvenceivé váltak: a bátrabbak kézből etették őket. A Buckingham-palotánál abban reménykedtünk, hogy III. Károly király is feltűnik majd

egy fénykép erejéig, de ő ezúttal nem mutatkozott. Westminster épületei, az Elizabeth Tower – közismert nevén a Big Ben – és a lovas testőrség laktanyája viszont bőven kínáltak látnivalót és fényképezési lehetőséget.

A British Museum kincsei után az Oxford Street nyüzsgő forgatagába vetettük bele magunkat. A melegben különösen jólesett felülni a London Eye-ra: a magasból egészen más arcát mutatta a város. Covent Garden és a Trafalgar Square hangulata szintén emlékezetes maradt; Londonból valóban nehéz betelni a látvánnyal és a pezsgéssel.

A fővároson kívül is sok élmény várt ránk. Hampton Courtban VIII. Henrik Tudor király egykori palotáját jártuk be, és elképzeltük, milyen lehetett az élet a korabeli fényűző udvarban. Windsorban, néhai II. Erzsébet királynő kedves városában is sétáltunk. A programok sűrűsége ellenére mindig akadt idő egy-egy közös fényképre, beszélgetésre és egy kis pihenésre.

Hazafelé a német autópályán többórás araszolgatás lassította utunkat, majd az eső mellé nagy, szilvamag méretű jégdarabok is érkeztek. Mosonmagyaróvárnál még megálltunk tankolni, végül késő éjszaka Budaörs közelébe értünk. A buszról leszálló, fáradt, de élményekkel teli társaság morajlása egy pillanat alatt méhkasra emlékeztetett. Egyik diákunk búcsúzóul csak ennyit mondott: „Minden percét élveztem."

Mi, kísérőtanárok is büszkék voltunk a diákokra: jókedvűen, nyitottan és példásan viselkedtek az egész út során. Köszönjük a szülők bizalmát, kollégáink segítségét, valamint sofőrjeink és idegenvezetőnk munkáját. London sok szép emlékkel ajándékozott meg bennünket – és jó néhány történettel, amelyet még sokáig emlegetünk.

Kaszásné Katona Györgyike
szervező angoltanár

Vízi vándortábor a Rábán
2026. július 13–19.

Az idei kenutáborra maximális létszámmal jelentkeztek a diákok: 36 tanulót négy tanár kísért. A nagy létszám ellenére mindenki időben megérkezett az állomásra. A vonatok pontosan jártak, így délután kettőre már Szentgotthárdon voltunk.

Az első napon még nem szálltunk vízre, a délutánt a szabályok ismertetésével és az ismerkedéssel kezdtük. A nap fénypontja a Szentgotthárdi Termál- és Élményfürdőben töltött négy óra volt: diákok és tanárok egyaránt élvezték a csúszdákat és a termálvizet.

Vacsora után éjfélig szabadidőnk volt. Sokat társasjátékoztunk és beszélgettünk.

Idén megváltozott az útvonal: az első napi szakasz nem Szentgotthárdról, hanem az ausztriai Jennesdorfból indult. Busszal vittek bennünket a rajthelyre. Az eligazítás és a hajóbeosztás után vízre szálltunk. Rögtön a „mélyvízbe” dobtak bennünket, hiszen a száraz időjárás miatt nagyon alacsony volt a vízállás. Emiatt sokszor kellett kiszállnunk a csónakokból, és hosszabb szakaszokon húznunk is kellett azokat. Eleinte még izgalmasnak találtuk a ki- és beszállást, de az „ötvenedik” alkalom után már eltűnt a mosoly az arcokról. A társaságra azonban nem lehetett panasz: sikeresen teljesítettük a napi szakaszt, a túravezetők pedig meg is dicsértek bennünket.

A fáradtság ellenére szerettük volna megnézni az aznapi elődöntőt. Végül egy pizzériában kaptunk helyet a nagy létszámú csapatunknak, így végigszurkolhattuk a mérkőzést.

A harmadik napon rövid, mindössze 11 kilométeres szakasz várt ránk. A meleg miatt gyakran megálltunk csobbanni és felfrissülni. A csónakokban is jó volt a hangulat, de a közös megállók során kovácsolódott igazán csapattá a társaság. Túravezetőink biztatására

egyre gyakrabban alakultak ki spontán vízicsaták, így menet közben sem maradtunk szárazon.

A rövid távnak köszönhetően már kora délután megérkeztünk a csörötneki kempingbe. A nap hátralévő része a pihenésről szólt: alvás, beszélgetés, foci, röplabda és társasjáték várta a csapatot. Heten a diákok közül, három tanárral együtt, még a Ciszter kilátóhoz is felgyalogoltak; az oda-vissza út körülbelül öt kilométer volt. Este elsétáltunk egy közeli vendéglátóhelyre, ahol a második elődöntőt is megnéztük.

A következő napon várt ránk a legnagyobb kihívás: a leghosszabb távot kellett teljesítenünk a Rába legtechnikásabb, egyben legkanyargósabb szakaszán. Több pihenőt is beiktattunk, fürödtünk és ettünk, a vízicsaták, a versenyek és az éneklés pedig segítettek, hogy végig lendületben maradjunk.

Bár késő délután érkeztünk Csákánydoroszlóra, a diákoknak még maradt energiájuk a szokásos esti programokra. Ezen a szálláshelyen igazi strandröplabda-pálya is várta őket.

Az ötödik napot szánták a „pihenésre” a szervezők, de inkább aktív pihenésnek nevezhetnénk. Először Szőcére kerékpároztunk, ahol pallókon jártuk be a különleges tőzegmohás láprétet, majd továbbindultunk a Vadása-tóhoz. Közel háromórás fürdés és pihenés várt ránk, ami ránk is fért, hiszen még vissza kellett bicikliznünk a szállásra.

Az ember azt gondolná, hogy egy ilyen nap után mindenki vacsora után ágyba dől. A margitos diákok azonban még egy táncházat is beiktattak. Éjfélkor azért sikerült mindenkit a sátrába terelni.

Az utolsó teljes napunkon kicsit félve vágtunk neki a távnak, mert a reggeli ébredéskor már éreztük a fáradtságot. Mégis talán ez lett a legvidámabb és legmozgalmasabb nap. Szerencsénk volt: az óriási zivatar csak azután csapott le, hogy megérkeztünk Körmendre. A helyi csónakházban vártuk ki az eső végét.

Busszal vittek vissza bennünket a szállásra, ahol kellemes hangulatban telt az utolsó közös esténk. Természetesen ismét volt táncház. A szálláshelyen tévét is nézhettünk, így megnéztük az éjjel tizenegykor kezdődő bronzmérkőzést. A kitartó nézőknek óriási élményben volt részük.

Az utolsó nap a pakolásról és a hazautazásról szólt. A késői lefekvés miatt a szokásos nyolc óra helyett csak fél kilenckor ébresztettük a csapatot. Reggeli után egy óránk maradt a csomagolásra, majd kitakarítottuk a sátrakat. Minden flottul ment: csomagjainkat bepakoltuk a kisteherautóba, mi pedig gyalog indultunk a csákánydoroszlói vasútállomásra. A két kilométeres séta után felszálltunk a vonatra. Hazafelé már fogyóban lehetett az energiánk, mert szinte mindenki elbóbiskolt.

Összességében nagyon jól sikerült a tábor: a diákok és a tanárok is jól érezték magukat. A hét során sok pozitív visszajelzést és dicséretet kaptunk, nemcsak a szervezőktől és a csónakok kormányosaitól, hanem idegenektől is. Többen odajöttek hozzánk, hogy megkérdezzék, melyik iskolába járnak ezek a csodálatos diákok.

Horváth István
túravezető

Zarándoktábor
2026. július 23–29.

Ezen a nyáron már hatodik alkalommal keltünk útra a kis létszámú, de annál lelkesebb margitos zarándokcsoporttal. Hét jelenlegi diák és két „veterán”, vagyis egykori tanulónk tartott velünk.

Másodszor jártuk végig a klasszikus Tihany–Pannonhalma útvonalat, amelybe több zarándokút is belefonódik: a Mária út, a Gyöngyök útja, a Barátok útja és a Szent Benedek-zarándoklat. Az Országos Kéktúra és az El Camino magyarországi szakasza is érinti az útvonalat. A zarándoklat állomásait mégis leginkább Szent Benedek személye és öröksége kötötte össze, ezért a hét minden napján szó esett az életéről.

Az első napon közösen érkeztünk Tihanyba. A rövid vezetés, a vacsora és az áldás után este elindultunk Aszófőre, az első szállásunkra. Az esti beszélgetésen és imádságon a kivonulás és a csend témájával foglalkoztunk. Mindenki megfogalmazta a saját szándékát, amelyet a zarándokkeresztre kötött szalag jelképezett.

A második nap reggelén a nyárhoz képest szokatlanul csípős, hűvös időben indultunk el Aszófőről. Ezen a napon nem szállították a csomagjainkat, így mindenkinek magának kellett cipelnie a teljes felszerelését. Jólesett megérkezni Nagyvázsonyba, ahol a szállásunktól nem messze, a pálos kolostorrom mellett végeztük el a csendgyakorlatot. Mindenki külön-külön leült egy-egy kőre, csendben figyelte a külvilágot, és próbálta megtalálni a saját belső csendjét.

A harmadik napon Városlőd volt az úti célunk. Itt már nem kellett minden csomagunkat magunkkal vinnünk, a szállás szűkössége azonban kellemetlenséget okozott. Másnap reggel részt vettünk a Szent Anna-napi templombúcsú szentmiséjén, amelyet rendhagyó helyszínen, a temetőben tartottak.

Városlőd és Bakonybél között főként erdőben vezetett az utunk. Körülbelül óránként álltunk meg pihenni. Az egyik napon húszperces csendes szakaszt tartottunk, a másikon pedig irányított beszélgetést. Bakonybélben nagy élmény volt részt venni a szerzetesek zsolozsmáján és végigjárni a labirintust.

Bakonybél és Bakonyszentlászló között a Bakony egyik legszebb útvonalán haladtunk. A leghosszabb szakasz az utolsó előtti napra esett, amikor már elhagytuk a Bakonyt, és viszonylag nyílt terepen folytattuk utunkat. Az idő is melegebbre fordult.

Pannonhalmán, a pápai keresztnél helyeztük el a szándékainkat jelképező szalagokat, és ott tartottuk meg a zarándokkeresztséget. Az apátságnál Szilveszter atya várt bennünket. Részt vettünk az esti zsolozsmán és a szentmisén, ahol külön köszöntötték a csoportunkat. Másnap reggeli után elbúcsúztunk Pannonhalmától, és hazafelé indultunk.

Holczmann-né dr. Fehér Ildikó
túravezető

Gondolatok

Lobmayer András igazgatóhelyettes beszéde a szalagavató ünnepségen
2025. október 3.

Tisztelt Rendtartomány főnök nővér, tisztelt Görbe László Igazgató úr, kedves nővérek, szeretett végzős tanítványaink, kedves tanár kollégák, kedves ünneplő családok, barátok!

Nagy öröm és megtiszteltetés számomra, hogy köszönthetem a C és a D osztályt ezen a különleges ünnepen, amikor a szalag feltűzésével nemcsak a felnőtté válás küszöbére érkeztek meg, hanem visszatekinthettek mindarra, ami ide vezetett benneteket.

A szalagavató mindig egyszerre szól a múltról és a jövőről. Visszanézünk az itt töltött évekre, és közben előretekintünk arra az útra, amelyen tovább kell indulnotok. De van valami, ami mindkét irányban kísér benneteket – és ez a barátság.

A Szent Margit Gimnáziumban eltöltött években olyan társakat kaptatok egymásban, akikkel együtt ültétek végig a hosszú tanórákat, osztoztatok a dolgozatok előtti izgalmakban, a sikerek örömében és a kudarcok keserűségében egyaránt. Osztályfőnökeitek mindent megtettek, hogy a sok-sok osztályprogram és kirándulás felejthetetlenné tegyék a diákéveiteket. Ezekből a közös élményekből szövődnek azok a kapcsolatok, amelyek egy életre elkísérnek benneteket.

Szent Bernát ciszterci szerzetes így írt a barátságról: „Az igazi barátság néha pirongat, de sohasem hízeleg”. Vagyis az igaz barát a szeretet jegyében őszintén megmondja

a véleményét akkor is, ha az talán kellemetlen számunkra. Feddését tudnunk kell intelligenciával és méltósággal elfogadni.

A barátság tanít meg bennünket arra is, hogy ne csak önmagunkra gondoljunk. Egy igazi közösségben mindenki épít, támogat és felemel. Így váltok majd ti is felelős, érett felnőttekké, akik nemcsak saját jövőjükért, hanem egymásért is felelősséget vállalnak.

Biológia szakos tanárként hadd említsek erre egy természetből vett példát. Tény, hogy a vadlibák csoportosan „V" alakban szállnak. Szárnycsapásaik nyomán olyan örvények keletkeznek, amelyek a mögöttük utazó társuknak plusz felhajtóerőt nyújtanak. A kutatások szerint így a vadlibák akár 20-30%-kal kevesebb energiát használnak fel a hosszú távú vándorlás során, mintha egyenként repülnének. Tanulság: ha egymást segítve dolgozunk, s közösségi szellemben végezzük a munkánkat, sokkal gyorsabban érjük el a célt.

Tény, hogy amikor a vezető liba elfárad, egy másik veszi át a helyét az élen.

Tanulság: a közösségben el kell fogadnunk egymásrautaltságunkat, s a megfelelő pillanatban átadni vagy átvenni a munkát éppúgy, mint a vezetést.

Kedves Végzősök! Ha majd kiléptek innen a „biztonságos fészekből", és szembenéztek az élet kihívásaival, soha ne feledjétek, hogy azok az osztálytársak, akik most körülvesznek benneteket, valódi támaszok lehetnek a jövőben is. Lesznek új barátaitok is, de a mostani kötelékek különlegesek, mert a fiatalságotokhoz kötődnek. Ezekre a kapcsolatokra mindig számíthattok.

Ma este, amikor a megáldott szalag a mellényetekre kerül, lássátok, hogy az nemcsak az egyéni sikereiteket jelképezi, hanem mindazt a közösséget, amelyben felnőttetek, összekovácsolódtatok. Viseljétek büszkén!

Beszédem végén szeretnék valami személyesebb dolgot is megemlíteni. Két évvel ezelőtt mindkét osztályban én tanítottam a katolikus hittant és elmondhatom, mindig szívesen mentem hozzátok. Hálás témánk volt az erkölcstan. Kérdéseitekkel olykor megizzasztottatok, illetve arra késztettetek, hogy az erkölcsi törvényeket magam is mélyebben gondoljam át, számotokra pedig minél jobb példák által segítsem a megértésüket. Sokszor vittem gitárt az órákra, hogy énekléssel tegyem elviselhetőbbé a tízparancsolat súlyát. A C-sek kezdetben nagyon bátortalanul énekeltek, de később már jobb volt a helyzet és megtaláltam a magam „embereit", akik szerettek énekelni. A D-sek viszont már kezdettől fogva egy bátor kórust alkottak. Különösen a fiúk egy csoportja kimondottan örült, ha meglátta kezemben a hangszert.

Arra gondoltam, hogy kihasználom az alkalmat és még utoljára megénekeltetlek benneteket. Remélem, nem hagytok magamra és velem együtt éneklitek Máté Péter számát, melynek címe: Azért vannak a jó barátok…

Kedves Vendégeink! Én ezzel a dallal kívánok mindannyiuknak jó szórakozást. Bátorítok mindenkit, hogy kapcsolódjon be az éneklésbe, a kivetítőn megjelenő énekszöveg segíteni fog ebben. Isten áldja meg a végzős diákokat, hogy jó egészségben jussanak el az érettségiig, és elérjék kitűzött céljaikat. A szalagtűzés szép ceremóniája után majd fogadjuk sok szeretettel és tapssal munkájuk eredményét, a táncprodukciókat.

Csontos Attila beszéde a szalagavató ünnepségen 2025 október 4.

Kedves végzős Diákok!

Irakban járt katolikus paptól hallottam, hogy az ott élő keresztények keresztet tetováltatnak a csuklójukra vagy a kézfejükre, hogy ezzel egyfajta eltörölhetetlen jelként magukra írják vallási hovatartozásukat. Teszik mindezt annak ellenére, hogy a kereszténység nyilvános felvállalása arrafelé nem mindig kifizetődő. Sőt. Azt gondolom, mélységes tisztelet illeti meg őket ezért a bátor kiállásukért.

Ti most a szalag kitűzésével nem ennyire radikálisan, de azért mindenesetre nyilvánosan felvállaljátok, hogy a Szent Margit Gimnázium közösségéhez tartoztok. Mintegy kiírjátok magatokra, hogy azonosultok ennek az intézménynek az értékeivel. De mégis: melyek ezek az értékek, amelyekről oly sokat hallunk? Következzen itt egy felsorolás – a teljesség igénye nélkül.

Először is: a tisztelet. Tisztelem tanáromban és tanulótársamban a másik embert. Tisztelettel beszélek vele és róla. Tisztelettel elfogadom azt, ha más többet tud, mint én, mert tudom, hogy így, az ő segítségével juthatok én is előre a tudásban. Törekszem arra, hogy megkeressem, mit tudok tisztelni a másikban, még akkor is, ha ez esetleg nehezemre esik. És ami talán napjainkban a legnehezebb: tisztelem magamat, még akkor is, ha a tükörbe (vagy a bizonyítványomba) nézve nem pontosan azt a képet látom, ami álmaimban él.

Aztán: a hála. Tudok hálás lenni azért, amim van, amit kaptam. Nem folyton azt keresem, hogy mitől lehetnék elégedetlen, hanem megtalálom az örömöt akár egy másodfokú egyenlet megoldásában is, ha már Olofsson Placid atya a Gulágon meg tudta találni. Hálás vagyok, hogy olyan tanárokat kaptam, akik céljuknak tekintik azt, hogy én minél okosabb, minél jobb ember legyek. Hálás vagyok, hogy olyan társak vesznek körül, akik segítenek a tanulás mindennapi küzdelmében, még akár azzal is, hogy kritikus megjegyzéseiket nem rejtik véka alá. És hálás vagyok azért, mert a Szent Margit Gimnáziumba járhatok – tessék megkeresni az okokat, hogy miért.

És végül: tartás. Nevezhetjük úgy is: emberhez méltó viselkedés. Ezt mutatja most ez a bál is: tudjuk úgy jól érezni magunkat, hogy közben megőrizzük méltóságunkat. Tudunk úgy minőségi időt eltölteni, hogy kulturáltan, szépen vagyunk felöltözve. Tudjuk, mert megtapasztaltuk azt, hogy ahhoz, hogy valami szépet és értékeset tudjunk előadni, keményen meg kell dolgozni. Csak remélni tudom, hogy ebből a tartásból jut majd a hétvégi további részére is.

Mindezeket szem előtt tartva adjuk most át magunkat az együttlét és a közös táncok örömének! Mindannyiótoknak és mindannyiuknak megható pillanatokat és jó szórakozást kívánok!

Szent Kereszt Felmagasztalásának margójára

Szent Heléna 326 környékén megtalálja a keresztet,
szögeket, egyéb eszközöket.

Nem kötelező hitigazság.

Jó hír ez a túlzottan is racionális hívőknek; sokunknak.

De az üzenete. Az más. Az azonban mélyen hitigazság.

Nem a megtalálás. Hanem a megváltás.

Egyébként nekem is van belőle egy valódi darab.

A szobám falán. Meg még egy, az irodában.

Valójában mindannyiunké eredeti.

Vízhányó Zsolt

Csirmaz-Janitsáry Kinga Zsófia 7.b osztályos tanuló alkotása

Pozsonyi Karolin 9.c osztályos tanuló alkotása

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy perc az életemből

Csak egy átlagos óra, semmi említésre méltó. A tanár nagy beleéléssel magyaráz: próbálja megnyerni legalább azt az egy-két embert, aki ép elmével ül a 6. órán. Engem nem győzött meg a tananyag érdekességéről.

Az órát bambulva gondolataimba szállok, ott úgyis annyi kérdés van. Hogy jutok haza, hogy tanulok meg mindent? Még edzés is lesz, vajon hány kilométer evezünk? De ami a legfontosabb: vajon hogy van Ő? Mit csinálhat? És mit tervezhet délutánra? …

Ő, aki mindig foglalkoztat, aki minden napon mozgat, és aki miatt a tanár tőlem választ gyakran csak másodjára kap. Csörrenés.

A tollam legurult az asztalról, felhívva magára a figyelmet, megszakítva ezt a néhány édes percet.

Visszazökkenek. Vissza a szürke robotba. Gyorsan leírom, ami sunyin a táblára mászott, amíg nem őt figyeltem. Most már jobban figyelek. Az órára nézek és látom, hogy csupán egy perc és a csengő szabadságot hoz.

És közben legbelül, mélyen hiszem és remélem, hogy Ő is épp rám gondol.

Cs. Cs. A.

Novák Zolna 11.a osztályos tanuló alkotása

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy hang

Egy nap iskola után mentem hazafelé. Teljesen átlagos hétfő volt, a nap már kezdett eltűnni a házak mögött. Egy park mellett mentem el éppen, és hallottam, ahogy a gyerekek rúgták a focilabdát és nevettek.

Abban a pillanatban beugrott egy emlék. Olyan messzinek tűnt, mint egy régi álom, amire csak halványan emlékszik az ember. Eszembe jutottak a régi nyarak, amiket a nagymamámnál töltöttem az unokatestvéremmel. Abban az időben össze voltunk nőve, mindent együtt csináltunk. Bicikliztünk a kis faluban, a gáton, lementünk a falu melletti rétre és fürödtünk a folyóban. Este felé, amikor ugyanúgy bukott le a nap, mint most, fociztunk a ház előtt és elszomorodtunk, amikor vacsorázni hívtak.

„Csak még egy kicsit!” Nem akartuk, hogy vége legyen. Szinte éreztem azt a jellegzetes nyári illatot, ahogy a szellő simogatott, és a nagymamám fánkjának az ízét is a számban, amit mindig készített.

És hirtelen megint ott álltam a járdán, a park mellett, a torkom kicsit szorított. Úgy hiányoztak azok a gondtalan hetek, amikor az egyetlen problémánk az volt, hogy a labda bement a bokorba. Azóta évek teltek el, de talán még egyszer újra átélhetem azt a fajta szabadságot.

Aztán nagy nehezen vettem egy mély levegőt és tovább indultam hazafelé.

N. N.

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy hang

A hang először halkan jött. Fém koppan fémen, mintha valaki pulcsijának cipzárja hozzáért volna egy radiátorhoz a másik szobában. Nem figyeltem rá.

A kanál körözött a bögrében és azt a jellegzetes hangot adta ki. A tej tetején hártya gyűlt össze, mint amikor a gyümölcslevest sokáig otthagyjuk egy helyen és nem nyúlunk hozzá. Aztán újra kopp.

Ugyanaz a ritmus.

Gyerekkoromban így kopogott a falon esténként, kettőt gyorsan, egyet lassan. Akkoriban féltem a sötétben és attól is, hogy egyszer nem lesz ott a túloldalon. A harmadik koppanásnál letettem a bögrét. A lakás üres volt, csak a hűtő zúgott. Mégis vártam a folytatást, mert megnyugtatott és olyan érzésem volt, mintha egy régi beszélgetés közepébe csöppentem volna.

Semmi.

Kopogtam.

Nem hittem benne, hogy bárki válaszolni fog. Talán nem is választ vártam. Csak azt akartam tudni, hogy még emlékszem-e a ritmusra.

P-Sz. V.

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

A levél, amit nem küldtek el

Szia, Mama!

Képzeld, eljutottam Párizsba és éppen itt ülök egy apró kávézóban. Tegnap vettem egy nagyon szép képeslapot, és mert azonnal te jutottál róla eszembe, arra gondoltam, amíg a sütimre várok, írok neked egy kicsit arról, hogy miket csináltam az elmúlt napokban, mert rengeteg helyen jártam és mert mégsem maradhat üresen egy ilyen különleges képeslap.

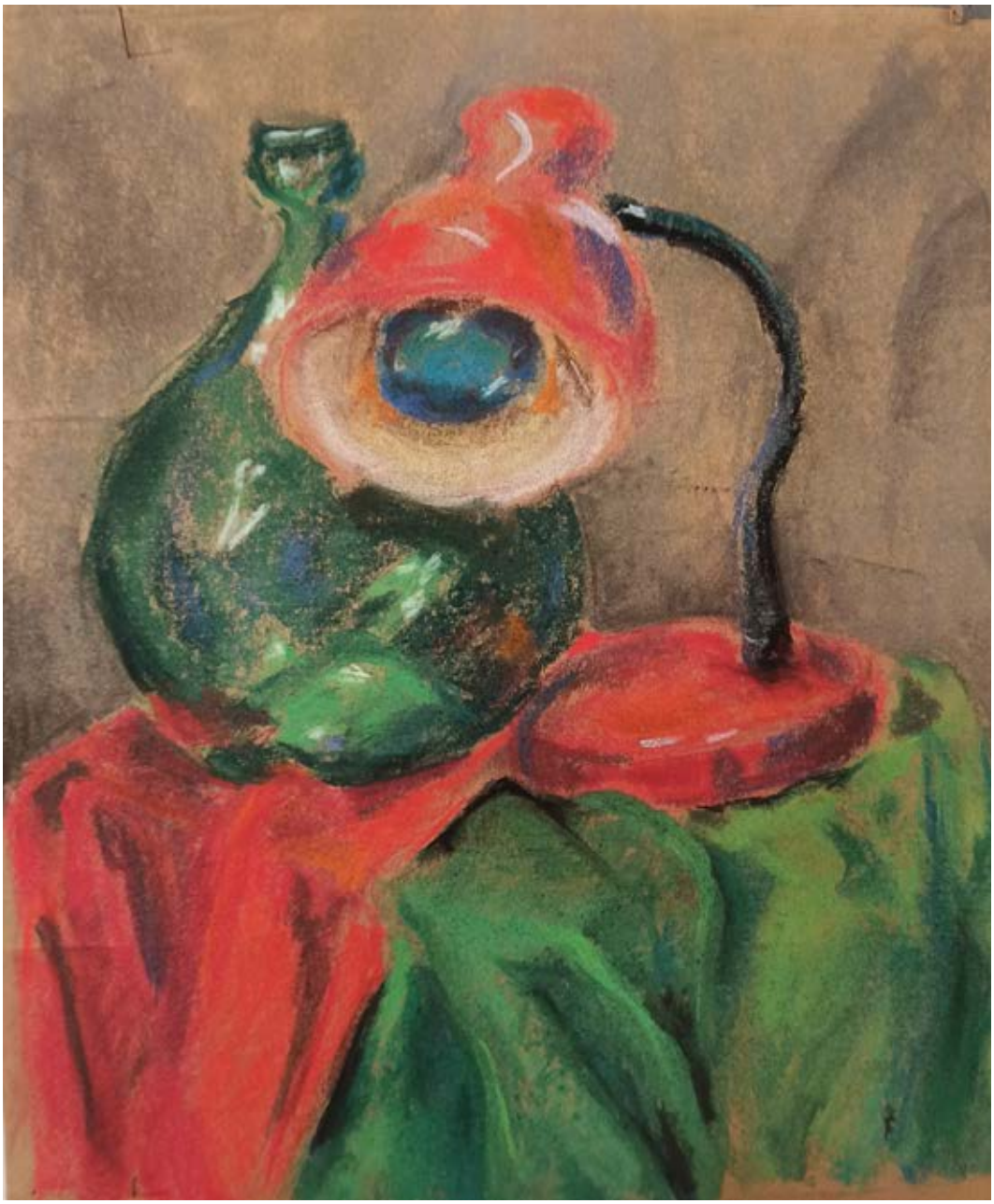
Voltam abban a cukrászdában, amiről annyit álmodoztunk, sétáltam a Szajna partján, piknikeztem a Tuileriák kertjében, megnéztem a Mona Lisát, gyönyörködtem a Notre-Dame székesegyházban, ami sokkal, de sokkal szebb, mint a képeken, és még sorolhatnám...

De akármennyire is varázslatos ez a város, én nagyon magányosnak érzem magam, mert amikor ennek az utazásnak a tervei készültek, még itt voltál te is. Együtt szerettünk volna fotózkodni az Eiffel-toronnyal és együtt szerettük volna megkóstolni életünk első macaronját. Sosem gondoltam volna, hogy annyi hónap tervezgetés után végül egyedül jövök majd el, mert te már nem leszel itt, hogy velem gyere. Bár ezt a levelet már sosem fogom tudni odaadni neked, remélem, hogy onnan fentről látod,

mennyire hiányzol nekem.

Szabó Kata

Balogh Boglárka 9.a osztályos tanuló alkotása

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

A kokárda mesél

A múzeum polcán egy megkopott, poros, puskaporszagú kokárda áll, amit valaha maga Petőfi Sándor tűzött a mellére büszkén 1848 márciusának idusán. A kicsit penészes és piszkos szövetdarab még mindig a szabadság napjaira emlékezik, és azokat saját szemszögéből meséli el a látogatóinak lelkesen. Én is megkérdeztem, és így mesélte el nekem.

A legelején csak három színes csíkként kezdtem egy bolt kirakatában. Egy hétfői napon a boltos és a segéd beszélgetéséből kihallottam, hogy szabadságharcra készülnek titokban, és én ettől nagyon izgatott lettem. De rájöttem, hogy csak három kis szalag vagyok, ami nem harcolhat az elnyomók ellen. Ekkor egy ifjú menyecske tért be a boltba, és nagy meglepetésemre értem jött. A visszafelé úton gyengéd szorítással tartott kis, kesztyűs kezében, miközben a szél a szalagjaimat lobogtatta. A vásárlást követő napon összevarrt a fiatal hölgy, és szerinte, valamint férje szerint is csodálatosan néztem ki. Az ezt követő délelőttön a férj feltűzött a mellkasára, és egy nagy tömeget ment buzdítani az elnyomók ellen. Ekkor jöttem rá, hogy a magyar szabadság jelképe lettem.

A kis kokárda így lett a magyarok egyik legfontosabb jelképe.

Wittinger Mátyás

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy tárgy mesél 1222-ben

Mikor öntudatra ébredtem, egy vadludat láttam. Ami tök logikus, tekintve, hogy egy lúdtoll voltam. Arra az időszakra szívesen emlékszem vissza, amikor a ludam az égen szárnyalt, ami szinte olyan volt, mintha én is szabad lennék. Sajnos csak pár hónapig élvezhettem ezt a könnyed gondtalanságot, mivel vadludam hamar lerázott magáról és vissza sem nézve magamra hagyott. Szerencsére csak egyetlen éjszakát kellett így fagyoskodnom, mielőtt rám talált egy középkorú írnok, aki tüstént felkapott és zsebre vágott. Hazavitt magával egy díszes szobába, szépen megformázott és elkezdett írásra használni. Gyorsan beletanultam az új munkámba. egy idő után már alig hiányzott kalandokkal teli múltam.

Ma valahogy máshogy kelt fel a nap. A levegő szinte vibrált. Máskor oly kimért írnokom is kapkodva készülődött reggel. Ismeretlen folyosókon suhantunk végig, míg egy csillogó-villogó templomban találtuk magunkat. A Székesfehérvári Királyi Bazilika. Nem értem mi történik körülöttünk, de azt érzem, hogy fontos. Mellettünk maga a király áll, kezében arany pecsételővel, amihez foghatót még sosem láttam. Kíváncsian pillantok le az előtte várakozó pergamenre. A tetején ez áll: „Aranybulla”.

B. K.

Mohácsi Mihály 9.d osztályos tanuló alkotása

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy tárgy mesél

A konyhapulton állok három éve. Repedt vagyok több helyen is, a külsőm kopott, mégsem dobtak ki. Minden reggel ugyanaz a kéz emel fel, ugyanazokkal a mozdulatokkal használnak engem. Ismerem az álmos hangulatot, az elharapott ásításokat, a csendet.

Ez az este azonban más volt. Aznap nem jöttek értem. A lámpa égett, de senki sem ült le mellém. Aztán kivágódott az ajtó. Hangos lépések, ideges kiáltások. A gazdám keze remegett, amikor végre felkapott, és olyan erősen szorított, hogy majdnem szétrobbantam a kezei között.

– Nem bírok tovább veled lenni – mondta egy ismerős hang.

Sokáig egyikük sem mozdult. Én viszont mindent éreztem, a magány lehűtött. Amikor végül becsapódott az ajtó, a kávé kilöttyent belőlem az asztalra. Ekkor értettem meg, hogy talán utoljára éreztem igazi melegséget.

L. M.

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy hang

A csengő hangja mindig ugyanúgy szólt az iskolában, mégis azon a napon valami más volt benne. Élesebbnek, türelmetlenebbnek tűnt. Mindenki egyszerre kezdett pakolni, a székek visítva csúsztak a padlón, a táskák az asztaloknak csapódtak, de én csak ültem tovább.

Ugyanezt a hangot hallottam évekkel ezelőtt is, amikor Anyával az első iskolai napomra mentünk. Szorítottam a kezét, és tudtam, délután is ott fog várni rám. Akkor eszembe sem jutott, hogy egyszer nem ugyanoda fogok hazamenni iskola után.

Nemrég, óra után megnéztem a telefonomat. Láttam Apa üzenetét: „Este beszélnünk kell, mert elköltözünk.”

A többiek egymással nevetve mentek ki a teremből. Valaki véletlenül meglökött, a telefonom kiesett a kezemből. Mikor lehajoltam érte, újra megszólalt a csengő. Ugyanaz a hang volt, de mégis teljesen másnak éreztem. Mintha lezárt volna valamit, amit addig természetesnek hittem. Nagyon szerettem a régi házunkban lakni.

N. Zs.

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy perc az életből

Sétáltam a szinte üres folyosón. Ennek a sétának mindig különleges hangulata van. A hosszú, széles, homályos út a mi autópályánk, de reggelente még kihalt a terep. Oldalra pillantok, és meglátom magamat a kapcsolószekrény üvegén tükröződni, azután valahogy felvillan egy gondolat.

Néha vannak ilyen merengések, az ember rácsodálkozik teljesen hétköznapi, szokványos dolgokra. Jelen esetben arra, hogy két lábon járunk, milyen furcsa fintora ez az evolúciónak.

Azután már robog is tovább velem a vonat, erről a megállapításról eszembe jut egy korábbi pillanat, amikor a könyvek kinézetét jegyeztem meg a többieknek. Elég furán néztek rám, ezt felidézve elmosolyodom.

Észre sem veszem, de lassan elérem a termünket. Benyitok, de előtte eldöntöm, hogy most hangosabban köszönök az osztálytársaimnak, hogy miért, azt nem tudom, nem kell mindent megindokolni, a dolgok néha csak úgy történnek. Megnyugtató, hogy az agy magától működik. Mire idáig eljutok, már a helyemen vagyok.

Nem sorsfordító, világmegrengető gondolatok ezek, mégis ezekből épül fel egy része a napjaimnak.

Jámbor Amália 9.b.

„…a valódi tusa…”

A magyar nyelv- és irodalmi munkaközösség műfordító pályázatot írt ki a 2025–2026. tanévben is. A feladat GEORGE ORWELL Shooting an Elephant című írásának művészi igényű átültetése volt anyanyelvünkre. A győztes Bojtor Katalin 10.d osztályos tanuló lett, akinek pályaművét közreadjuk

George Orwell
Shooting an Elephant

I was young and ill-educated, and I had to think out my problems in the utter silence that is imposed on every Englishman in the East. I did not even know that the British Empire was dying, still less that it was vastly better than the younger empires that were going to supplant it.

I was stationed in Burma, a sub-divisional police officer of the British Empire, and the people I governed hated me. They were rough-looking people, but they had eyes that followed me with curiosity, amusement, and suspicion. I could feel their resentment pressing on me from every side.

One day a complaint arrived about an elephant that had gone “must,” and had trampled a native’s hut. I was told to deal with it. I had never shot an elephant in my life. I knew it was dangerous, but I also knew that if I refused, I would be laughed at by the locals and my own colleagues.

So I set out early in the morning, walking across the paddy fields under the hot sun. Villagers followed at a distance, whispering and watching. The elephant was in a clearing, eating peacefully, unaware of the crowd. I raised my rifle, hesitated, and realized that the real struggle was not with the elephant, but

George Orwell
Lelőni egy elefántot

Fiatal és tapasztalatlan voltam, és a problémáimról abban a csendben kellett gondolkoznom, ami keleten minden angol emberre rá volt nyomva. Még azt sem tudtam, hogy a Brit Birodalom haldoklott, azt pedig még kevésbé, hogy sokkalta jobb volt, mint a fiatalabb birodalmak, amik átveszik majd a helyét.

Burmában állomásoztam, a Brit Birodalom egy alkategóriás rendőre, és az emberek, akiket irányítottam, utáltak engem. Kemény kinézetű emberek voltak, de szemeik kíváncsisággal, mulatsággal és gyanakvással követtek. Gyűlöletük minden oldalról körbevett.

Egy nap panasz érkezett egy elefántról, ami elszökött, és a földbe taposta egy ottani lakos kunyhóját. Azt mondták, intézzem el. Még soha életemben nem lőttem le elefántot. Tudtam, hogy veszélyes, de azt is, hogy ha ellenszegülök, kinevetnek a helyiek és a saját kollégáim is.

Szóval korán reggel elindultam, átsétálva a szikkadt mezőn a perzselő nap alatt. A falusiak tisztes távolból követtek, nevetve és bámészkodva. Az elefánt egy tisztáson evett békésen, a tömegéről mit sem sejtve. Felemeltem

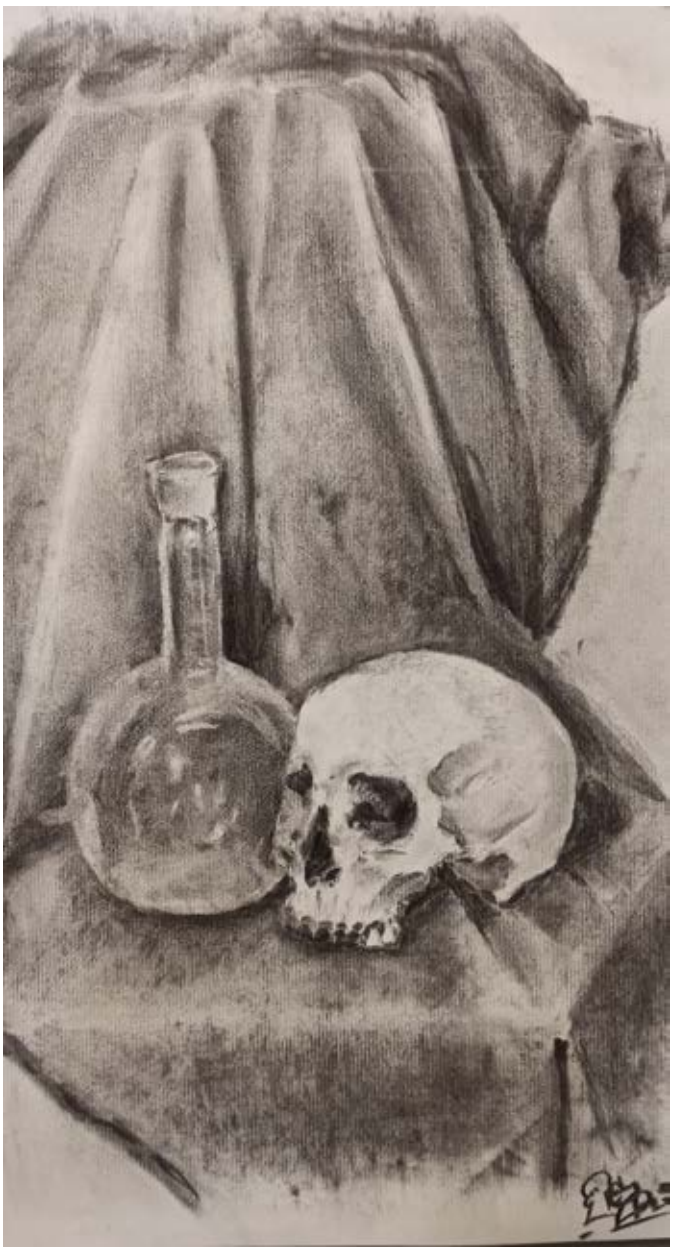
with the expectations of the people and my own conflicted conscience.

a puskámat, hezitáltam, majd rájöttem, a valódi tusa nem az elefánttal, hanem az emberek elvárásaival és a saját ellentmondó lelkiismeretemmel volt.

Bojtor Katalin fordítása

Polczer Erzsébet 10.d osztályos tanuló alkotása

Pogácsa

Egy rendtársam mesélte.

Ő se tudta, én sem tudtam,
de így, később jöttem rá,
hogy valamiképpen a mentorom volt.

A háború alatt történt.
A nővére úgy 12 éves kislány volt.
Szép, nagy, kerek pogácsát vitt az iskolába.
Az édesanyjuk készítette előtte minden este.

Tízórai szünet. Bontogatja a papírzacskót,
amikor elé pattan egy erős,
marcona lány.

Mi az.
Pogácsa.
Mutasd.
És már kapta is ki a kezéből,
és szaladt el.

Otthon persze eltört a mécses,
de aztán tanulni, dolgozni kellett,
nem értek rá búslakodni.

Este megint a sütés.
Adj még egy tojást kislányom, nem elég.

Másnap a szünetben bújik a sarokba,
figyel a szeme sarkából, bontogatja a papírzacskót,
de akkorra már újra
elé pattan a nagy lány és kérdezi,
mi az.
A rendtársam nővére kibontja a zacskót,
mondaná, egy pogácsa, de amikor ránéz,
kettő az.
Az egyiket neked hoztam, találja föl magát,
s közben hálásan gondol az édesanyjára.

Azt mondja a rendtársam, hogy a legjobb barátnék lettek.
Egy tojás árából.

Ennyit az édesanyák bölcsességéről.

Vízhányó Zsolt

Hepp Annamária 9.c osztályos tanuló alkotása

Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból

Egy perc az életből

A falnak dőlve nézte, ahogy a nézők megtöltik a sorokat. Ma este különösen sokan voltak: mindenki kíváncsi volt a francia hírességre.

– Két perc múlva kezdünk! – kiáltott hátra a többieknek. A zenészek már elfoglalták a helyüket, kottáikat rendezgették, utolsó simításaikat végezték hangszereiken. Valamikor ő is ott ült közöttük, oboájával a kezében, a karmestert figyelve, de már más volt a helyzet. Az is jó volt, viszont neki nagyobb tervei voltak – talán most végre beteljesülnek! Ám nem ennek volt itt az ideje, a jelen miatt jobban kellett izgulni. Csak menjen minden zökkenőmentesen!

Régóta készült erre a pillanatra, sok áldozatot hozott miatta, nem most akart tönkretenni mindent. Ettől a két órától nemcsak az ő sorsa függött. Ránézett az órájára – itt az idő. Most már nincs értelme aggódnia, változtatni úgysem tud semmin. Nagy levegőt vett és intett a fénytechnikusoknak.

A lámpák lassan kialudtak, most már csak egy helyen volt a fókusz. A zsibongás halk morajjá csendesült, majd végleg elhalt. A függöny lassan, méltóságteljesen szétnyílt: megszólalt lágyan az első hegedű.

Hazslinszky Maja 9.b

Szülinap

Van egy – mondjuk úgy, hogy – ismerősöm.
Meghívott a születésnapi ünnepségre,
Alfonza nővérrel együtt.
A szolid, de elegáns meghívón azt olvassuk:
semmiféle ajándékot ne vigyen senki.
Ezzel megkímélt több éjszakányi
álmatlan gondolkodástól.
Mert amit fogyaszt
borok, az számomra megfizethetetlen.
Na meg egy sportkocsi jutott az eszembe.
De minek, ha az csak még egy.
No de egy pápai áldás.
Az már valami. (Alfonza ügyes.)
Kicsi, íróasztalra rakható.
Nem számított.
És a Vatikánra nem vonatkozik
semmiféle tiltás...
De jajj, csak a neve van rajta.
Doktorátus, rang nélkül.
De azt írták onnan,
Isten-és-ember-közöttről:
az Isten előtt nincsenek címek.
Megkönnyebbültünk.

Elgondolkodtatott:
Isten előtt cím és rang nélkül állunk.
Meg a gondosan megválogatott ruháink nélkül.
Ahogy Ő megteremtett.
Csak mi vagyunk.
Ahogy egy műtőbe betolnak.

De ha csak magunkat tudjuk annak adni,
akit szeretünk, tisztelünk,
akinek nincs másra szüksége:
akkor az Isten előtt
már csak arra kell ügyelnünk,
amit még a szülinapos sem lát
egy üreskezű emberre tekintve.
Gondolatainkra, tetteinkre.

No hát, ennyit a szülinapról – és ajándékról,
embernek – Istennek.

Vízhányó Zsolt

Vízhányó Zsolt Sch. P. igazgató homíliája a ballagók miséjén

Kedves Lányok, Fiúk!

Az a helyzet, hogy legtöbb középiskolában egy ilyen
ballagási mise az elhelyezhetetlen.
Leginkább azért, mert nem egyházi iskolák.

Előbb utóbb **csak meg kell kérdezned** magadtól:
mivégre is volt, mi célja is volt, hogy egyházi gimnáziumban végeztél.

Lehet, hogy **te** választottad.
Vagy a szüleid. Az is lehet, hogy csak ide vettek fel.
Vagy-hogy **akárhogy** is próbálkoztál, de nem tettek ki.
Mindegy.
Valami értelme **csak van**, hogy egyházi gimibe jártál.

Érdemes belegondolni a következőbe:

Megtanultad az őskortól kezdve **a középkor** útvesztőin át a
hazug 20-21. századig a történelmet.
Értelmes választ tudsz arra adni, hogy **miért is** tört az első világháború.
Vagy hogy **miféle** okokra is vezethető vissza a 21. század
mindenféle népvándorlása.

Megtanultad kifejezni magad Ovidius vagy épp Pilinszky hangján,
érted a költőket és a nagy orosz írókat.

Tudod, hogy az egyszerű elemekből
hogy épülnek kristályrácsok és molekulák,
a molekulákból összetett biokémiai vegyületek,
és a vegyületekből szövetek és mindenféle szervek.

Tudod, hogy **hogy hatnak az erők**,
és hogy nem áll meg a dolog az atomnál, hanem
tovább-és-tovább boncolható a világ.

Megtanultad a legegyszerűbb lineáris egyenletektől indulva leírni a kört,
az ügyesebbek a matematika szikéjével, az
analízissel vizsgálnak mindenféle,
csak az elmében létező függvényt és sorozatot.

És képes vagy még sokminden olyan dologra,
amelyre nem minden kortársad alkalmas.

És ebben a nagy-nagy közismeretben azonban
néha egy kudarc, egy öröm, egy élethelyzet hirtelen
új kérdéseket tesz föl neked.

Mivégre is minden, amivel foglalkozol?
Mivégre a tudásod, mivégre a szüleid, a leendő gyermekeid.
Mondhatnám úgyis, ahogy a poeta doctus:
miért nő a fü, hogyha majd leszárad?
miért szárad le, hogyha újra nő?

És egyre többet szembesülsz azzal, hogy valaki elhagy,
így, vagy úgy. Akárcsak másért, akár a halálért.

És ezekre a **leselkedő** élethelyzetekre
melyekre a legokosabb fizikusok vagy biokémikusok,
a legszebben író költők és
ízekre boncolt történelmi helyzetek
nem tudnak válaszolni.
előbb utóbb **neked**, mindenkinek, **válaszolni** kell.

A **legegyszerűbb** kérdéseidre, melyek mindennek az értelmét, a
célját firtatják benned,
ezekre a kérdésekre **nem a klasszikus**,
ember alkotta tudományok adják meg a választ.

Egyházi iskolába jártál, és amiben ez **más**, mint a többi,
az éppen a **hit** és az ember kérdéseire történő válaszolni akarás.
Még **nem** tudás, de **már több**, mint próbálgatásnak.

Az egyházi iskolában kaptál a tudományok mellé valami mást.
Nem leszel **félkarú óriás**,
aki **mindent** meg tud oldani ugyan az élet gazdasági,
tudományos oldalán,
de **az önmaga** kérdéseire **nem tud** válaszolni, mert ott
óvodás tudása és óvodás válaszai vannak.

Kaptál tudományokon túli, **más ismeretet is**,
válasz-lehetőséget,
megoldás lehetőséget a kérdéseidre, gondjaidra.

Ballagó diák vagy: elvileg **felvértezted** magad tudással a jövő kezdetére.

Örülj most annak, hogy **alapot** és lehetőséget kaptál arra is, hogy
amikor **szükséged** lesz rá,
bele tudj fogódzkodni **azokba** a válaszokba,
amelyekre a
legbonyolultabb időszakaidban leszel kénytelen hagyatkozni.

Amen

Ballagás
2026. április 30.
A 11. évfolyam búcsúztató beszéde

Kedves Végzős Diákok, Tisztelt Tanárok, Kedves Szülők és Vendégek!

Ma egy különleges pillanat tanúi vagyunk: lezárul egy fontos fejezet, és megnyílik egy új. A Szent Margit Gimnázium falai között töltött évek most emlékké válnak számotokra, és innen kilépve megkezditek életetek következő szakaszát.

Kedves Ballagók!

Amikor először beléptetek ebbe az iskolába, talán még tele voltatok bizonytalansággal, kérdésekkel és várakozással. Azóta eltelt néhány év, és ez az idő nemcsak tudással, hanem élményekkel, barátságokkal, kihívásokkal és sikerekkel is gazdagított benneteket. Voltak könnyű és nehéz napok, dolgozatok, felelések, korán kelések és késések, folyosói nevetések és közös pillanatok az osztálytársakkal. Mindez hozzájárult ahhoz, hogy azzá váljatok, akik ma vagytok. Aztán telt az idő, és egyszer csak azon kaptátok magatokat, hogy már ti magyarázzátok az újaknak a diáklét leghasznosabb praktikáit.

Az évek alatt számtalan dolgot megtanultatok. Persze nemcsak azt, ami a tankönyvben szerepelt. Megtanultátok például, hogyan lehet öt perc alatt felkészülni egy felelésre, hogyan lehet úgy dolgozni egy csoportmunkában, hogy végül valójában egy ember csináljon mindent, és azt is, hogy a „majd otthon megcsinálom” valahogy sosem jelent valódi időpontot. Barátságokat kötöttetek, élményeket szereztetek, és közben észrevétlenül felnőttetek.

A tanáraitok nemcsak tanítottak benneteket, hanem türelemmel, humorral és rengeteg energiával segítettek is. Valószínűleg ők is sokat tanultak tőletek.

Most pedig itt az idő a továbblépésre. Egy ajtó bezárul, de rengeteg másik nyílik ki előttetek.

Kedves Ballagók!

Ne féljetek hibázni, mert abból tanultok a legtöbbet. Ne féljetek kérdezni, még akkor sem, ha néha úgy érzitek, hogy „ezt már illene tudni”. És ne felejtsétek el: attól, hogy elballagtok, még mindig ugyanazok vagytok, csak egy kicsit több tudással és több élménnyel.

Kedves Szülők!

Köszönjük, hogy végig támogatták gyermekeiket: a korai kelésektől a késő esti tanulásig. Mellettük álltak a nehezebb pillanatokban is, és segítették őket abban, hogy eljussanak idáig.

Kedves Tanárok és az iskola minden dolgozója!

Köszönjük a türelmet, az elhivatottságot és azt a rengeteg munkát, amelyet ezekbe a diákokba fektettek.

Kedves Ballagók!

Vigyétek magatokkal ennek az iskolának az emlékeit, értékeit és szellemét. Legyetek bátrak és kitartóak, és ne felejtsétek el: mindig van hová visszatérni.

Sok sikert kívánunk nektek az előttetek álló úton! Isten veletek!

Rácz András Péter
11.c osztályos tanuló

A 12. évfolyam búcsúzó beszéde

Kedves Szülők és Vendégek! Kedves Tanáraink! Kedves Végzősök, Margitos Diákok!

Búcsúzni jöttünk, elballagunk. Sokáig olyan távolinak tűnt ez a nap, most pedig hirtelen itt állunk margitos egyenruhában. Sok mindenről tudnék beszélni, de leginkább a hála jut eszembe.

Kedves Szüleink!

Köszönjük, hogy mindig számíthatunk rátok! Köszönjük, hogy segítettetek késő este leckét írni, meghallgattátok a memoritereket, és persze az iskolai pletykákat és a kifakadásainkat is! Köszönjük, hogy megoszthattuk veletek élményeinket és érzéseinket! Köszönjük, hogy mindig a boldogságunkat és boldogulásunkat tartjátok szem előtt! A támogatásotok nélkül nem állhatnánk itt, egy életszakaszunk lezárásának küszöbén, a középiskolától búcsúzva.

Négy év. Öt év. Hat év. Akárhány évet is jártunk ide, meghatározó szakasza volt az életünknek. Ezek az évek sokkal többet adtak nekünk, mint amennyit akkor sejtettünk, amikor először beléptünk az iskola kapuján. Megtanultuk, hogy víz alatt nem lehet megszáradni. Megtanultunk „madzsarul", és megismertük az angol respect szót. Matematikai alapossággal tanulmányozhattuk Szoboszlai góljait. Új neveket kaptunk: Anyukám, Gyömöszke, Cicákok. Azt is megértettük, hogy nincs királyi út.

Kedves Tanáraink! Tudom, hogy sokszor nem volt könnyű velünk. Utólag már beismerhetjük, hogy rengeteg türelem kellett hozzánk. Volt, aki bekiabált, volt, aki telefonozott. Volt, aki papírgalacsinokat dobált. Más csak nézett maga elé, és azt sem tudta, hol van. Volt, aki végigaludta a gimnáziumi éveket – nos, neki tényleg álom volt az iskola.

Köszönjük, hogy nem adták fel, bíztak bennünk és támogattak minket! Köszönjük a szigort, mert ez formált minket, és köszönjük a humort, amely elviselhetővé tette a legnehezebb órákat is.

Kedves Ballagók!

Most valamennyien az érettségire és a jövőre összpontosítunk, közben pedig hálás szívvel idézzük fel azokat a közös élményeket és emlékeket, amelyek igazi közösséggé formálták az osztályokat. A Covid-karantén ideje alatt csak négy osztály járt be a suliba, köztük az A-sok és a B-sek. Csak lézengtek az üres épületben, a menzán sem kellett sorban állni. Igazi apokaliptikus élmény volt. Az osztálykirándulások minden osztály számára meghatározó emlékek maradtak. Ilyen volt például az A-sok római útja, a B-sek révfülöpi strandolása, valamint a C-sek kalandjai a Gyilkos-tónál és a Békás-szorosban. Mi, D-sek kétszer is voltunk Várgesztesen, ahol az első és az utolsó osztálykirándulásunkat is egy

wellness-szállodában tölthettük, jacuzzizva és szaunázva – és akkor a csehországi utunkat vagy a kenutábort még nem is említettem…

Minden osztályközösség önállóan, a saját kémiája szerint alakult, de évfolyamtársakként is sok kapcsolódási pontunk volt. A közös nyelv- és testnevelésórák mellett a bulik, az iskolai sportversenyek, a szakkörök és a fakultációk is új barátságokat és szerelmeket hoztak.

Kedves itt maradók! Rátok bízzuk a Margitot. Vigyázzatok rá! Éljétek meg ezeket az éveket, mert hamarosan ti is itt fogtok állni és búcsúzni, ahogyan most mi.

Mi, ballagók, most egy új fejezet előtt állunk. Vannak köztünk, akik tudják, hová mennek. Vannak, akik sejtik. És vannak, akiknek fogalmuk sincs – és ez így van jól. Amit innen magunkkal viszünk, az nemcsak tudás, hanem az az életszemlélet is, amelyet a Margit formált bennünk: hogy küzdeni érdemes, a közösség erő, és bármihez fogunk, azt kitartással és becsülettel végezzük.

Köszönettel tartozunk minden tanárnak és minden barátunknak, akik hatással voltak ránk. Hálásak vagyunk minden folyosói találkozásért, minden közös nevetésért és minden nehéz pillanatért.

Bár elballagunk a gimnáziumból, ezek az emlékek örökre velünk maradnak.

Bene Julianna
12.d osztályos tanuló

Vízhányó Zsolt Sch. P. igazgató ballagási beszéde

Kedves Ballagók, Kedves Szülők, Tanárok, Vendégeink!

Hála és hétköznapok. Az egyházi iskola és hit kimarad. Arról tegnap beszéltem nektek a ballagók miséjén.

Mindenesetre azt hiszem, jobb ha előbb elmesélek egy viccet.
Vidámabb volt, de a mai nap ünnepélyessége miatt
meghintettem kicsit lágy szomorúsággal.

5 éves érettségi találkozó. Összegyűlik a 10 szervező.
Hová menjünk? A zöld kakasba. Miért? Mert ott helyesek a felszolgálók.
15 éves: Összesétál a 10 szervező. Hová menjünk? A zöld kakasba.
Miért? Mert ott nagyok az adagok.
30 éves: Összegyűl a 8 szervező. Hová menjünk?
(Amerikaisan:) A zöld kakasba!
Miért? Mer ott van **valet** parking and le**parkolják** my Mercedes.
45 éves: Összeballag a 6 szervező. Hová menjünk? A zöld kakasba!
Miért? Ott közel a mosdó.
60 éves: Összebotorkál a 3 szervező. Hová menjünk? A zöld kakasba!
Az jó, ott még úgysem voltunk.

Kedves Lányok, Fiúk!

Néhány éve volt a 40 éves találkozóm.
Az elsőkön még **előjöttek** történetek, kedvesebb és vaskosabb tréfák,
amiket meg is bántunk.
Aztán idővel ezek elmaradtak.
Már **nem** a diákkorról beszéltünk,
Inkább **betegségről**, gyászról, unokákról és hivatásról, teljesítményről,
Püspök-szentelésről, egyetemi tanári kinevezésről.

És a **ballagás**? Nem, arról valahogy **soha** nem esik szó.
Arra sem igazán, kik beszéltek,
pláne, hogy mit mondtak.

Ezért hát, ha most ravasz lennék,
itt befejezném a beszédet.
Erre legalább emlékeznétek.

De ha már szólok, akkor mára két dolog.

Hála és hétköznapok.
Csak ez a kettő. Talán egy hétig megmarad.

Kedves Ballagók!

Valamiképpen **hálát** kell mondani.
Szülőknek, nagyszülőknek, tanároknak, iskolának,
és még oly sok mindenkinek.
Azonban **ódzkodunk** tőle. Mert **azt hisszük**, hogy az valami **érzelem**.
És ilyet most nem érzünk.

Sőt,
merem azt mondani, hogy a hála és érzelem **metamorfózisa**
valójában csak **akkor** történik meg,
mikor **hálásnak** kéne lennünk —— de már **nincs kinek**.

A hála **nem érkezik meg** hozzánk nagy, ünnepi,
szívet feszítő érzésként.

De jól van ez így.

Mert a hála **nem érzelem**. Nem gesztus, nem
betanult udvariasság.
Sokkal inkább elismerés.
Sőt,
visszajelzés, megerősítés,
hogy **most** már tudom, **jól csináltad**, és remélem,
ezentúl is jó csinálod.

Hogy csak így tovább.
Apa, anya, tanárnő, tanár úr.
Jól csinálod, tudom, **ne legyen** kétséged.
És a hálámmal valójában ebben erősítelek meg.

Mert mi a hála? **Biztatás**, hogy jól csinálja. Megerősítés.
Olyasmi, mint amikor valaki, aki hosszú időn át
csendben tette a dolgát, egyszer csak hallja:
„Ne kételkedj. Jó volt, amit tettél. Számított. Értelme volt.”

Talán ez a hála egyik legmélyebb értelme:
nem csupán jólesik annak, aki kapja,
hanem **tartást** is ad neki. És **kitartást**.
Segíti, hogy **ne égjen** ki.
Segít, hogy elhiggye: **jó az**, amit tesz.
Családban, akár munkahelyen.

A hála jól esik. De nem csak a szívnek.
Sokkal fontosabb: az észnek is: megerősítés, hogy jól csinálom.

Kedves Lányok, fiúk!

A **hála** leginkább az **ünnepek** szava.
Szülinap, anyáknapja, évforduló. Ballagás.
És szinte paradoxon.
Mert a hála még az ünnepekkor is
a **hétköznapok** emberének szól.

Hála és Hétköznapok.
Hétköznapok. ——— Ballagtok.

Az a helyzet, hogy érdekes az emberi emlékezet.
Emlékezünk ugyan az ünnepekre.
De nem a tartalmukra.
A tényükre.
Hogy **az is** volt.

Mert ezek csak vízválasztók.
Azonban valójában a köztük áradó vizek számítanak.
Melyek néha nyugodt, néha viharos vizek.
Házasság és kiröpülő gyerekek,
diplomaosztó és aranydiploma közti
monoton fel-le hullámzó vizek.

És ezek, a hatalmas, néha **nyugodt**, néha
viharos vizek számítanak.
A mindennapok -– -– a hétköznapok.

A **vízválasztók** ünnepe a – közöttük áradó **hétköznapok** ünnepe.

Az ünnepek közti dolgos hónapok, melyek meghatároznak bennünket.

A hónapok **hetekből**, a hetek napokból állnak.
És a napok **munkával** lekötött órái **rendben** tartanak bennünket.
Tesszük a dolgunk, tudjuk, hogy hasznos,
bennünket pedig **rendben** tart.

De aztán **letesszük** a napi munkát, és
jön a **pihenés**. Az élet kötöttség nélküli része.

És **ez** számít.
Nem a ballagás és a diplomaosztó.
Nem a házasság, majd az örömapaság.
Hanem ami **köztük** történik.

Egy rendtársam mondta egyszer:
a piarista miben-hogyan-kiléte
nem a munkájában mutatkozik meg.
Mert ott jók vagyunk. Hisz más dolgunk sincs.
A valódi kilét a **délutánban**, az estében, a
hétvégében mutatkozik meg.

Amikor nincs csengő, nincs sürgető telefon, nincs kopogtatás az ajtón.
Amikor **azt** csinálunk – amit mi akarunk.
Amikor a **munka szalagkorlátja** megszűnik –
és **csellenghetek**, ahogy kedvem szottyan.
A piarista miben-hogyan-kiléte nem a munkájában mutatkozik meg.
De csak a piaristáé?
Nem.
Mindenkié: családapáé, családanyáé, vagy éppen egyedülállóé.

A **hétköznapok** munkája, és a
hétköznapok munkáinak **senkiföldje**,
amely **létrehoz**, definiál bennünket.
Aki a **hétköznapok** sivatagában ember,
az az **ember** az ünnepekben is.

Kedves Fiúk, Lányok.
A hálával kezdtük, a hétköznapokkal jutottunk eddig.

Hiszem, hogy azok,
akik eddig **leginkább** felelősek voltak a
hétköznapjaitokért – család, tanárok – ,
úgy éltek és **úgy** dolgoztak értetek a hétköznapokon,
hogy **érdemes** legyen nekik hálát mondani.

Nem, mert tökéletesek voltak.
Hanem mert újra meg újra odaadták nektek
a hétköznapjaikat.

Váljatok olyan emberré,
akiért majd egyszer mások **hálásak** lesznek.
Olyanokká, akiknek a **munkája**, szeretete, hűsége, jelenléte

nemcsak egy-egy **nagy ünnepen** számít,
hanem az ünnepek közti **hosszú**,
dolgos, csendes időben is.

Hát, ilyesféle gondolatokkal indítalak bennőtöket

sétálni, később ballagni, végül botorkálni.

Az Isten áldjon bennőtöket!

Innovációk

Fejlesztések, karbantartások a 2025-2026. tanévben

Az épület üzembiztonságát szolgálta az alagsor alapvető vezetékrendszerének korszerűsítése: kicserélték a víz-, a fűtési és a keringetővezetékeket a bejövő vízvezetékektől kezdve. A bontási és szerelési munkák után az érintett területeken a helyreállítás is megtörtént. Az épület keleti oldalán az étkezőtől egészen az A01-es teremig injektálási munkálatokat végeztek, amelyek az épület állagának megóvását szolgálták.

A nővérek költözése a belső terek átrendezését is szükségessé tette: a teljes klauzúrát leköltöztették a negyedik emeletről. A felszabaduló helyiségek hasznosításával két munkaállomásos rendi iroda létesült a gazdasági vezető és a bérszámfejtő számára. A rendi és a projektirodába légkondicionáló berendezéseket szereltek fel, a Robotika terme pedig szintén klímát kapott.

A mindennapi használatot kisebb, de fontos fejlesztések is kényelmesebbé tették. A Szent Gellért-csarnok tetejére húzódzkodót telepítettek, a folyosói világítást automatizálták, és szintenként technikai megoldást alakítottak ki a folyosói ügyelet támogatására. A tanév fejlesztései így az épület állagmegóvásától és műszaki korszerűsítésétől a tanulási és munkakörnyezet javításáig több területet érintettek.

Kállai-Bálint Szabolcs István
üzemeltetési vezető

Munkaközösségek

Az angol nyelvi munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

Ebben a tanévben Szabó Lilla spanyol–angol szakos tanárnő csatlakozott munkaközösségünkhöz, akinek nagyon örülünk. A tanév során 36 csoportban tanítottunk angolt. A 7., a 9. és a 11. évfolyamon a diákok már az első, szeptemberi angolórán szintfelmérőt írtak; ennek eredményei alapján alakítottuk ki az új, sávos csoportbeosztást. A változás nemcsak a bejövő osztályokat érintette, hanem a már nálunk tanuló diákokat is, hiszen a csoportokon belül az évek során jelentős tudásbeli különbségek alakulhatnak ki. Vannak, akik gyorsan haladnak, és szívesen vállalnának magasabb szintű követelményeket, másoknak viszont több gyakorlásra és elmélyítésre van szükségük. A 11. évfolyamon különösen fontos a csoportbeosztás átgondolása, mert a diákok ekkor már emelt óraszámban, kifejezetten az érettségire és a nyelvvizsgára készülnek. A 12. évfolyamon a korábbi hat csoport – két nyelvi előkészítős és négy ABC-s – helyett négy csoportban folyt az oktatás, mivel a diákok egy része már a 11. évfolyam végén előrehozott érettségit tett. A pedagógiai program szerint az angolórák heti száma a 7., a 9. és a 10. évfolyamon négy, a 8. évfolyamon három, a két utolsó évfolyamon pedig öt.

Idén is folytatódott a nyelvi előkészítős képzés. A 9.NyD osztályban 34-en kezdték meg tanulmányaikat, létszámuk azonban az év során 35 főre bővült. Az első csoportban 18, a másodikban 17 diák tanult. A heti nyolc angolóra mellett nyelvvizsga-előkészítő órákon, angolszász kultúraórákon, valamint társalgás- és íráskészségórákon is részt vettek. Az íráskészségórák száma heti kettőről háromra emelkedett, a heti egy nyelvtanóra pedig megszűnt. Úgy látjuk, hogy ez a változtatás a képzés előnyére vált. A diákok a tanév végén

írásbeli és szóbeli részből álló záróvizsgát tettek, és valamennyien sikeresen teljesítették a követelményeket.

Iskolánk kiemelkedő eseménye minden évben a nyílt nap. Ilyenkor mi is igyekszünk ízelítőt adni a vendégeknek a nyelvi előkészítő évfolyam és a többi csoport munkájából. November 29-én, szombaton a 9.NyD első csoportjával Szabadosné Karsay Gabriella tanárnő, a második csoporttal Kaszásné Katona Györgyike tanárnő tartott bemutatóórát az angolszász kultúra témakörében, a 11. ABC első csoportjában pedig Rébay Lajos tanár úr várta nyílt órára az érdeklődőket. Egész délelőtt nyitva tartott a második emeleti A2-es angol teremben a már hagyományosnak számító angol teaház. Ávár Barbara, Keményné Orbán Krisztina és Csikai Klára tanárnők, valamint diákjaik nagy szeretettel, teával és süteménnyel fogadták a betérő vendégeket. A teaház minden évben nagy sikert arat. Idén egy új programmal is bővült a kínálat: az Angol 3. teremben Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnő és diákjai angol nyelvű kártya- és társasjátékokkal szórakoztatták a látogatókat.

Munkaközösségünk számára kiemelten fontos az utazások szervezése. A selmecbányai Assisi Szent Ferenc Katolikus Iskolával közös csereprogramunk keretében 2025. szeptember 22–26. között nyolc diákunk utazott Szlovákiába Csikai Klára tanárnő kíséretében. A résztvevők nagyon jól érezték magukat; az útról készült fényképek a 4U! őszi számában is megjelentek. Kaszásné Katona Györgyike szervezésében július 11-én iskolánk 29 diákja indul egyhetes londoni városnézésre. Az út élményeiről a jövő évi évkönyvben olvashatunk majd.

Az Újpesti Könyves Kálmán Gimnázium 2025-ben ünnepelte alapításának 120. évfordulóját. Ebből az alkalomból meghívást kaptunk az október 1-jén megrendezett idegen nyelvű szabadulószoba-vetélkedőre. A szervezők kizárólag olyan iskolákat kerestek meg, amelyek már több mint száz éve működnek, így kerültünk mi is a meghívottak közé. A csapatokban egy-egy angolul, németül, olaszul, valamint spanyolul vagy franciául beszélő diáknak kellett részt vennie. A játékos versenyen nemcsak a nyelvtudás, hanem a leleményesség és a problémamegoldó képesség is fontos szerepet kapott. Iskolánkat a 10.D-ből Bojtor Kata, Polczer Erzsébet és Rák Petra, valamint a 11.C-ből Vasvenszki Róbert képviselte. Diákjaink nagyot küzdöttek, és a kilenc csapat közül az ötödik legjobb idővel jutottak ki a szabadulószobából. A vetélkedőt a Veres Pálné Gimnázium csapata nyerte, hajszállal megelőzve a pesti Piaristákat.

Idén is elfogadta meghívásunkat Rádai Péter, az Euroexam vezető munkatársa, aki a 11. évfolyamos nyelvi előkészítős csoportnak tartott előadást a vizsga szóbeli és írásbeli részéről. Ezeknek a foglalkozásoknak az egyik előnye, hogy a diákok közvetlenül egy vizsgáztatótól hallhatnak hasznos tanácsokat. Emellett próbavizsgán is kipróbálhatják magukat, így közelebbről megismerhetik a vizsgahelyzetet és annak követelményeit.

Tavasszal a nyelvgyakorlás különleges lehetőségét kínálta az a látogatás, amelyre március 20-án, pénteken került sor. Az Egyesült Államokból hat vendég érkezett iskolánkba: Észak-Karolina és Illinois államból, utóbbiak Chicago környékéről. Ávár Barbara tanárnő és a Fiatalok az Élet Küszöbén szervezésében angol- és hittanórákon vettek részt. Diákjaink kis csoportokban beszélgethettek velük, és sok érdekes gondolatot oszthattak

meg egymással. Nagy élmény volt, hogy megértettük vendégeinket, és mi magunk is elmondhattuk a gondolatainkat angolul.

A tanév során folytattuk iskolai angol nyelvű újságunk, a 4U! kiadását. A hagyományoknak megfelelően három szám jelent meg: egy őszi, egy tavaszi és egy nyári. Mindegyikből mintegy 70 nyomtatott példány készült, amelyeket az IMNN Iskolaalapítvány támogatásának köszönhetően ingyenesen juttattunk el a diákokhoz. Az újság valamennyi száma megtalálható a munkaközösség honlapján is, így a korábbi lapszámok megtekinthetők és letölthetők. Folytattuk tanárinterjú-rovatunkat is: idén Szabó Lilla tanárnő válaszolt a diákok kérdéseire. A lapszámokban filmismertetők, sportrovat, receptek, rejtvények és viccek is helyet kaptak. Nyelvi rovatunkban az angolban gyakran használt vonzatos igékkel, az úgynevezett phrasal verbökkel foglalkoztunk: a look, a give és a get ige különböző jelentéseit gyűjtöttük össze. Vizsgatémáink az egészségügy, a betegségek, a munka és a vásárlás témakörét ölelték fel; ezekhez részletes szókincs és vizsgafeladatok is kapcsolódtak. Nagy örömünkre egyre több csoportból érkeznek cikkek, így egyre több diáknak adhatunk lehetőséget arra, hogy írása megjelenjen az újságban.

Idén rendeztük meg először angol szónoklatversenyünket. A diákok háromperces beszédekkel készülhettek, három téma közül választva: „A mesterséges intelligencia, ahogyan én látom", „A példaképem" és „A kedvenc tárgyam". A versenyt Kaszásné Katona Györgyike és Keményné Orbán Krisztina tanárnők szervezték. Bármelyik évfolyamból lehetett jelentkezni; végül mintegy tíz diák vállalta a megmérettetést. A zsűrit Holczmann-né dr. Fehér Ildikó, Szabó Lilla és Kaszásné Katona Györgyike tanárnők alkották. Az értékelés során figyelembe vették a szöveg pontos ismeretét, a beszéd folyamatosságát és nyelvi igényességét, az előadásmódot, valamint a háromperces időkeret betartását. Az első helyezést Polczer Erzsébet (10.D), a másodikat Kosik Izabella (10.D), a harmadikat pedig Koroknai Lóránd Zsigmond (7.B) érte el. Az első Power of Voice verseny jó hangulatban zajlott; diákok és tanárok egyaránt jól érezték magukat. A résztvevők abban a reményben búcsúztak el egymástól, hogy a versenyt a következő tanévben is megrendezzük.

Június 8-án tartottuk hagyományos angol csapatversenyünket. Az idei téma az Egyesült Államok volt, alapításának 250. évfordulójára emlékezve. Tizenegy csapat nevezett, amelyek kilenc állomáson oldottak meg különböző feladatokat. A témák között szerepelt a történelem, a földrajz, a film és a sport, valamint számos más terület is. A verseny eredményei a következők lettek: első helyen az AIPAC (9.B) végzett, csapattagjai Nagy Szabolcs, Miletics Kamill, Kolesár-Belloni Vince és Osvald Kornél voltak. A második helyet a Pookiedookie (11. ABC) szerezte meg Pereszunyko Viktóriával, Kövér Balázzsal, Papp Csengével, Rácz Andrással és Jámbor Kornéllal. A harmadik helyen a The Best of the Best (11. B/C) csapata végzett: Horváth Kristóf, Zielinski-Kovács Kolos és Nagy Dávid.

A 2026. májusi érettségi vizsgaidőszakban 95 tanuló tett angol nyelvből érettségi vizsgát. Közülük 61-en emelt, 34-en középszinten vizsgáztak. Az előrehozott vizsgák között 11 középszintű és 12 emelt szintű volt, ami jóval kevesebb a tavalyinál. Ugyanakkor jelentősen nőtt azoknak a 12. évfolyamos diákoknak a száma, akik emelt szinten érettségiztek. Ez részben a felvételi pontszámítási rendszer változásának köszönhető, részben pedig annak,

hogy többen az emelt szintű vizsgával nyelvvizsgát is szeretnének szerezni. Az emelt szintű vizsgák átlageredménye 83,7%, a középszintűeké 89,6% volt.

Munkánkról és a munkaközösségi eseményekről honlapunkon, a https://angolmunkkoz.wordpress.com/ oldalon lehet a legrészletesebben tájékozódni. Az oldal az iskola honlapjáról, a Tanulás menüpontból, illetve lejjebb görgetve a munkaközösségek ikonjára kattintva is elérhető. Igyekszünk beszámolni programjainkról, és hasznos információkkal – például az aktuális vizsgaidőpontokkal – segíteni diákjainkat.

Kornyilovné dr. Máté Anita
munkaközösség-vezető

ŠTOLŇA BARTOLOME

A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

Új kollégaként Gergely András tanár úr csatlakozott az immár hatfős munkaközösséghez, amely jó hangulatban és hatékonyan végezte feladatait. A „lelkes ifjú titánok" és a „tapasztalt vén rókák" jól kiegészítették egymást, munkánkat pedig idén Balla Eszter laboráns segítette. Az oktatás szerkezetében is történt egy jelentősebb változás: a hat évfolyamos osztályokban kémiából új tantervet próbáltunk ki. Reményeink szerint ez több lehetőséget és kedvezőbb időbeosztást biztosít azoknak a diákoknak, akik a teljes képzési idő alatt nálunk tanulják a tárgyat. Biológiából és kémiából is sokan választották az emelt szintű felkészítést. Biológiából évfolyamonként két faktos csoportban, kémiából pedig egy csoportban készültek a diákok az érettségire.

A tanórákon kívül is igyekeztünk népszerűsíteni tantárgyainkat. A nyílt napon biológiából patkányboncolással és mikroszkópos bemutatóval, kémiából pedig kísérleti bemutatóval és egyszerű, kipróbálható kísérletekkel vártuk az érdeklődő diákokat és szüleiket.

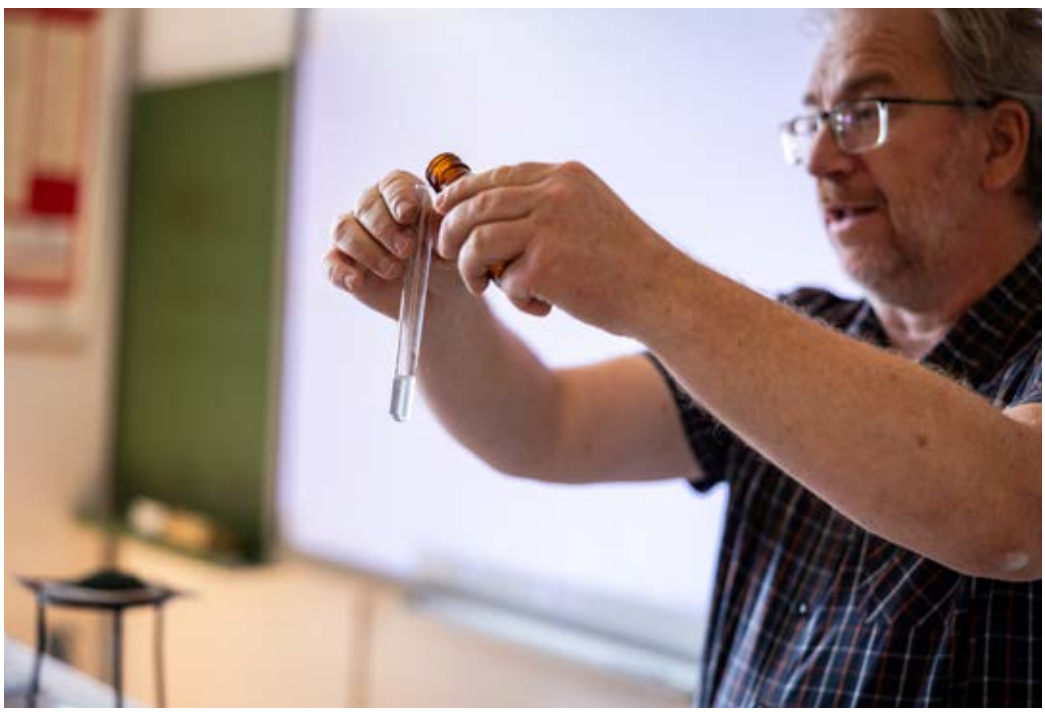
Idén is megrendeztük hagyományos háziversenyeinket. A Pethő-Gazdag tanárnő által a 7–8. évfolyamosok számára szervezett növény- és állatfelismerő versenyeken összesen 22 diák vett részt. A növényfelismerő versenyt Bedi Fanni (7.A), az állatfelismerő versenyt Wittinger Mátyás (8.A) nyerte. Az Öko-túra csapatversenyre a 9–11. évfolyamból tizennégy, két-három fős csapat nevezett. A selejtezőből a legjobb nyolc jutott a döntőbe, ahol a résztvevőknek a környezetvédelem és a hulladékgazdálkodás témaköréhez kapcsolódó elméleti és gyakorlati feladatokat kellett megoldaniuk. A versenyt a Gálic csapat nyerte, amelynek tagjai Bene Tamás és Dénes Nimród (10.B) voltak. A csapatverseny megszervezésében és lebonyolításában a munkaközösség valamennyi tagja részt vett.

Idén egy új kémiaversenyt is útjára indítottunk a 7–8. évfolyam számára Laboratóriumi logika címmel. A Gergely és Somogyi tanár urak által szervezett megmérettetésen a diákok kétfős csapatokban végeztek analitikai kísérleteket, majd értelmezték a tapasztalatokat. A

versenyt a Click/4 csapat nyerte, amelynek tagjai Bárkányi Hanga (8.B) és Klenner Zsófia (8.A) voltak.

Diákjaink a tanulmányi versenyeken is szép eredményeket értek el. Az Öveges Tanáregylet Kedvenc kísérletem című pályázatán Kalászi Lilla (9.C) első díjat, Borsodi Borbála (7.A) pedig második díjat nyert Tűztornádó, illetve Elefántfogkrém című munkájával. A Semmelweis Egyetem egészségversenyén iskolánk csapata – Berey Boglárka (12.D), Berecz Hanna (12.D), Bóra Benjámin (12.C), Hajas Botond (12.A) és Molnár Zsófia (12.D) – a 705 induló csapat közül az előkelő 25. helyezést érte el, ami egyetemi többletpontokat is jelentett számukra. Bóra Benjámin bejutott a biológia OKTV második fordulójába, Bakk Márton (8.A) pedig a Hermann Ottó-verseny első fordulójában a hatodik helyen végzett.

Az Indukció Tudományos Diákkör munkáját a munkaközösségből Heiszer és Somogyi tanár urak segítették mentortanárként. Ennek keretében az ELTE Alkímia ma című előadássorozatán kísérleti bemutatót tartottak a gyufa történetéről és nagy energiafelszabadulással járó reakciókról. A faktosok pályaorientációját Bencsik és Pethő-Gazdag tanárnő, valamint Lobmayer tanár úr szervezett programokkal segítette: a diákok részt vehettek a SOTE Tehetségnapon, ellátogathattak az ELTE Élettan Laborba, illetve kórházi boncoláson is részt vettek. Ebben a tanévben is folytatódott gimnáziumunkban

az MTA Alumni programsorozata, amelynek keretében több, kémiai és biológiai témájú előadást hallgathattak meg az érdeklődő diákok és kollégák.

A tanév végén biológiából 31, kémiából 18 tanuló tett érettségi vizsgát; közülük mindössze ketten választottak középszintet. Biológiából Makláry Nóra (12.C) érte el a legjobb eredményt: emelt szinten 90%-os teljesítményt nyújtott. Kémiából Hajas Botond (12.A) végzett az élen 80%-os emelt szintű eredménnyel. Bóra Benjámin (12.C) az évzáró Te Deumon Szabó Erika nővér-díjat kapott biológiából és kémiából nyújtott szép teljesítményéért.

Somogyi Mihály
munkaközösség-vezető

Növényismereti verseny
II.
Bogi
I
Fanni
III.
Teri

A fizika munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

A fizika-munkaközösség hat főből áll, és az előző tanévhez hasonlóan idén is valamennyien intézményünkben végezték munkájukat. A tanév során egy tanárszakos hallgató is megkezdte nálunk tanítási gyakorlatát; a szakmai munka mellett a programok szervezésében is aktívan részt vett.

Kiemelkedő eredmény, hogy a Szent Margit Gimnázium bekerült a HUNOR Magyar Űrhajós Programba, amelynek keretében diákjaink Kapu Tibor kutatóűrhajóssal együtt kísérletezhettek. A program intézményi koordinátora Richlik Horváth Katalin tanárnő volt.

A tanév során számos tanórán kívüli szakmai program gazdagította diákjaink ismereteit. Több tanulónk részt vett a Kutatók Éjszakája rendezvénysorozat programjain. Hartlein Károly bemutatóóráján elsősorban a fizika fakultációs diákok voltak jelen. Reichardtné Szabó Marietta tanárnő az Ericsson vállalathoz szervezett látogatást. A diákok megismerkedhettek egy önállóan gondolkodó LEGO-autó működésével, robotkocsit vezethettek, és a robotpók irányítását is kipróbálhatták.

Az iskola nyílt napján tanulóink hagyományainknak megfelelően látványos kísérleti bemutatót tartottak Bencsik Réka és Orovica Márkné tanárnő szervezésében.

December 5-én a 11–12. évfolyam fizika fakultációs tanulói Richlik-Horváth Katalin tanárnő kíséretében látogattak el a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Járműmérnöki Karára.

A munkaközösség tanévi programjainak méltó zárásaként 2025. december 17-én intézményünk vendége volt dr. Nagy Klaudia Vivien űrorvos, iskolánk egykori diákja és Kapu Tibor űrhajós orvosa. Előadása különösen nagy érdeklődést váltott ki a tanulók körében. A doktornő Harsányi Éva tanárnő osztályában érettségizett a Szent Margit Gimnáziumban.

Februárban a 9.NyD osztály a Műszaki Tanulmánytár egyedülálló hibrid kiállítóterét, az úgynevezett látványraktárat tekintette meg.

Májusban a 10.D osztály Orovica Márkné tanárnő szervezésében, Ávár Barbara tanárnő kíséretében látogatott el a BME tanreaktorába.

Tanulóink a tanév során több tanulmányi versenyen is eredményesen szerepeltek. A kerületi fizikaversenyen a 8. évfolyamosok vettek részt nagy lelkesedéssel. A Mikola Sándor Fizikaversenyen Cserfalvi Máté, a 9.B osztály tanulója bejutott a második fordulóba. Felkészítő tanára Richlik Horváth Katalin volt. Több tanulónk részt vett a fizika OKTV első fordulójában is. A versenyekre való felkészülést Richlik-Horváth Katalin tanárnő szakköri foglalkozásokkal segítette, emellett tanóráin is jelentős hangsúlyt fektetett az OKTV-feladatok gyakorlására.

Az emelt szintű fizikaérettségire két csoportban készültek a diákok. A tanév végén 17 tanuló tett emelt szintű érettségi vizsgát; eredményük átlaga 69,1% volt. A legjobb eredmény 90%, a legalacsonyabb 39% lett. Középszintű fizikaérettségit három tanuló tett.

A pedagógusok szakmai fejlődését belső továbbképzések is segítették. Orovica Márkné tanárnő a sport fizikájáról tartott előadást, Reichardtné Szabó Marietta tanárnő pedig a CERN működését és saját tapasztalatait mutatta be kollégáinak. Óralátogatásokkal is segítettük egymás munkáját.

Az iskola anyagi támogatásával a fizikaszertár eszközállománya is bővült és korszerűsödött. A 30 ezer forintos keretből új mérőműszereket, vegyszereket és áramforrásokat szereztünk be.

A tanórai munka előkészítésében és a szertár működtetésében Manga József laboráns nyújtott folyamatos segítséget.

Ezúton is köszönjük valamennyi kollégánknak a tanév tartalmas programjaihoz, szakmai eredményeihez és a munkaközösség sikeres működéséhez nyújtott lelkiismeretes munkát és elkötelezett közreműködést.

Dr. Orovica Márkné
munkaközösség-vezető

Köszönöm a figyelmet!
További tervek
2025. 12. 17. Szent Margit Gimnázium

A hittan-munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

A hittan-munkaközösség tagjai:

Birosz Alfonza nővér, Lobmayer András, Murányi Ilona, Szabadosné Karsay Gabriella, dr. Szentgáli Zsolt, Váraljai Katalin és Zelei Tamás

2025. október 14-én közreműködtünk a lelki nap szervezésében: lelki vezetőket hívtunk meg, és kísérői feladatokat is vállaltunk.

A nyílt napon Váraljai Katalin, Szabadosné Karsay Gabriella és Kornyilovné Máté Anita tanárnők diákjaik segítségével ökumenikus bibliaismereti vetélkedőt tartottak a hittanpultnál. Alfonza nővér bemutatóórát tartott a 9.A osztályban, Lobmayer András tanár úr pedig elkészítette a nyílt napi videót.

Adventi gyóntatást is szerveztünk: 2025. december 16-án dr. Philipp Ernst Gudenus atya érkezett hozzánk a Belvárosi Szent Anna-templomból.

A nagyböjt idején három alkalommal tartottunk gyóntatást vendég atyák közreműködésével. Február 24-én Huszti Zoltán atya érkezett Albertfalváról, február 27-én Horváth Achilles atya a budai ferencesektől, március 9-én pedig Ramón Moncho atya a Belvárosi Szent Anna-templomból. A hittanárok összeállították a gyónásra jelentkezők névsorát, és ennek alapján a diákok mintegy 90%-a hittanóra keretében végezhette el szentgyónását. Így hozzávetőleg 80 tanuló készült fel a nagyböjti ünnepekre a bűnbánat szentségével.

Alfonza nővér az év során elsőáldozási előkészítőt tartott. Az elsőáldozásra 2026. május 31-én került sor az iskola kápolnájában; a szentmisét Görbe László atya mutatta be. Ramón Moncho atya május 23-án a gimnáziumban készítette fel az elsőáldozókat a szentgyónásra, majd május 28-án meggyóntatta őket a Belvárosi Szent Anna-templomban. A diákokat Alfonza nővér és Murányi Ilona kísérte.

A bérmálási felkészítőt Csontos Attila igazgatóhelyettes segítségével szerveztük meg Csermely Péter atyával. A szentség kiszolgáltatására a Szent Imre-templomban került sor 2026. május 30-án.

2026. január 21-én ökumenikus imaórát tartottunk a kápolnában, több osztály részvételével. A nagyböjti időszakban minden osztállyal keresztutat jártunk; lehetőség szerint két osztályt vontunk össze a hittanórákon.

Hagyományos bibliaismereti versenyünket 2026. április 1-jén rendeztük meg, sok résztvevővel.

2026. február 28-án Nápolyba szervezett zarándoklatot Szabadosné Karsay Gabriella tanárnő; a csoportot Alfonza nővér kísérte. Április 25-én Váraljai Katalin és Csikai Klára tanárnők szervezésében Sárospatakra kirándultunk.

A hittan-munkaközösségi értekezleteken egyháztörténeti témájú belső képzéseket is tartottunk. Augusztus 26-án Kálmán Peregrin atya Assisi Szent Ferencről beszélt, halálának 800. évfordulójára emlékezve. Zelei Tamás a Niceai zsinat 1700. évfordulójához kapcsolódó kiselőadást tartott. Dr. Szentgáli Zsolt megosztott prezentációval kísért előadásában Nagy Szent Gergely pápát mutatta be, Murányi Ilona pedig Szent Ágostonról beszélt. Utolsó témánk május 12-én a Trienti zsinat (1545-től) és a katolikus megújulás volt.

Katolikus hittanból négy, református hittanból két tanuló tett érettségi vizsgát. A református hittanból vizsgázó két diák jó, illetve jeles eredményt ért el. Az érettségizőknek két alkalommal tartottunk tételmegbeszélést.

Fenntartó szerzetesrendünk nővérei hosszabb időre iskolánkba költöznek. Szeretnénk nagyobb teret biztosítani számukra, ezért a következő tanévben a hivatások témáját helyeznénk a középpontba. A papi és szerzetesi hivatások mellett más hivatásokról is szó esne. Dominika nővért, a tavaly iskolánkban gyóntató atyákat – Ramón Monchót, Horváth Achillest és Huszti Zoltánt –, valamint jezsuitákat is szeretnénk meghívni a munkaközösségi értekezletekre és a hittanórákra.

Murányi Ilona
munkaközösség-vezető

A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

Munkaközösségünk tagjai:

- Csontos Attila, munkaközösség-vezető
- Keményné Orbán Krisztina
- Márkiné Solnay Márta
- Matafán Ibolya
- Murányi Ilona
- Oberrecht Ádám
- Tóth Márton Mihály
- Vámosi Judit
- dr. Vasas Géza

Munkaközösségi értekezleteink során idén is tartottunk belső képzéseket. A tanév elején Matafán Ibolya Tonke Dragt Levél a királynak című regényét mutatta be, Keményné Orbán Krisztina pedig a homéroszi eposzok tanításához készített feladatokat ismertette. Ősszel Csontos Attila saját fejlesztésű témazáró dolgozatokról tartott előadást, novemberben pedig Csender Levente kortárs író volt a vendégünk. Tavasszal Oberrecht Ádám és dr. Horváth Ágnes Az Esztergomi Főszékesegyházi történeti kottatár kutatása címmel tartott képes-zenés előadást. A szakmai együttlétet áprilisban a Vígszínház Víg Szalonjában megtekintett Szívlapát című előadás is gazdagította.

A nyílt napon Murányi Ilona tanárnő az irodalmi kávéházat mutatta be. Márkiné Solnay Márta tanárnő a 8.a osztály közreműködésével nyelvtanórát tartott, Matafán Ibolya tanárnő pedig a 10.c-seket vezette be az irodalom világába. Oberrecht Ádám tanár úr kóruspróbára várta a vendégeket.

Az irodalmi kávéház három alkalommal kínált találkozást kortárs alkotókkal és irodalomtörténészekkel. Októberben Valaczka András Dosztojevszkij és Pilinszky alkotóművészetének összefüggéseiről beszélt, novemberben Csender Levente József Attila-díjas író látogatott el hozzánk. Márciusban Szénási Zoltán irodalomtörténész Vasadi Péter költészetét mutatta be. A 12. évfolyam magyar fakultációs csoportja márciusban Szakonyi Károly Kossuth- és József Attila-díjas íróval is találkozhatott; a vendég pályájáról és Vénusz lánya című kisregényéről mesélt.

Diákjaink a tanulmányi versenyeken is szép eredményeket értek el. Az Implom József Helyesírási Verseny iskolai fordulóját Petrovits Alíz (10.a) nyerte, és bejutott a vármegyei fordulóba. Ágoston-Palkó Emma (12.d) második helyezést ért el, Jámbor Amália (9.b) és Földi Medárd (10.b) pedig holtversenyben harmadik lett. A Simonyi helyesírási versenyen Mayer Bálint (7.b) képviselte iskolánkat.

Az Országos Kossuth–Széchenyi Szónoklatversenyen Brunczvik Emese Hanna (11.d) és Kovács Nimród Koppány (10.c) is kiemelkedően szerepelt; Nimród második helyezést ért el. A versenyzők történelmi személyiségek beszédeiből adtak elő részleteket, a rendezvény végén pedig a szervezők koszorút helyeztek el Kossuth emléktáblájánál.

Áprilisban rendeztük meg iskolai szavalóversenyünket. Az alsóbb évfolyamosok kategóriájában Tölgyesi Máté (9.d), Bárkányi Hanga (8.b) és Görgőy Miklós (7.a) kapott díjat. A felsőbb évfolyamosok közül Kovács Nimród (10.c), Dangel Farkas (12.d) és Kiss Luca (12.a) szerepelt a díjazottak között. Különdíjat kapott Tóth Csepke (7.a), Osvald Kornél (9.b), Balázs Kende (9.c), Fekete Ábel (12.a) és Illés Lili (12.c). A zsűri munkájában Matafán Ibolya és dr. Vasas Géza tanár úr vett részt, az elnöki feladatokat Tilless Béláné tanárnő látta el.

A magyar nyelv és irodalom érettségi vizsgákon középszinten négy végzős osztály tanulói adtak számot tudásukról. Osztályonként az átlagos írásbeli eredmények 67 és 76 százalék között alakultak. Emelt szinten kilenc diák érettségizett, 79,3 százalékos átlaggal.

Munkaközösségi honlapunkon egész évben rendszeresen hírt adtunk programjainkról és a diákokat érintő eseményekről. Az olvasók többek között a Sziget Műhely alkotóprogramjairól, az irodalmi kávéház vendégeiről, tanulmányi versenyekről, a Magyar Kultúra Napjáról, valamint a szavalóversenyekről és zenei programokról is tájékozódhattak. A faliújság megújításával Matafán Ibolya tanárnő foglalkozott, a munkaközösségi Drive-mappát pedig új feladatgyűjteményekkel bővítettük.

A Sziget Műhely kreatív írás szakkör kéthetente várta a diákokat, a magyar OKTV-re Tóth Márton Mihály tanár úr készítette fel az érdeklődőket. Az énekkar heti két alkalommal próbált; a kórus munkájában 33 diák vett részt.

A Szent Margit Gimnázium Kórusa a tanév során több kiemelt egyházzenei és koncertprogramban működött közre. Októberben a Budavári Nagyboldogasszony-templomban Haydn Kis orgonamiséjét énekelte, néhány nappal később pedig Hegyi Barnabás karnagy diplomahangversenyén is közreműködött. Februárban a Mátyás-templom kórusával együtt adta elő Schubert G-dúr miséjét, amely április 15-én, iskolánk névadójának ünnepén is elhangzott.

A kórus két adventi-karácsonyi koncerten is fellépett. November 30-án a Fejér vármegyei Kulcs község faluházában adott ünnepi műsort, majd december 19-én a gimnázium kápolnájában kétszer is előadta az adventi-karácsonyi programot. Szent Margit ünnepén a Szent Imre-templomban Schubert G-dúr miséje, Lotti Regina coeli című műve és Franck Panis angelicusa is megszólalt a kórus, a Mátyás-templom zenekara, valamint meghívott énekesek közreműködésével. Az idei ballagáson a kórus felvételről volt hallható: Farkas Ferenc Pataki diákdalainak két tétele és Weber A bűvös vadász című operájának Vadászok kara csendült fel.

A tanév zenei életének egyik legnépszerűbb eseménye idén is az M-FAKTOR volt, amelyet immár ötödik alkalommal rendeztünk meg. A május 19-i és 21-i fordulókban a fellépők osztálytársaik előtt mutathatták meg tehetségüket. A május 28-i díjátadón vásárlási utalvány, csokoládé és oklevél jutalmazta a szereplőket. A zsűri különdíját Osvald Kornél (9.b) és Vidóczy Marcell (7.a) kapta. A 7–9. évfolyamosok közönségdíját Osvald Kornél, a 10–12. évfolyamosokét a 11.c osztály nyerte el. A verseny győztese Novák Zolna (11.a), második helyezettje Görgőy Miklós (7.a), harmadik helyezettje pedig Balogh Boglárka

(9.a) lett. A díjazottak és a közönségdíjasok fellépését a június 18-ára meghirdetett gálára tervezték. A műsorvezetők Moldován Mária Izabella (11.c) és Sárközi Botond (10.c) voltak; a vizuális arculat és az online szavazási felület elkészítésében Rieger Róbert öregdiák és Oberrecht Dániel működött közre, a technikai lebonyolítást Lucatelli Marco (11.c) segítette.

A tanév során a magyar nyelv és irodalom, valamint az ének-zene tanítása számos közös élménnyel, alkotó programmal és szép diákeredménnyel gazdagította iskolánk életét. Köszönjük a munkaközösség tagjainak és mindazoknak a közreműködését, akik programjaink megvalósítását segítették.

Csontos Attila
munkaközösség-vezető

A matematika–informatika munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

Ebben a tanévben a munkaközösség személyi összetétele nem változott. Tagjai: Bakondiné Szabó Gabriella, Bártfay Zsuzsanna, Heiszer Ferenc, Jakab Levente, Kurucz Balázs, Nagyné Margitán Gabriella, Pákh György, Reichardtné Szabó Marietta, Richlik-Horváth Katalin, Seidler Gizella, Sinkó Viktória, dr. Sipossné Szabó Ildikó, Urbán Diana, dr. Urbányiné Farkas Dóra és Vízhányó Zsolt.

Belső képzéseink egyik fő témája „Az AI alkalmazási lehetőségei az iskolában” volt. Ezen a területen még csak ismerkedünk a lehetőségekkel, a második alkalommal azonban már minden tanár bemutatott legalább egy konkrét példát arra, hogyan alkalmazta a mesterséges intelligenciát. Sinkó tanárnő a digitális kultúra emelt szintű szóbeli érettségivel kapcsolatos tapasztalatait osztotta meg velünk, amelyek a további felkészítésben is nagy segítséget jelentenek.

A nyílt napon öt matematika- és négy digitális kultúraórát, valamint a robotikaszakkör munkáját tekinthették meg az érdeklődők. A bemutatóórák a részt vevő diákoknak is sikerélményt nyújtanak: az órák előtt és után szívesen válaszolnak a szülők és kortársaik kérdéseire.

Idén is folytatódtak a munkaközösségen belüli óralátogatások, amelyeket rövid szakmai megbeszélés követett. A TÉR keretében sok tanár vállalt óralátogatást, hogy tovább bővítse szakmai tapasztalatait, ezért más munkaközösségek tagjait is üdvözölhettük óráinkon. A tantestületi kirándulás során Pannonhalmára látogattunk, ahol matematikaórákat is megtekinthettünk. Különösen érdekes volt, hogy beülhettünk az általunk is használt tankönyv egyik szerzője, Tamásné Kollár Magdolna órájára. Az óra után a tankönyv használatával kapcsolatos tanácsait is megosztotta velünk.

Tanulóink hagyományosan számos matematika- és informatikaversenyen indulnak. Bóné Kristóf (12.c) bejutott a matematika OKTV II. fordulójába. A Katolikus Középiskolák Matematikaversenyén 17 tanulónk vett részt a második fordulóban. Többen indultak a Zsakó László Nemzetközi Programozási Versenyen, a Nemes Tihamér Országos Alkalmazói Tanulmányi Versenyen és a Nemes Tihamér Online Programozási Versenyen is. A Fővárosi Középiskolai Informatika Versenyen Dulin Ádám (9.d) a 8., Gődér Bence pedig a 9. helyet szerezte meg. A Kovács Mihály Országos Grafikus Programozási Versenyen Veress Barnabás (9.c) a 26. helyen végzett.

Idén új, négyfős csapatok számára meghirdetett háziversenyt rendeztünk M3: Margitos Matematika Megmérettetés néven. A verseny előkészítése, a részletek egyeztetése és a feladatsorok összeállítása a tanároktól is valódi csapatmunkát igényelt. A hat évfolyamból összesen több mint 120 diák jelentkezett. A péntek délutáni időpont ellenére a résztvevők lelkesen dolgoztak a nem könnyű feladványokon. Mindenki apró jutalomban részesült, az első három helyezett csapat pedig minden évfolyamon oklevelet is kapott.

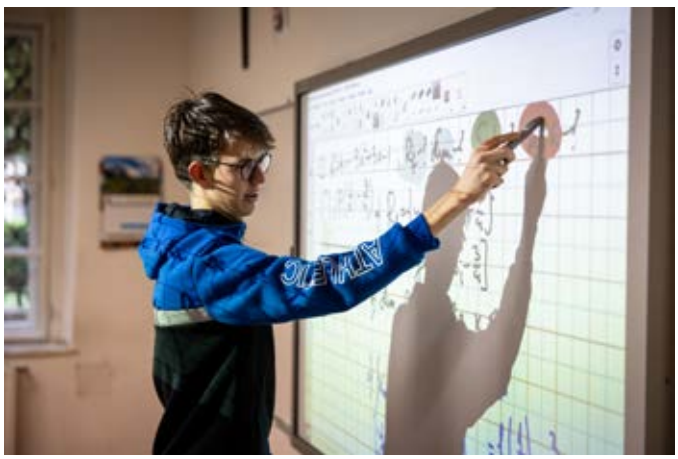
A matematikaérettségi az elmúlt évekhez hasonlóan idén is nagyon jól sikerült. A középszinten érettségiző 90 diák közül 67-en jeles eredményt értek el, és mindössze két közepes született. A 37 emelt szinten érettségiző háromnegyede szintén jelest kapott. A 12.a osztály tanulói közép- és emelt szinten egyaránt kiemelkedően teljesítettek.

A tanév végén elbúcsúztattuk Kurucz Balázs tanár urat, aki vidékre költözik, és ott folytatja a tanítást. Sok sikert kívánunk további munkájához!

Urbán Diana
munkaközösség-vezető

2026. február 27.
15:15 – 16:15
Margitos
MATEMATIKA
MEGMÉRETTETÉS
tesztverseny 4 fós csapatok részére
x+y=
123
√64

A német, orosz és újlatin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

A NOL-munkaközösség pedagógiai és oktató-nevelő munkáját az idei tanévben nyolc nyelvtanár látta el: három némettanár – Bajcsi Gizella, Harsányi Éva és Vámosi Judit –, két spanyoltanár – Jakab Levente és Szabó Lilla –, egy franciatanár, Édes Éva, egy olasztanár, Pujcsek Adél, valamint egy orosztanár, Kaszásné Katona Györgyike. Munkacsoportunkhoz új kollégaként csatlakozott Szabó Lilla spanyoltanár és Édes Éva franciatanár.

A rendszeres ülések és belső képzések mellett idén tavasszal Pujcsek Adél tanárnő szervezésében háromnapos csapatépítő programon vettünk részt Szicíliában. Az út során lehetőségünk nyílt arra, hogy még jobban megismerjük egymást és az új kollégákat. Az első napon Cataniát fedeztük fel, másnap a híres taorminai görög színházat, majd Aci Trezzát és Aci Castellót kerestük fel. A harmadik napon Palermóba utaztunk. Mivel virágvasárnap volt, szentmisén és körmeneten is részt vettünk, majd megtekintettük a város főbb látnivalóit. Sok közös élményben volt részünk, a csapatépítő feladatok pedig hozzájárultak munkaközösségünk összetartásának erősítéséhez. Idén öt munkaközösségi értekezletet tartottunk, amelyeken szakmai, pedagógiai és módszertani kérdésekkel, szervezési feladatokkal, valamint az iskolát érintő aktuális ügyekkel foglalkoztunk.

Munkaközösségünk ebben a tanévben is aktívan részt vett az iskola életében. A novemberi nyílt napon minden nyelv képviseltette magát, több helyszínen és változatos formában. Szaktanáraink bemutatóórákat és foglalkozásokat tartottak: a spanyolórát Jakab Levente, a németórát Harsányi Éva, az olaszórát Pujcsek Adél, a franciaórát pedig Édes Éva

tanárnő vezette. Az érdeklődők a nyelvórák mellett a második emeleti nyelvi börzén ismerkedhettek meg a spanyol, olasz, francia és német kultúrával. Fotókkal, plakátokkal, interaktív országismereti és egyéb kvízjátékokkal vártuk az iskolánk iránt érdeklődő szülőket, diákokat és látogatókat. Jakab Levente a nyelvtanárokkal együttműködve új videót készített a nyelvórai tevékenységekről. A felvétel betekintést nyújt a nyelvórákba, és arra is választ ad, miért érdemes idegen nyelveket tanulni.

A januári Poliglott nyelvi délutánon „Nemzetek karácsonya és újévi szokásai" címmel interaktív programot tartottunk. A nagy érdeklődésnek köszönhetően a karácsonyi és újévi finomságokból összeállított kóstolók hamar elfogytak. A második emeleti hirdetőfelületeken és faliújságokon egész évben fotók, plakátok és aktuális hirdetések kaptak helyet. Idén új, színes közös plakát készült az iskolán kívüli programokról, a külföldi kirándulásokról és a német diákcseréről. A plakát egyik fotóján a diákok mellett a nyelvtanárok is feltűnnek.

Gimnáziumunk diákjai az idei tanévben is több tanulmányi versenyen vettek részt. A német OKTV első fordulóján Jámbor Kornél (11.b), Mádi-Szabó Luca (12.a) és Tóth Rozália Anna (12.a) szépen szerepelt, de nem jutott tovább. A 7. és 8. évfolyam számára szervezett országos német online versenyen három négyfős csapat indult; tanulóink a középmezőnyben végeztek. A spanyol nyelvi OKTV-n három diák indult, a Latin-amerikai Filmhéten pedig több diák vett részt.

Az első félévben két tizedikes tanuló, Harka Hanna Léna és Nyolczas Itala Zsófia (10.b) részt vett az SZTE BTK Olasz Tanszéke által szervezett Országos Olasz Nyelvi Versenyen. A döntőt márciusban rendezték meg Szegeden: Harka Hanna Léna a második, Nyolczas Itala Zsófia pedig a harmadik helyezést érte el. Az olasz OKTV-n négy diák indult, közülük két tanuló dolgozata továbbjutott a következő fordulóba. Novemberben Pujcsek tanárnő

több diákkal ellátogatott az Olasz Kultúrintézet által szervezett MittelCinemaFest olasz filmfesztiválra, ahol több olasz színésszel és rendezővel is találkozhattak.

Advent első vasárnapján az olaszul tanuló diákok Pujcsek tanárnővel, a második vasárnapon pedig a németül tanuló diákok Bajcsi tanárnővel vettek részt olasz, illetve német nyelvű szentmisén a budai kapucinus templomban. Jakab Levente és Pujcsek Adél tanárnő több diákot készített fel a Magyar Nyelvészeti Diákolimpiára. A januári döntőbe iskolánkból Bujdosó Anna (11.c) jutott be. Márciusban Versegi Enikő (11.c) az országos Festival d'Italiano olasz nyelvi verseny „élőbeszéd" kategóriájában vett részt.

A francia nyelvet tanuló diákok Édes Éva tanárnővel ellátogattak a Francia Intézetbe, ahol a Frankofón Napok keretében francia filmvetítésen és országos francia kvízversenyen vettek részt. A francia OKTV-n idén nem volt továbbjutó. A 9. és 10. évfolyamos csoportokból több diák egy francia online versenyen is indult. A megtekintett filmek címe A búvóhely és Élvezd a pillanatot!

Februárban Pujcsek Adél olasz- és a két fiatal spanyoltanár kollégánk kétnapos utazást szervezett a diákoknak Valenciába. Az út során megtekintették a város legfontosabb látnivalóit, helyi specialitásokat kóstoltak, és a spanyol nyelvet is gyakorolhatták.

Február 28-án, szombaton Pujcsek tanárnő egynapos, repülős zarándokutat szervezett a diákoknak Nápolyba. Kísérőként Alfonza nővér és Jakab Levente tanár úr tartott velük. Reggel korán érkeztek Nápolyba, ahol megtekintették a város legfontosabb nevezetességeit, többek között a katedrálist és az ott őrzött Szent Januáriusz-vérereklyét, valamint a Santa Chiara-kolostort és az UNESCO világörökségi helyszínéhez tartozó majolikakerengőt. Egy helyi étteremben eredeti nápolyi pizzát ebédeltek, majd délután

lesétáltak a tengerpartra, ahonnan szép kilátás nyílt a Vezúvra. Később Nápoly egyik külvárosi negyedébe, Posillipóba utaztak, ahol a diákok szabadidőt is kaptak. Késő este repültek vissza Budapestre. Az út során az olasz nyelv gyakorlására is lehetőségük nyílt.

Munkaközösségünk több mint három évtizede működő, legjelentősebb és egyben egyik legnagyobb projektje az osnabrücki német diákcsere, amelyet idén Vámosi Judit tanárnő szervezett. A húsznapos programban tíz napot Budapesten, tíz napot pedig Osnabrückben töltöttek a résztvevők. A sikeres megvalósítást munkacsoportunk tagjai mellett az angol munkaközösség tanárai, más kollégák és az iskola vezetősége is támogatták. A programban tizennégy német és tizennégy magyar diák vett részt. A tanórai foglalkozások mellett kirándulásokon, kulturális és sportprogramokon, valamint más közös eseményeken is részt vettek. Idén sem maradt el a Parlament, a Budai Vár és a Bazilika meglátogatása. A diákoknak bőven volt alkalmuk arra, hogy cserepartnereikkel németül beszéljenek. A németországi programokról Jámbor Kornél (11.b) német nyelvű, részletes beszámolót készített, amely az iskola NOL-honlapján olvasható.

Az iskolán kívüli programok mellett kollégáink mindennapi munkájukkal, nyelvoktatással, szakkörökkel és egyéb foglalkozásokkal segítették a diákok nyelvi fejlődését, valamint versenyekre, nyelvvizsgákra és érettségire való felkészülését. Olasz szakkört Pujcsek tanárnő, spanyol szakkört Jakab Levente és Szabó Lilla tanárnő, orosz szakkört pedig Kaszásné Katona Györgyike tanárnő tartott.

Az idei tanévben tizenkét diák tett sikeres német nyelvi érettségi vizsgát, spanyolból hárman, olaszból pedig egy tanuló érettségizett. Diákjaink a közép- és emelt szintű nyelvi érettségi vizsgákon nagyon szép eredményeket értek el. Gratulálunk nekik és felkészítő tanáraiknak! Köszönet illeti munkaközösségünk minden tagját a lelkiismeretes oktató-nevelő munkáért.

Bajcsi Gizella
munkaközösség-vezető

A testnevelés munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

A testnevelési munkaközösség tagjai a tanév során Söjtöry Borbála, Heiszer Eszter, Schuszter Nikolett, Czakó Bence, Sió Dávid és Valaczka Márton voltak. A munkaközösség tagjai rendszeres szakmai egyeztetésekkel és egymás óráinak folyamatos látogatásával segítették a közös munkát, valamint a testnevelésórák színvonalának fejlesztését.

A tanév során aktívan bekapcsolódtunk az iskola életébe. A nyílt napon három testnevelésórát tartottunk, az első félévben pedig kerületi sportversenyekre szerveztünk csapatokat, és diákjainkat is felkészítettük a megmérettetésekre. A téli sítábor ismét tartalmas közös élményt kínált a részt vevő tanulóknak. A röplabda-szakkör és az érettségi-felkészítő foglalkozások révén diákjaink a tanórákon kívül is lehetőséget kaptak sportolásra, illetve a vizsgákra való felkészülésre.

A testneveléshez szükséges eszközállományt ebben a tanévben is bővítettük: többek között röplabdákkal, kosárlabdákkal és egyensúlyozó párnákkal gazdagodott a szertár. A sportudvar új erősítőparkkal bővült, amely további lehetőséget teremt a szabadtéri mozgásra. Köszönjük az iskola vezetőségének a fejlesztésekhez nyújtott támogatást.

Kollégáink közül többen osztályfőnök-helyettesi feladatokat is elláttak, és aktívan részt vettek az osztályok életében, többek között osztálykirándulásokon és külső programokon kísérték a diákokat.

Sió Dávid
munkaközösség-vezető

A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

A munkaközösség tagjai:

- Balla Lajos
- Érsok Gábor
- Holczmann-né dr. Fehér Ildikó
- Horváth István
- Kornyilovné dr. Máté Anita
- Rácz Botond
- Simonfai Teodóra
- Tóth Márton
- Dr. Szentgáli Zsolt
- Zelei Tamás
- Dr. Vasas Géza

A munkaközösség tagjai a tanév során több alkalommal osztották meg egymással szakmai tapasztalataikat. Októberben Jakab Levente kollégánk tartott előadást a mesterséges intelligencia történelemoktatásban való használatáról. A feladatkészítés, a képi források keresése és elemzése, valamint az illusztrációk szerkesztése mellett a résztvevők a bemutatott lehetőségeket a gyakorlatban is kipróbálták. Áprilisban Érsok Gábor számolt be arról, hogyan használta a mesterséges intelligenciát földrajzóráin, többek között feladatok készítésére.

Decemberben Ujváry Gábor történész, a Veritas Történetkutató Intézet tudományos főigazgató-helyettese tartott előadást Klebelsberg Kunóról a munkaközösség tagjainak és a diákoknak. A tényekben gazdag, logikusan felépített előadás a klebelsbergi oktatás- és művelődéspolitikát történetkritikai megközelítésben mutatta be, és a tananyaghoz, illetve az emelt szintű érettségi követelményeihez is kapcsolódott.

Áprilisban a magyar-ének munkaközösséggel közös programon Oberrecht Ádám és Horváth Ágnes mutatta be az Esztergomi Főszékesegyházi történeti kottatár anyagát feldolgozó kutatásukat. Az egyházzene történetéhez kapcsolódó előadást követő beszélgetés során egy forrás értelmezésére is kitértek.

Az október 23-i megemlékezést Balla Lajos vezetésével, diákok bevonásával és Atyafi Bálint technikai segítségével szervezte meg a munkaközösség. Ennek részeként Hajtó Ödönnel készült portrébeszélgetés. Hajtó Ödön fiatal műegyetemi hallgatóként részt vett az 1956. október 22-i gyűlésen, közreműködött a tizennégy pont megfogalmazásában, majd másnap a tüntetésen is jelen volt. A beszélgetés teljes anyaga a Szent Margit Gimnázium archívumába került. A munkaközösség tagjai az október 6-i, a február 25-i és az április 16-i emléknapra, valamint június 4-re, a nemzeti összetartozás napjára is figyelemfelhívó prezentációval készültek.

Márciusban az Alumni program keretében Nagy Balázs, az ELTE Történeti Intézetének egyetemi docense tartott előadást A tatárjárás új megvilágításban címmel. A csatahely meghatározását övező bizonytalanságokon keresztül érzékeltette a történeti kutatómunka nehézségeit, valamint a történettudomány és a régészet szoros kapcsolatát. Az előadás Szent Margit történelmi és politikai szerepére is kitért.

A tanév során Balla Lajos és Zelei Tamás diákokat vitt a Szépművészeti Múzeum Blake-kiállítására, valamint a Magyar Képzőművészeti Egyetem főépületébe és az Epreskertbe. Balla Lajos meghívására Skuta Vilmos fotográfus a rajzteremben tartott előadást és fotóbemutatót. A munkaközösség tagjai tanórákhoz kapcsolódó múzeumlátogatásokat is szerveztek: egy-egy alkalommal a 11. d osztály a Magyar Nemzeti Galériában, illetve a Szépművészeti Múzeumban vett részt kihelyezett tanórán.

A történelem OKTV-n Fábián Levente (12. A) dolgozatát továbbküldték, a második fordulóba azonban nem jutott be. A Kosáry Domokos történelemversenyen kilenc, a 7–11. évfolyamot képviselő osztályból összesen huszonnyolc diák vett részt; közülük tizenkettő jutott tovább a második fordulóba. Az iskolai földrajzi háziversenyt Érsok Gábor és Rácz Botond szervezte meg két korcsoportban: a 7–8. és a 9–10. évfolyamosok kategóriájában összesen harmincegy diák indult.

Balla Lajos rajzszakkörére valamennyi évfolyamról érkeztek diákok: volt, akit az érdeklődése, másokat a vizuális tehetségük kibontakoztatása vagy a művészeti felvételire való felkészülés vonzott. Tóth Márton a 10–12. évfolyamosoknak tartott vallástudományi szakkört. A résztvevők a nagy világvallásokkal, a vallási rítusokkal, a szent könyvekkel, a vallások történetével és a vallásfilozófia kérdéseivel foglalkoztak. A végzősök közül is többen hétről hétre bekapcsolódtak a közös munkába.

A történelem középszintű írásbeli érettségin a 12. A osztály átlaga meghaladta a 80 százalékot, a 12. B osztályé pedig 75 százalék volt. Emelt szinten Harka Ödön (12. A) érte el a legjobb eredményt, 88 százalékot; az emelt szintű írásbelik átlaga 69–70 százalék körül alakult. Földrajzból középszinten 44 diák tett előrehozott vizsgát, hatan pedig a 12. évfolyamon érettségiztek; emelt szinten tizennégyen vizsgáztak. Az előrehozott vizsgázók közül huszonnégyen 80 százalék fölötti eredményt értek el. Vizuális kultúrából négy diák tett írásbeli vizsgát: ketten a megszerezhető húsz pontból húszat, ketten tizennyolc pontot szereztek.

Dr. Vasas Géza
munkaközösség-vezető

Gondolatok a Diáktanácsadóból

A 2025/2026-os tanév a Diáktanácsadóban ismét elsősorban az egyéni tanácsadások jegyében telt. Hagyományosan sok diák, szülő és tanár fordult hozzám. A tanácsadások során változatos témák kerültek elő. A titoktartási kötelezettség megsértése nélkül elmondható, hogy leggyakrabban az alábbi általános kérdéskörökkel foglalkoztunk:

– evéssel és testképpel kapcsolatos zavarok;
– párkapcsolati problémák;
– depresszió, tartós lehangoltság;
– pályaválasztási nehézségek;
– önismereti kérdések;
– az iskolai előmenetellel kapcsolatos problémák;
– magány, a kortársaktól való elszigetelődés;
– alkohollal, cigarettával és más, függőséget okozó szerekkel kapcsolatos kérdések;
– családi problémák, bántalmazó családi háttér, a szülők válása;
– a közösségépítés nehézségei az iskolai csoportokban, a pedagógusok részéről;
– nevelési kérdések és önismereti témák a szülők részéről.

A korábbi évektől eltérően új jelenségként tapasztaltam, hogy a politikai témák különböző módokon is megjelentek a diákokkal folytatott egyéni tanácsadási folyamatokban; ez az országgyűlési választások idején érte el a csúcspontját. A tapasztalataim szerint az országos politika által felvetett kérdésekhez kapcsolódó érzésekkel, aggodalmakkal és személyes kétségekkel tudtunk érdemben foglalkozni, nem pedig a konkrét politikai kérdésekkel. Utóbbiakról ugyanis mindenkinek – így a tanácsadónak is – megvan a maga álláspontja. Ha azonban nem tudunk ettől elvonatkoztatni, és a felmerülő kérdéseket nem tudjuk személyesebb, mélyebb szintre terelni, a tanácsadás könnyen egyszerű politikai eszmecserévé válik. Ezt igyekeztem elkerülni.

Már korábban is érzékeltem egy pozitív változást, amely a mostani tanévben tovább folytatódott: az iskolai közösség előtt egyre elfogadottabbá válik a pszichológushoz fordulás és a tanácsadás igénybevétele. Korábban gyakori volt, hogy a diákok titkolni próbálták, ha iskolapszichológushoz jártak, mert tartottak attól, hogy társaik emiatt negatívan ítélik meg őket – például önállótlannak, a problémáikkal megküzdeni képtelennek vagy túl labilisnak tartják őket. A tanácsadás igénybevételének ténye tehát – ha kiderült – sokszor megbélyegzéssel járt.

Ma már mintha egyre természetesebbé válna a kamaszok körében, hogy ha valaki egyedül nehezen birkózik meg egy problémával, szakember segítségét kéri. Ahogyan magától értetődő, hogy egy lábtörés ellátásához sebész segítségére van szükség, úgy a magánéleti vagy pszichés nehézségek súlyosbodásának megelőzéséhez is indokolt lehet pszichológushoz fordulni. A problémák végsőkig tartó, kizárólag saját eszközökkel történő kezelése ugyanis – a lábtörés esetéhez hasonlóan – pszichés nehézségek esetén sem célravezető. Ez mindenképpen pozitív változás.

Varga-Etele Orsolya
iskolapszichológus

Közösségeink

A szülői munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről

Gimnáziumunk Szülői Munkaközössége új vezető irányításával az idei tanévben is aktívan részt vett az iskola életében. Tevékenységünk egyik része az évközi iskolai programok – például a szalagavató, a nyílt nap, a Mikulás-ünnepség és a ballagás – háttérből történő támogatása, másik fontos feladata pedig a nagy hagyományú Margit-bál megszervezése.

Idén is farsang utolsó szombatján rendeztük meg a Margit-bált gimnáziumunkban. A bál a szülők összefogásának és áldozatos munkájának köszönhetően valósult meg. Az előkészületek során és a rendezvény napján rengeteg szülő vállalt feladatot: süteményt és tombolatárgyakat ajánlottak fel, belépő- és tombolajegyeket árusítottak, működtették a borozót, a kávézót és a sörözőt, illetve segítettek a ruhatárban. Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki bármilyen formában hozzájárult az este sikeréhez.

A bál több szempontból is eredményes volt. Rekordszámú belépőjegy kelt el, így rekordbevétel jutott a DÖK céljaira. Ennél is fontosabb azonban, hogy sokan együtt tölthették az estét, mulathattak és táncolhattak. Különösen örömteli volt a diákok nagy arányú részvétele, amely azt mutatja, hogy érdeklődnek a kulturált szórakozás iránt. Szívesen bekapcsolódtak a tánctanulásba és a programokba, sőt a szervezésből is kivették a részüket. A jövő évi bál programját szeretnénk megújítani, és ezzel a felnőtteket, valamint a szülői közösséget is aktívabb részvételre ösztönözni.

Az idei tanévben részt vettünk a gimnázium sportdélutánjain, valamint a szülők és diákok, illetve a szülők és tanárok közötti sportversenyeken is. A szülőket egy kisebb, de annál lelkesebb csapat képviselte labdarúgásban és röplabdában. A tanárokkal és a diákokkal szoros mérkőzéseket vívtunk, és szép eredményeket értünk el. Köszönjük a sportos apukák és anyukák részvételét!

A tanév végén segítettünk a gimnáziumot fenntartó Megváltós Nővérek Horánszky utcai kollégiumának felújítás előtti kiürítésében és költöztetésében.

Munkánk sokszor nem látványos, hiszen a háttérben zajlik, mégis hisszük, hogy hozzájárul a margitos diákok mindennapjainak szebbé tételéhez. Fontos a tanulás, a lelki fejlődés, a szorgalom és a precíz munkavégzés elsajátítása, de az is, hogy a diákok közös élményekkel gazdagodjanak. Ezek azok az alkalmak, amelyek miatt jó a Margitba járni, és amelyekre tíz, húsz vagy harminc év múlva is szívesen emlékezünk vissza. A Szülői Munkaközösség örömmel karolja fel és támogatja az ilyen programokat és kezdeményezéseket.

Hasonló célokkal tekintünk a következő tanév elé. Várjuk a régi és az új, hozzánk érkező osztályokba járó diákok szüleinek jelentkezését. Csatlakozzatok, vegyetek részt az SZMK munkájában, keressétek osztályképviselőiteket, és jelentkezzetek felhívásainkra!

Dr. Nedwed Mária
a szülői munkaközösség vezetője

Beszámoló a Diákönkormányzat tevékenységéről a 2025/2026. tanévben

A Szent Margit Gimnázium Diákönkormányzata a 2025–2026-os tanévben is nagy lelkesedéssel dolgozott azon, hogy megszervezze és tartalmassá tegye a diákéletet.

Az idei tanév jelentős személyi változásokkal indult: Antal-Futó Petra (11.b) leköszönt a Diákönkormányzat éléről, egyik alelnöke, Gara Ákos (11.d) pedig már nem tudta vállalni a vezetőségi munkát. A másik alelnök, Bubrik Nóra (12.b) mellé ezért szeptemberben új társakat kellett választani. A diákképviselők Voleszák Bálintot (10.d) alelnökké, Jäckl Fruzsinát (10.d) pedig elnökké választották. Az új vezetőség nagy lendülettel vágott bele a munkába.

A diákönkormányzatok munkájának hagyományosan az egyik legnagyobb kihívása, hogy a tanulók délutánjait számos elfoglaltság tölti ki. Legyen szó edzésről, zeneóráról, különóráról vagy egyéni tanulásról, a diákok az utolsó csengetés után gyakran sietnek tovább. Éppen ezért volt különösen jó érzés látni, hogy a tanév során mégis sokan vettek részt a délutáni programokon. Természetesen ezen a téren is van még lehetőség a fejlődésre: jövőre remélhetőleg még több és még változatosabb programot tudunk kínálni a diákságnak. Bízunk benne, hogy az idei sikerek tartós érdeklődést jeleznek.

Az év egyik nagy sikerű újdonsága a filmklub elindítása volt. Eredetileg két-három hetente terveztünk vetítéseket, ám a valóságban ennél ritkábban sikerült alkalmat szerveznünk. Így is kilenc vetítést tartottunk, ami biztató kezdet. A kínálatban könnyedebb filmek – például a Macskafogó és a Kapj el, ha tudsz –, nyomasztóbb alkotások – a Száll a kakukk fészkére, a Psycho és a Gravitáció –, valamint tanulságos filmek – a Holt költők társasága és A hullám – is szerepeltek. A nagyszabású történelmi filmek kedvelői a Casablancát és a Rettenthetetlent is megnézhették. Az Apor-terem jó minőségű kép- és hangtechnikája, a kényelmes kanapék és karosszékek, valamint a pattogatott kukorica igazi moziélményt teremtettek.

Népszerűek voltak a szombati bakancsos túrák is. A tanév során négy alkalommal indultunk útnak: a Börzsöny, a Naszály, a Pilis és a Vértes vidékeit fedeztük fel. Úgy tűnik, a Szent Margit Gimnázium diákjai továbbra is szívesen indulnak útnak, hogy felfedezzék a természet szépségeit. Előfordult, hogy szinte egy egész hadseregnyi diák jelentkezett erre a programra.

Idén átalakítottuk az iskolai focibajnokságot is: az eddigi egy-két délutános lebonyolítás helyett a mérkőzések az egész tanév során, elosztva zajlottak. A tapasztalatok szerint ez a forma szerencsésebbnek bizonyult, és reméljük, a jövőben is folytathatjuk. A nagyok és a kicsik bajnoksága egyaránt izgalmasan alakult, és büntetőpárbajban dőlt el: a 11.d a 12.b, a

9.a pedig a 10.c ellen hódította el a trófeát. A tanév utolsó délutánján rendezett szuperkupán a 11.d legyőzte a 9.a-t, majd mindkét diákcsapat a tanárok lelkes együttesét is felülmúlta.

A tanév eseményeire visszatekintve a Diákönkormányzat és tanári segítője, Zelei Tamás is joggal lehet elégedett.

Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2025/2026. tanévben

A Szent Margit Gimnázium Kórusa, valamint az egyes évfolyamok énekkarosai és énekes szolgálattevői ebben a tanévben is számos ünnepi, vasárnapi és egyéb szentmisén teljesítettek liturgikus énekes szolgálatot. Elsősorban a közös éneklést vezették és előénekesként működtek közre, de alkalmanként többszólamú kórusműveket is megszólaltattak. A kórus létszáma 22–28 fő között alakult.

A főbb szolgálatok és szereplések időrendben a következők voltak:

Szeptember 1. – Veni Sancte szentmise a kápolnában a bejövő osztályok számára; a kórus énekes szolgálata.

Szeptember 14. – A diákmisén a 11. évfolyamos kórustagok énekes szolgálatot láttak el, Tóth Márton tanár úr pedig orgonistaként és énekesként működött közre.

Szeptember 28. – A diákmisén a 12. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata.

Október 12. – A Szent Margit Gimnázium Kórusának hét tagja részt vett a Budavári Nagyboldogasszony-templom (Mátyás-templom) vasárnapi, latin nyelvű nagymiséjének zenei szolgálatában, és egy alkalommal csatlakozott a templom kórusához. A műsoron Joseph Haydn egyik miséje szerepelt, amelyet iskolánk kórusa az elmúlt években többször is előadott. A szentmisét a Mátyás-templom karnagya vezényelte.

Október 14. – A lelki nap közös szentmiséjén a kórustagok énekes szolgálatot láttak el a Szent Imre Plébániatemplomban.

Október 16. – A Szent Margit Gimnázium Kórusának tagjai részt vettek Hegyi Barnabás egyházzenei orgonaművész diplomahangversenyén a Budavári Nagyboldogasszony-templomban. A műsorban az előző vasárnapi Haydn-mise is elhangzott, amelynek előadásában a kórustagok közreműködtek. Megszólaltatták továbbá az Ave maris stella gregorián Mária-himnuszt, majd orgonaimprovizációt hallgattak erre a dallamra. A hangverseny zárószáma J. S. Bach BWV 10-es kantátájának zárókorálja volt. A másfél órás koncert kiváló zenei élményt nyújtott; az érdeklődők a hangverseny utáni fogadáson is részt vehettek.

November 9. – A diákmisén a 10. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata.

November 23. – A diákmisén a 9. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata.

November 29. – A kórus nyilvános főpróbája a kápolnában, a nyílt nap keretében.

November 30. – A Szent Margit Gimnázium Kórusának adventi-karácsonyi hangversenye a kulcsi Faluházban.

Kulcs Község Önkormányzata idén ismét felkérte a gimnázium kórusát egy adventi hangverseny megtartására. A koncerten a kórus mellett erre az alkalomra felkért hivatásos zenészek is közreműködtek, akik közül többen diákjaink szülei voltak. A hangversenyre advent első vasárnapján, november 30-án került sor. A kórustagokat és a közreműködőket margitos szülők vitték el autókkal Kulcsra; sokan közülük családtagjaikkal együtt a koncertet is meghallgatták. A helyi szervezők vendégszeretően gondoskodtak a fellépőkről. A Faluházat megtöltő közönség lelkes fogadtatásban részesítette a műsort. A visszajelzések szerint az előző évhez hasonlóan ismét színvonalas hangverseny született. Az esemény a diákok számára zenei fejlődést, közösségi élményt és maradandó emléket jelentett. A kórust Zelei Tamás tanár úr kísérte, aki énekesként is közreműködött.

December 19. – A karácsony előtti utolsó tanítási napon a kórus két egymást követő koncertet adott az iskola kápolnájában a diákok és a tanárok számára. A műsor – néhány változtatással – megegyezett a kulcsi hangverseny programjával.

Január 18. – Mivel Szent Margit ünnepe 2026-ban vasárnapra esett, és az iskolában nem tartottak diákmisét, a kórus a Kelenföldi Szent Gellért Plébániatemplom esti szentmiséjén látta el az egyházzenei szolgálatot. A liturgia rendjéhez igazodva népénekekkel kérték Szent Margit közbenjárását, jelenlétükkel pedig az iskolai közösséget képviselték. A szentmise szándékait a Margitos közösség két haldokló tagjáért ajánlották fel.

A kórus által énekelt művek:
Halmos László: Missa in honorem S. Norberti
César Franck: Panis angelicus
A vasárnap liturgikus énekei
A kórust Tóth Márton tanár úr kísérte, aki énekesként is közreműködött.

Február 1. – A 12. évfolyam diákmiséjén Kállai-Bálint Szabolcs üzemeltetési vezető és családtagjai gitáros énekkara látta el az énekes-hangszeres szolgálatot.

Február 4. – A tantestület kirándulásán alkalmi tanári kórus lépett fel egy váci vendéglőben. A társaság bordalokat, valamint Farkas Ferenc Pataki diákdalok című kórusművének harmadik tételét énekelte.

Február 15. – A Szent Margit Gimnázium Kórusának tagjai csatlakoztak a Mátyás-templom Ének- és Zenekarához, és a vasárnapi nagymisén Schubert G-dúr miséjét adták elő. A mű megtanulása egyúttal az áprilisi, Szent Margit-napi szentmisére való felkészülést is szolgálta.

Az elhangzott művek:
Franz Schubert: G-dúr mise
Edward Elgar: Ave verum
W. A. Mozart: Sancta Maria, mater Dei
Közreműködött a Mátyás-templom Ének- és Zenekara, énekes szólisták, a Szent Margit Gimnázium Kórusa és Oberrecht Ádám orgonaművész. Vezényelt Hegyi Barnabás karnagy.

Március 1. – A diákmisén a 11. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata.

Március 22. – A diákmisén a 10. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata.

Március 28. – A virágvasárnap előesti szentmisén néhány kórustag a Szent Gellért Plébániatemplomban gregorián Máté-passiót énekelt.

Április 15. – Iskolánk névadójának és védőszentjének ünnepén a Szent Imre Plébániatemplomban tartott ünnepi szentmisén a liturgikus énekek és a népénekek mellett a következő művek hangzottak el:

Franz Schubert: G-dúr mise
Antonio Lotti: Regina coeli
César Franck: Panis angelicus
Közreműködtek:
Avvakumovits Györgyi – szoprán
Kiss Ferenc – tenor
Andrássy György – basszus
A Szent Margit Gimnázium Kórusa

A Mátyás-templom Zenekara, koncertmester: Bánhegyi-Maros Dóra

Orgonán közreműködött Horváth Ágnes és Hegyi Barnabás.

Vezényelt Oberrecht Ádám.

A kórus munkáját hivatásos énekesek, szülők és Zelei Tamás tanár úr is segítették.

Április 26. – A diákmisén a 9. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata.

Április 29. – A ballagók szentmiséjén népénekek és gitáros énekek hangzottak el. Utóbbiak előadásában Lobmayer András tanár úr és Kállai-Bálint Szabolcs működött közre.

Április 30. – A Szent Margit Gimnázium Kórusa a ballagási ünnepségen felvételről énekelt. A felvételek az iskola kápolnájában készültek. Elhangzott Farkas Ferenc Pataki diákdalok című művének második és harmadik tétele, valamint C. M. von Weber A bűvös vadász

című operájából A vadászok kara. A férfikart kürtön Benyus Benedek (10.b) és egykori diákunk, Csanády Pál kísérte.

Május 31. – Az elsőáldozás alkalmából tartott diákmisén a 7–8. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata.

Június 19. – Te Deum: a kórus énekes szolgálata a Szent Imre Plébániatemplomban.

M-FAKTOR 2026

A tanévben ötödik alkalommal rendeztük meg az M-FAKTOR-t, a Szent Margit Gimnázium zenei tehetségkutató műsorát. Az első fordulókra május 19-én és 21-én került sor; a fellépőket osztálytársaik lelkes közönsége biztatta. Az öttagú zsűri tagjai az iskola tanárai, jelenlegi és egykori diákjai közül kerültek ki. A közönség online felületen is szavazhatott. A május 28-i díjkiosztón a helyezettek vásárlási utalványt, csokoládét és oklevelet kaptak. A dobogósok, a különdíjasok és a közönségdíjasok június 18-án, az M-FAKTOR Gálán ismét felléptek az iskola diákjai előtt.

Az idei helyezettek:

1. helyezett: Novák Zolna (11.a)
2. helyezett: Görgőy Miklós (7.a)
3. helyezett: Balogh Boglárka (9.a)

A zsűri különdíját Osvald Kornél (9.b) és Vidóczy Marcell (7.a) kapta.

A közönségdíjat a 7–9. évfolyam kategóriájában Osvald Kornél (9.b), a 10–12. évfolyam kategóriájában pedig a 11.c osztály nyerte el.

A műsorvezetők Moldovan Mária Izabella (11.c) és Sárközi Botond (10.c) voltak. A felvezető animációkat, az új logót, a műsor arculatát és az online szavazófelületet Rieger Róbert (12.d) és Oberrecht Dániel öregdiák készítette. A technikai lebonyolításban Lucatelli Marco (11.c) működött közre.

A zsűri tagjai:

Vámosi Judit tanárnő
Tóth Márton tanár úr
Oberrecht Ádám tanár úr, a zsűri elnöke
Pontyos Zita öregdiák, korábbi M-FAKTOR-győztes
Jäckl Fruzsina (10.d), a DÖK elnöke és többszörös énekverseny-győztes

Az M-FAKTOR megrendezését az IMNN Iskolaalapítvány támogatta, amit ezúton is köszönünk. A gála ráadásaként a Szent Margit Gimnázium Férfikara C. M. von Weber A bűvös vadász című operájából A vadászok karát adta elő. Kürtön Benyus Benedek (10.b) és Frenyó Péter öregdiák működött közre.

Április 14-én az összevont magyar–történelem munkaközösségi értekezleten Oberrecht Ádám és felesége képes-zenés előadást tartott Az Esztergomi Főszékesegyházi Történeti Kottatár kutatása címmel.

Oberrecht Ádám
ének-zene tanár, kórusvezető

SZENT MARGIT
GIMNÁZIUM

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2025)

Bevétel:	13 982 400 Ft	támogatás
	280 000 Ft	pályázati bevételek
	3 795 859 Ft	NAV 1%
	80 562 Ft	pénzforgalmi számlán jóváírt kamat
összesen:	**18 138 821 Ft**	

Kiadás:	10 140 000 Ft	Szent Margit Gimnázium támogatása
	2 122 720 Ft	kirándulások támogatása
	1 068 686 Ft	rendezvények, szakkörök támogatása
	510 000 Ft	egyéni támogatások
	300 000 Ft	igénybe vett szolgáltatások
	199 552 Ft	bankköltség
	148 873 Ft	anyagköltség
összesen:	**14 489 831 Ft**	

Alapítványunk a 2025. gazdasági évben 3 648 990 Ft pozitív eredménnyel zárt.

Vagyonösszetétel 2025. 12. 31. napján

32 782 708 Ft	pénzforgalmi számla
205 175 Ft	pénztár
1 700 000 Ft	lekötött betét

Az IMNN Iskolaalapítványának fő célja a gimnázium tanulóinak támogatása, illetve az eszközállomány bővítése. A kuratórium 2025-ben megtartott ülésein döntött a támogatások megítéléséről.

Az alapítvány a tárgyévben is segítette, valamint továbbra is segíti a gimnázium működését – többek között a végzős diákok év végi jutalmazásával és protestáns Bibliák vásárlásával –, valamint a gimnáziumban működő szakköröket (ITDK, KeCsap, boszikonyha, énekkar, színjátszószakkör), amelyek előadók meghívására, kirándulások finanszírozására, illetve anyagbeszerzésre fordították az elnyert összegeket. Alapítványunk a tanév során megrendezésre került tantárgyi versenyek díjazásához is hozzájárult, támogatta továbbá a DÖK által szervezett programokat és a sportversenyeken való részvételt is.

Az év folyamán több, a gimnáziumi tanárok által szervezett táborban (gólyatábor, vízi vándortábor, kórustábor, osztálytábor) vehettek részt a gimnázium diákjai, illetve egy diákcsereprogram is lebonyolításra került (Osnabrück), amelyek megvalósításához az alapítvány jelentős támogatással járult hozzá.

Az alapítvány több, a tanulók által benyújtott egyéni pályázatot is elbírált, melynek eredményeként támogatta a családokat.

Az angol nyelv tanulását az évi négy alkalommal megjelenő 4You című újság kiadásával segítette.

Az Irodalmi Kávéház című iskolai rendezvény kortárs szerzők meghívásával igyekszik közelebb hozni az irodalmi alkotásokat a diákokhoz. Az alapítvány az előadók tiszteletdíjának kifizetésével és a kávéházjelleget megtartva italok és pogácsa vásárlásával járult hozzá a rendezvényekhez.

Az alapítvány pénzeszközeit pénzforgalmi számlán és csekély összegű házipénztárban kezeli. Saját részvénnyel és saját üzletrésszel az alapítvány nem rendelkezik, öt éven túlmutató kötelezettségei nincsenek, értékhelyesbítést nem számol el.

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek
Iskolaalapítványának Kuratóriuma.

Indukció Tudományos Diákkör 2025-2026.

Az Indukció Tudományos Diákkör (ITDK) iskolánk természettudományos önképzőköre. Célja, hogy népszerűsítse a tudományt a gimnáziumban, és kiegészítő programokat szervezzen az érdeklődő diákok számára. Idén a 8–12. évfolyamról tizenhét tanuló vett részt az ITDK munkájában. A diákkör tagjait Urbán tanárnő, valamint Heiszer és Somogyi tanár urak segítették patronáló tanárként.

A szakköri alkalmak egyik részét természettudományos előadások tették ki. Az MTA Alumni program keretében hét előadásra került sor a legváltozatosabb témákban. Hallhattunk többek között a nukleáris fegyverkísérletekről, a hidrogénizotópok biológiai szerepéről és a gyógynövények „kommunikációjáról", valamint bepillantást nyerhettünk a Kárpát-medencei dinoszaurusz-ásatások és a múzeumi leletek vizsgálatának rejtelmeibe. Ezeken az előadásokon nemcsak a diákkör tagjai, hanem az iskola bármely érdeklődő diákja és tanára is részt vehetett. A kifejezetten az ITDK tagjai számára szervezett előadásokon a CERN-ben folyó kutatásokkal, valamint a műanyagok újrahasznosításának módszereivel ismerkedtünk meg.

A gyakorlati foglalkozásokon is igyekeztünk minél több tudományterületet érinteni. Biológiából mikroszkópos vizsgálatokat végeztünk, és áttekintettük az elektronmikroszkóp, valamint a pásztázó alagútmikroszkóp működési elvét. Fizikából hangsebességet mértünk, kémiából pedig természetes indikátorokat tanulmányoztunk, és alkohollal látványos pirotechnikai kísérleteket végeztünk. Külső programként az ELTE Élettani Tanszékének laboratóriumi gyakorlatain vettünk részt, ahol például EEG-méréseket végezhettünk. A gimnázium nyílt napján – a hagyományoknak megfelelően – egyszerű, kipróbálható kísérletekkel vártuk az érdeklődő tanulókat és szüleiket.

A diákkör tagjai tevékenyen részt vettek az iskola háziversenyein és más természettudományos versenyeken is. Hajas Botond és Bóra Benjámin is tagjai voltak annak a gimnáziumi csapatnak, amely a Semmelweis Egészségversenyen országos 25. helyezést ért el. Kalászi Lilla az Öveges Tanáregylet „Kedvenc kísérletem" című pályázatán első díjat nyert „Tűztornádó" című munkájával. A diákkör patronáló tanárai közül Heiszer és Somogyi tanár urak az ELTE „Alkímia ma" előadássorozatának keretében tartottak kísérleti bemutatót az egyetem lágymányosi campusán. A gyufák fejlődéstörténetét, valamint látványos, energiafelszabadulással járó reakciókat mutattak be.

Somogyi Mihály
szervező tanár

Irodalmi kávéház 2025/26.

2025. október 13-án Valaczka András tanár, író és tankönyvszerző volt a vendégünk, és Dosztojevszkij, valamint Pilinszky János párhuzamos világáról beszélt.

Az előadás első részében rövid biológiai bevezetőt tartott az olvasás közben zajló agyi működésről, a belső filmvetítés képességéről, a homloklebeny érzelmekben betöltött szerepéről, a tükörneuronokról és az empátiáról.

Valaczka András szerint Dosztojevszkij és Pilinszky János univerzuma nagyon hasonló: mindketten az élet értelmével foglalkoznak, a keresztény egzisztencializmus jegyében.

„Pilinszky és Dosztojevszkij: ez lényegében ugyanaz. Két személy, de egy lényeg, mint a Szentháromságnál is mondjuk. Mindkettő valami feneketlen sötétséget fest meg a műveiben, kicsit rosszkedvünk lesz, ha kimondjuk a nevüket, kicsit elkomorodunk. S mégis nyugtalanítóak. Mégis újra visszamegyünk hozzájuk, mert valami alapvetőt mondtak ki."

„Egyetlen paradoxon áll Dosztojevszkij műveinek középpontjában. Az élet förtelmesen elviselhetetlen, nyomorult, csúf és megalázó. Az élet leírhatatlanul édes, és hálásnak kell lennünk minden percéért. Minden jelenete és minden alakja erről szól. Pilinszky János szóról szóra ugyanazt írja, amit Dosztojevszkij: néha meg is nevezi őt és az alakjait, néha

pedig nem. De amilyen terjengősek a Dosztojevszkij-regények (…), olyan szófukar a mi verses Dosztojevszkijünk" – mondta Valaczka András.

2025. november 25-én Csender Levente József Attila-díjas íróval találkozhattunk. Csender Levente 1977-ben született Székelyudvarhelyen; gyermekkorát meghatározta a székelyföldi falusi világ a Ceaușescu-korszak Romániájában. Gyermekként élte meg a kommunista diktatúrát és a forradalmat, felnőttként pedig a szülőföldjéről való elszakadást és a rendszerváltás utáni kiábrándító valóságot. Életútja szorosan összefügg írói témáival: személyesen tapasztalta meg az áttelepülés határhelyzetét és az idegenség élményét. Ezeket az élményeket a „Barbárok vagytok, emberek!", a „Szűnőföldem" és a „Murokszedők" című novelláiban is megfogalmazta.

1991-ben Magyarországra érkezve sem tudott azonnal „megérkezni": ott élt benne az „anyaország-álom", de hamar megtapasztalta a kívülállóságot is. A Pázmány Péter Katolikus Egyetemen magyar–kommunikáció szakon végzett, majd magyartanárként helyezkedett el. 2026-ban iskolánk három osztályában választottuk a szóbeli érettségi egyik tételeként Csender Levente írói világát.

2026. március 26-án Szénási Zoltán irodalomtörténész mutatta be a 2014-ben elhunyt Vasadi Péter költőt, akinek művészetéről 2016-ban monográfiát jelentetett meg. Előadásában részletesen ismertette a katolikus költészethez szorosan kötődő Vasadi Péter életútját. A költő 1967-től az Új Ember és a Vigília című katolikus folyóiratok munkatársa volt; korai költészetére az apokaliptikus látomásosság jellemző. József Attila és Pilinszky János költészete nagy hatással volt rá.

Az 1980-as évektől lassú áthangolódás figyelhető meg Vasadi költészetében: visszaszorul a látomásosság, és egyre jellemzőbbé válik a létezés transzcendens megalapozásának gondolata, valamint a mindennapi realizmus.

Előadónk az életmű három versét tartotta a legfontosabbnak: Az öreg Renoir, Magánbeszéd (2) és Tagolt óda. Az öreg Renoir című verset a legjobb Vasadi-költeménynek nevezte. A mű szerepvers, de költői ars poeticaként is értelmezhető. Érdekessége, hogy benne felcserélődik az ábrázolt valóság és az ábrázoló szerepe: „Engem fest már a tenger."

Murányi Ilona tanárnő
az Irodalmi Kávéház főszervezője

KeCsap 2025-2026.

Hogy jön a KeCsap Isten országához?

MINT SZÓMOZAIK

Úgy, hogy egy kis Keresztény Csapat Körbe szerveződik, együtt keresi Istent,
és befogadóvá válik mindenki felé, aki
kíváncsiságból vagy unalomból,
határozottságból vagy határozatlanságból,
bizalomból vagy szemtelenségből,
szeretetből, érdekből vagy érdektelenségből , ….. mindegy a motiváció,
DE érdeklődik!

MINT SZIMBÓLUM

Ha valaki esetleg megbotránkozna nevünkön, számukra csak felsorolnám,
mi mindenhez hasonlította Jézus a mennyek országát:
a mustármaghoz, kovászhoz,
a nagy lakoma mellett még egy kereskedőt is szóba hoz,
aki gyöngyöket keres,
és nem utolsó sorban egy hálóhoz,
amely mindenféle halat összefog.

Miért ne találhatnák párhuzamot a „kecsapban” ?
Első hallásra talán valóban nem Istenre utaló jel,
de egy nyitott lélek mindenben felfedezheti a Teremtő keze nyomát.
Tehát egy kis segítség:

MINT BIBLIAI FOGALOM

A „kecsap” nagyrészt paradicsomból készül,
és erről viszont már eszünkbe juthat egy gyönyörű hely,
amiről a Biblia is beszél.

MINT ORVOSI SZEMPONT

A paradicsom mellesleg nagyon jó ízű és egészséges táplálék.
likopint tartalmaz, amely megakadályozza,
hogy az emberi test sérült sejtjei átalakuljanak rákos sejtté.
Ez a tulajdonság főzés alatt sem csökken –
tehát a „kecsapban” is jelen van

Vértisztító és bőrszépítő hatása közismert … és ezt most fordítsd át lelkiekre:
mindez igaz az isteni Szóra is.

MINT IKONOGRÁFIAI MEGKÖZELÍTÉS

A paradicsom sok magja miatt hasonlatos azokhoz a motívumokhoz,
amelyek (főleg a középkori festészetben) a megváltott emberiséget jelképezik –
ilyen a gránátalma és a füge is.
Feldolgozva (összetörve), már színét tekintve is, utalhat Krisztus vérére.
Ha a keresztény ikonográfiában a csiga lehet az örökkévalóság jelképe,
akkor mi is vesszük a bátorságot, és e manapság igen közkedvelt
étel szimbolikus jelentésének gazdag hátterével megalapítjuk a
KeCsap-ot: a Keresztény Csapat Körét.

A KECSAP 7 TULAJDONSÁGA

A KeCsap nem riad vissza a nehéz, problémás, hittel küszködő, sőt eretnek kérdésektől.
A KeCsap a választ a biztos forrásnál keresi: Isten Igéjében.
A KeCsap néha kirándul vagy filmet néz…stb, de mindig megbeszéli, az átélteket.
A KeCsap beszélget Istennel is.
A KeCsap komoly.
A KeCsap vidám.
A KeCsap nyitott és ökumenikus.

Balla Lajos
szervező tanár

NEMZETKÖZI
PETŐ INTÉZET

Magamnál vagyok. Istennel vagyok. Másokért vagyok. Lelki napok a Szent Margit Gimnáziumban

A Szent Margit Gimnáziumban ebben a tanévben is folytattuk a lelki napok sorozatát. Minden osztályt egy tanítási napon olyan külső helyszínre vittünk, ahol a megszokott napi rutinból kiszakadva, közvetlenebb módon próbáltunk találkozni az Evangéliummal és önmagunkkal. „Tanítva nevelünk. Nevelve evangelizálunk." Ez iskolánk küldetése, és ez a szemlélet határozza meg lelki napjainkat is.

Mit jelent ez? Azt, hogy az Evangélium olvasása előtt a „neveléssel" foglalkozunk – a szó legmélyebb értelmében: az önneveléssel, az önismerettel és az önfegyelemmel. Figyelemzavaros, felgyorsult világunkban nagy szükségünk van arra, hogy visszataláljunk önmagunkhoz, legszebb, legigazibb és legnemesebb énünkhöz. Ha sikerül megérkeznünk ebbe a belső térbe, akkor vagyunk igazán magunknál.

Nehéz elidőzni önmagunknál, hiszen kezdetben talán csak az árnyékainkat látjuk. A lelki nap azonban éppen arra való, hogy Isten szerető tekintetének fényében újra meglássuk önmagunkat, árnyoldalainkkal együtt. Az Ő jelenlétében megszabadulhatunk félelmeinktől, megtisztulhatunk és megerősödhetünk.

„Ha Isten velünk…" (Róm 8,31) – akkor alapvetően minden rendben van. Ha Vele együtt békében vagyunk önmagunkkal, bátran fordulhatunk mások felé is, hogy megosszuk velük jóllétünk örömét és reményünk alapját (1Pét 3,15). Együtt tudjuk imádkozni: „Jöjjön el a Te országod!" – és együtt akarunk tenni azért, hogy ez mindennapjainkban is valósággá váljon.

Gimnáziumi lelki napjaink középpontjában a tanév során ez a hármas gondolat állt: Magamnál vagyok. Istennel vagyok. Másokért vagyok. Az egyes osztályokkal különböző módokon dolgoztunk. A 8., 10. és 12. évfolyamosokkal Török Orsolya és Biró Szilveszter mentálhigiénés lelkigondozók foglalkoztak a Klotildligeti Plébánián. A diákok életkorához és aktuális helyzetéhez igazodva, különféle tréningmódszerekkel segítették őket abban, hogy közelebb kerüljenek egy-egy evangéliumi történethez.

Mind az öt kilencedikes osztály a FÉK (Fiatalok az Élet Küszöbén) lelkes önkénteseinek segítségével jutott fontos felismerésekre a bántalmazásról és a közösségi életről, valamint az ön- és istenképről. Talán azokat a megerősítő szentírási üzeneteket is sikerült meghallaniuk, amelyek az egész napot átszőtték.

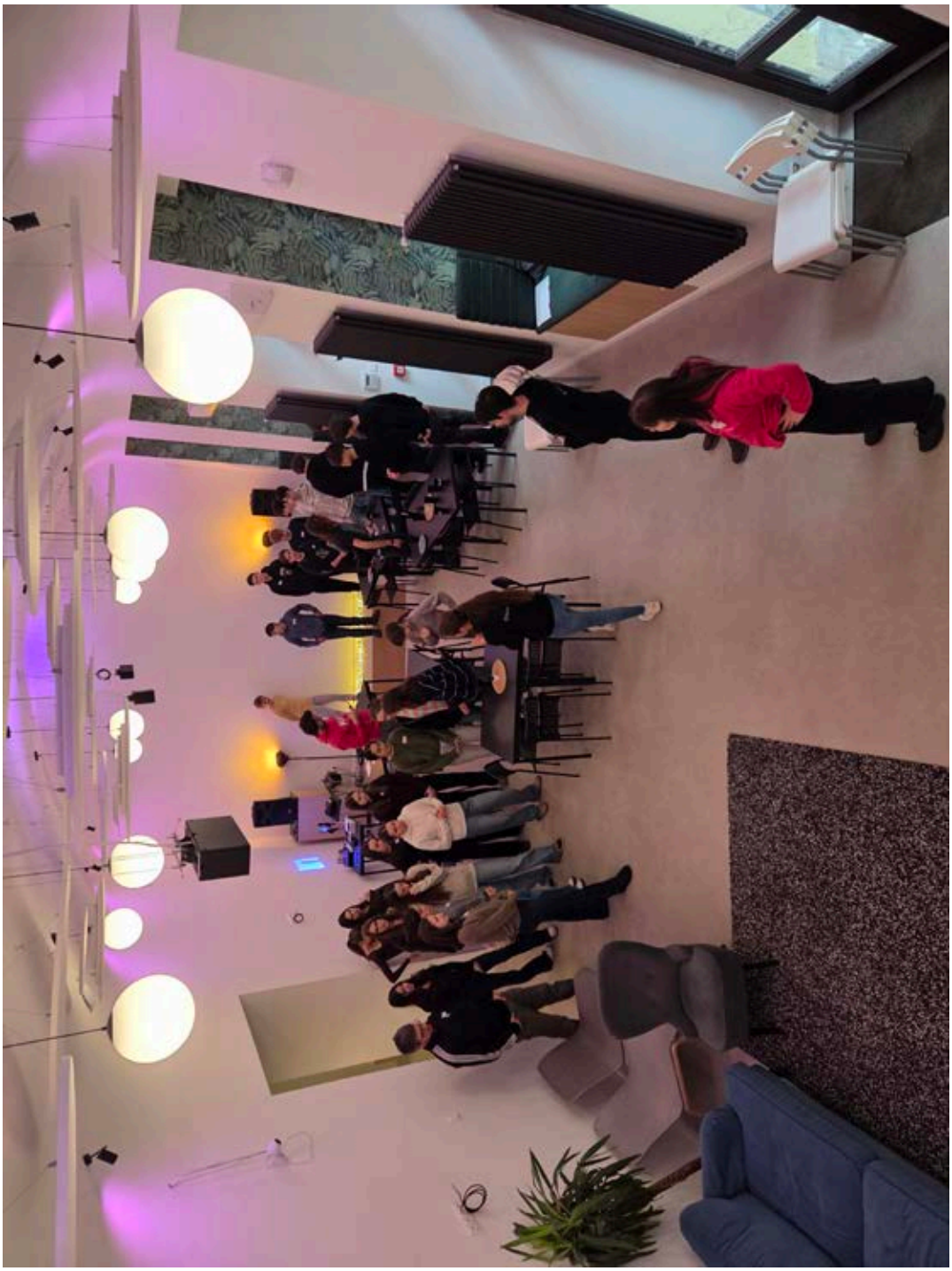
A hetedikesek a HungaRio kávézóban tartották lelki napjukat, a Shalom Katolikus Közösség animátorainak vezetésével. Pantomim-előadással, tánccal, személyes történetekkel és játékos feladatokkal hangolódtak a barátság témájára, majd saját tapasztalataik felidézésén keresztül jutottak el Isten barátságának gondolatához.

Az egyik tizenegyedikes osztály a Szociális Testvérek közösségénél tartotta a lelki napját, egy másikkal a fiatal domonkos nővérek foglalkoztak, a harmadik Mesics Richárd atyát hallgathatta meg, a negyedik pedig egy kiránduláshoz kapcsolódó lelki programmal zárta a sorozatot.

Reméljük, hogy ezek a napok mindannyiunkat közelebb vittek Istenhez, életünk forrásához.

Biró Szilveszter
mentálhigiénés lelkigondozó

Osztályaink

7.a

Osztályfőnök: Érsok Gábor

Az első nap legnagyobb előnye az volt, hogy a délutáni évnyitó mise miatt sokáig alhattunk. Sejtettük, hogy a tanév során nem lesz részünk hasonló luxusban, arra azonban nem számítottunk, hogy néhány nappal később már hajnalban kint fogunk táncolni. A gólyatábor egyik legemlékezetesebb pillanata ugyanis az éjszaka közepén gyakorolt közös tánc volt. Ezen kívül persze számos ismerkedős játékkal, sporttal és sorversennyel telt ez a néhány nap.

A tábor után izgatottan léptünk be a gimnázium épületébe az első tanítási napon. Hatalmas volt. Habár már a szóbelin is jártunk itt, sőt a mise is az itteni kápolnában volt, az iskola monumentalitása mégis a mai napig megdöbbentő. Olyan volt, mintha egy filmbe csöppentünk volna. Minden új és szokatlan volt, előttünk pedig hat teljes év állt ebben az ismeretlen környezetben. Minden előzetes félelmünk ellenére nagyon gyorsan megszoktuk a gimnáziumi szabályokat és mindennapokat.

Ami az osztályt illeti, az első hetekben mindenki gőzerővel igyekezett barátkozni, több-kevesebb sikerrel. Sokan ma már egyáltalán nem azokkal az emberekkel lógnak, mint szeptemberben, de ez így van rendjén. A barátságok formálódtak, csiszolódtak, voltak kisebb-nagyobb drámák, de idővel mindenki megtalálta a helyét a mi színes közösségünkben.

Ha már a gólyatáborral indítottam, szeretném az osztálykirándulással lezárni ezt az összefoglalót. Hogy őszinte legyek, itt sem aludtunk valami sokáig, de azt elmondhatom, hogy hajnalban nem kellett felkelnünk. Egy-egy nap métázással, beszélgetésekkel és rövid túrákkal telt. Ugyanakkor az sem maradhatott el, hogy megnézzünk valami kulturálisat. A szennai skanzen épületeit, azon belül is egy fakazettás templomot ismertünk meg

alaposabban, és mindenki elkészítette a saját fakazettáját. Összességében ez a program is egészen jó volt.

Van, hogy őrjöngünk, van, hogy túlzásokba esünk, de mindig visszatalálunk a helyes útra. Csak akarás kérdése ez az egész, mi pedig jövőre is maximálisan akarni fogjuk!

Bedi Fanni 7.a

7.b

Osztályfőnök: Dr. Siposné Szabó Ildikó

Gimnazisták lettünk. Nagy izgalommal készültünk arra, hogy végre találkozhassunk egymással. A tanév eleji gólyatáborban érdekes feladatok közben barátkozhattunk.

Ebben a tanévben igyekeztünk a lehető legjobban bemutatkozni, és annyit tanultunk, amennyit bírtunk. Sok izgalmas órán vettünk részt, többnyire lelkesen. Új tanárokkal és tantárgyakkal ismerkedhettünk meg. Voltak köztük érdekesek, izgalmasak és nehezek is. Úgy érezzük, hogy sokkal többet kellett tanulnunk, mint korábban. Persze nemcsak tanulással telt az év: sokféle osztályprogramot szerveztünk. Hogy mi mindent csináltunk?

Voltunk a Kutatók Éjszakáján és moziban, kirándultunk a Normafára, süteményt készítettünk magunknak, ellátogattunk a Vörösmarty téri adventi vásárba, bowlingoztunk, és elsétáltunk a Citadellára. Iskolánk hagyományát követve a Margit-szigetre is ellátogattunk. A legjobb azonban az osztálykirándulás volt. A Dunakanyar több helyszínét is felkerestük: Esztergomban, Dunabogdányban és Szentendrén is jártunk. Sokat túráztunk, kézműveskedtünk, kenyeret sütöttünk és marcipánfigurákat formáztunk. A következő napon Székesfehérvárra látogattunk, ahol a napot közös fagyizással zártuk. Az iskolában is szeretünk játszani; a pingpongasztalokat és a csocsóasztalt használtuk a legszívesebben. Küzdelmes csatákat vívtunk egymással.

A tanév során kétszer is részt vehettünk lelki napon. Az ottani beszélgetések és feladatok nagyon tetszettek mindannyiunknak. Szívesen mennénk többször is.

A március 15-i megemlékezésre egy verset tanultunk meg, és közösen adtuk elő. Nagyon izgalmas volt az egész iskola előtt szerepelni, de helytálltunk.

A hosszú tanév jó hangulatban és gyorsan telt el, sok új barátra találtunk ebben az iskolában. Elfáradtunk az év végére, és örülünk a nyári szünetnek. De alig várjuk, hogy újra találkozhassunk egymással! Ráadásul már lesznek nálunk fiatalabbak is.

.

8.a

Osztályfőnök: Bártfay M. Zsuzsanna SSND

Mi vagyunk a lelkes, vidám és beszédes 8.a! Összetartó csapattá váltunk, legtöbbször felszabadultak vagyunk, és a legrosszabb helyzetből is kihozunk valami jót.

Összekovácsolódtunk, együtt éltük át az órák változatos kihívásait. A szünetekben sokat pingpongoztunk, teqballoztunk és csocsóztunk, emellett szuper programjaink is voltak. Szeptemberben kenutúrával indítottunk a Tisza-tavon. Az esti tábortűz, az éjszakai beszélgetések, másnap pedig az Ökocentrum és a strand is klassz volt. Októberi lelki napunk is emlékezetes élmény marad: Esztergomban egy fiatal görögkatolikus atya látott minket vendégül. Örültünk a Dunának is, délután pedig a Mária Valéria hídon át Szlovákiába sétáltunk fagyizni. Januárban érdekes volt a Nemzeti Színházban látni a Rómeó és Júlia című előadást, amelyet a szlovák és a magyar társulat közösen adott elő. A Montague családot a magyarok, a Capulet családot a szlovákok alakították; mindenki a saját nyelvén játszott, a megértést pedig felirat segítette. Az Operában is gyönyörködtünk idén: a Rigoletto varázsolt el minket. Sokféle színházi élményre tettünk szert: az Operettszínház, a Vígszínház és a Thália változatos előadásait láttuk.

Sokan síeltek az osztályból iskolai szervezésben – hálásak vagyunk a kalandért. Paintballcsatát is vívtunk elszántan, egy titokzatos pincerendszerben. Egy fagyos téli napon remek hangulatban korcsolyáztunk az osztállyal; minden télen elmegyünk. Édes pillanata volt a tanévnek, amikor palacsintát sütöttünk a boszikonyhában, közben pedig honfoglalóztunk.

A Balaton-felvidéki osztálykirándulásunk koronázta meg az évet; remekül éreztük magunkat. Első utunk a Balaton partjára vezetett: eszegetéssel, láblógatással, strandröplabdával és számháborúval indítottunk. Ezután következett Badacsony bazaltorgonáinak szépsége –

bár a hegy azért magas volt. Keszthelyen a kastélyban és a parkban éltük bele magunkat a Festeticsek világába, aztán megostromoltuk a Szigligeti várat. Fürödtünk, kenuztunk és strandoltunk is. Az esti tábortűz emlékezetes marad, ahogyan a csoportos városfelfedező túrák is, amelyeket néhány önkéntesünk talált ki kreatív feladatokkal.

Gyorsan eltelt az év, sok vidám pillanattal. Osztályátlagunk a harmadik legjobb lett az iskolában, amire büszkék vagyunk. Éljen a nyár, örömmel adjuk át magunkat a pihenésnek!

8.b

Osztályfőnök: Tóth Márton Mihály

Kihívásokkal, kísérletezve, jókedvvel – így éltük meg az elmúlt tíz hónapot. A 2025–2026-os tanévben már eléggé otthon éreztük magunkat a Szent Margitban – néha talán túlságosan is. Noha mi nem építettük meg a Fontos Dolgok Halmát, a nyolcadik évfolyam nekünk is az élet igazán lényeges dolgainak elszánt kereséséről szólt: mit lehet és kell megtenni egy barátságért, milyen érzés vállalni a lázadás következményeit, és mit jelent az, hogy valami prioritás.

A tanórák mellett a közös programok is sokat adtak nekünk: egy gyönyörű tavaszi délutánon keresztutat jártunk a virágba borult Gellért-hegyen, májusban a Mecsek szívében bandukoltunk, az őszi tájban csodáltuk a kanyargó Dunát a Nagymarosi Ifjúsági Találkozón, a Nemzetiben pedig egy bilingvis (szlovák–magyar) Rómeó és Júlián álmélkodtunk. Korcsolyáztunk, hógolyóztunk, sütiztünk a szüleinkkel, bejártuk a budai hegyek egy részét, sőt még egy altemplomban is eltöltöttünk egy éjszakát…

Ami szomorúságra ad okot: a tanév első hónapjaiban három társunk is iskolát váltott, a tanév végét követően pedig még ketten elbúcsúztak. Amire pedig büszkék vagyunk: a március 15-i emlékműsort teljes egészében két diák rendezte, megmozgatva és színpadra állítva az egész osztályt. A zsűri és a közönség szavazatai alapján az előadásunk dobogós lett.

Most pedig következzék a nagyok világa, a főgimnázium: kihívásokkal, kísérletezve, jókedvvel.

9.a

Osztályfőnök: Dr. Szentgáli Zsolt

A Gellért-hegy lábánál, a Szent Margit Gimnázium patinás falai között a 2029/A nemcsak egy unalmas kód a naplóban. Sokkal inkább egy pörgős, összetartó és ezerarcú csapat, ahol mindenkinek megvan a maga helye. Ezzel a kis beszámolóval szeretnénk megmutatni, miket éltünk át eddig, hogyan küzdünk meg a suli mindennapjaival és a tanulással, és miért vagyunk büszkék arra, hogy igazi margitosok lettünk. A hagyományok tisztelete mellett az is fontos számunkra, hogy figyeljünk egymásra, és felkészüljünk arra, ami a gimi után vár ránk.

Nem tagadjuk, oda kell tennünk magunkat: a nyelvórákon (angol, német, olasz) rendesen pörögnek az események, és a nemzetközi projektekbe is bedobjuk magunkat. Ha versenyekről van szó – legyen az OKTV, kerületi vagy egyházi megmérettetés –, a reálosaink rendszeresen szép eredményeket érnek el.

A legjobb az egészben viszont az, hogy nem fúrjuk, hanem segítjük egymást. Nálunk alap, hogy akinek jobban megy egy-egy tárgy, az simán elmagyarázza a többieknek a dolgozatok előtt. Ez nemcsak a jegyeinket menti meg, hanem a csapatot is nagyon összekovácsolja.

Az iskola keresztény szellemisége nálunk nemcsak kötelező program, hanem a mindennapjaink része. Az osztálymisék, a közös reggeli imák és a csendesnapok tökéletes alkalmak arra, hogy kicsit lelassítsunk a hétköznapi rohanásban, és lélekben is megerősödjünk.

Az osztály igazi arca persze a tanórákon kívül mutatkozik meg. Az éves osztálykirándulások, a hétvégi spontán túrák és a közös kulturális programok alatt születnek a legjobb sztorik, és itt válnak a padtársak igazi, életre szóló barátokká.

A 2029/A egy olyan hely, ahol nemcsak a tankönyveket magoljuk be, hanem rengeteg útravalót is kapunk az élethez. Itt mindenki önmaga lehet, miközben egy erős közösség tagja. Biztosak vagyunk benne, hogy a ránk váró legnagyobb kihívásokat – a továbbtanulást és az érettségit – is simán megugorjuk majd, mert megvan hozzá a biztos hátterünk. Büszkén visszük majd a Margit jó hírét, bárhová is sodor minket az élet!

Gődér Bence 9.a

9.b

Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó

Az idei év is eltelt; elcsigázottan, de élményekkel tele várjuk a szünetet. Idén reményeink szerint senkit sem veszítünk el, így jövőre ismét 26 fővel kezdhetjük a tizedik osztályt. Ez a három év nagyon gyorsan elrepült; szerencse, hogy még ugyanennyi van hátra.

Az osztály (többnyire) derekasan helytállt a megmérettetéseken. Ha valami nem ment, mindenki számíthatott a másik segítségére, többnyire matematikából, amelyet még mindig az igazgató úr tanít. Reményeink szerint ez jövőre is így lesz. A kilencedik osztály végére már eléggé összerázódtunk, bár van még mit fejlődnünk. Osztályfőnökünk és helyettese segítségével eljutottunk lézerharcozni, színházba, a Felvidékre, Tácra és még sok más helyre.

Csapataink és egyéni versenyzőink nagyon szép eredményeket értek el. Idén sikerült megvédenünk a címünket a bibliaismereti versenyen. Az Ökotúra nevű természettudományos megmérettetésen második helyet szereztünk, iskolánk földrajzversenyén pedig megosztott első és második helyezést értünk el. Van Mikola fizikaversenyen továbbjutónk, emellett M-Faktoros közönségkedvencünk és különdíjasunk is – egy személyben.

Jó hangulatban, rengeteg nevetéssel telt ez az év. Most vagyunk félúton. Izgatottan várjuk, mit hoz a jövő, bár szeptemberig inkább a vakáció élvez prioritást.

Jámbor Amália 9.b

9.c

Osztályfőnök: Dr. Vasas Géza

A 2025/2026-os tanév a gimnáziumi életbe való beilleszkedésről és egymás megismeréséről szólt a 9.c számára. A tanév eleji gólyatáborban két napon át ismerkedtünk a közösségi együttélés fontos készségeivel, majd szeptemberben Esztergomban fedeztük fel egymás társaságában a magyar katolicizmus építészeti és képzőművészeti örökségét. A programokat megelőző osztályfőnöki bemutatók segítettek abban, hogy az élőben látott helyszínekhez és műtárgyakhoz előzetes ismereteket is kapcsoljunk.

A tanév során múzeumi és kulturális élményekből sem volt hiány. Januárban a Szépművészeti Múzeum Az öröklét őrei című kiállítását tekintettük meg; a tárlatvezetésen figyelmesen vettünk részt, és kérdéseinkkel is bekapcsolódtunk. Februárban a Magyar Tudományos Akadémia 200 éves történetéhez kapcsolódó tárlatvezetésén szereztünk új ismereteket, márciusban pedig a Nemzeti Múzeum Attila-kiállítását jártuk végig. Utóbbihoz fotózási és prezentációkészítési feladat is kapcsolódott, így a látottakat később saját munkáinkban dolgoztuk fel.

A közös programok a mozgásnak és a kötetlen együttlétnek is teret adtak: decemberben korcsolyázni mentünk, tavasszal pedig az évfolyammise után diákok és szülők találkoztak egy közös séta és fagylaltozás alkalmával. Május elején 35-en indultunk osztálykirándulásra Szegedre és Ópusztaszerre. Szeged történetével és építészeti értékeivel előre is megismerkedtünk; a Dóm gazdag és szemléletes bemutatója így különösen sokat adott a látogatáshoz. Ópusztaszeren a közös felfedezés és az együtt töltött idő tette teljessé a kirándulást.

A tanulásban is születtek szép eredmények. Több osztálytársunk 4,8 fölötti átlaggal zárta az évet, Németh Eszter átlaga pedig 4,93 lett. Veress Barnabás informatikából országos

26. helyezést ért el, a Kódkupa csapatversenyén pedig újoncként is szép eredményt értek el a résztvevők. A természettudományok iránt érdeklődők aktív kérdéseikkel és hozzászólásaikkal gazdagították az órákat, a biológia pedig sokunk kedvelt tantárgyává vált.

Az első gimnáziumi évünk emlékezetes közös tapasztalatokat hozott: együtt fedeztünk fel történelmi és művészeti értékeket, próbáltuk ki magunkat új helyzetekben, és fokozatosan alakítottuk ki saját osztályközösségünket. A 9.c számára a tanév legfontosabb ajándéka az a sok közös élmény, amelyre a következő években is építhetünk

9.d

Osztályfőnök: Urbán Diana

Az idei tanév sok szempontból új kihívásokat hozott számunkra. A nyelvi előkészítő év után ismét minden tantárgy visszakerült az órarendünkbe, így egyszerre kellett alkalmazkodnunk az új követelményekhez és a megnövekedett terheléshez. Nem volt könnyű egyik napról a másikra több tantárgyból helytállni, de az osztály igyekezett a lehető legtöbbet kihozni ebből az évből. Az angol mellett sokan a németet és a spanyolt választották második idegen nyelvként, néhányan pedig az olasz vagy a francia tanulásába kezdtek. Fokozatosan belerázódtunk az új rendszerbe, az „igazi" gimnazista létbe, és végül mindenki sikerrel zárta az évet.

Szeptember közepén Győrbe látogattunk, ahol részt vettünk a Mobilis kiállításon. Érdekes kémiai kísérleteket figyelhettünk meg, és több interaktív programot is kipróbálhattunk. A nap során Győr belvárosát is felfedeztük, és ellátogattunk a Győri Székesegyházba is.

Októberben a Fiumei úti sírkertben jártunk, ahol ismert történelmi személyek, fizikusok és matematikusok sírját tekintettük meg. A látogatás nemcsak érdekes, hanem elgondolkodtató is volt, hiszen közelebb kerülhettünk olyan emberek életéhez és munkásságához, akik jelentős hatással voltak a tudományra és a történelemre.

A lelki napon a FÉK önkéntesei tartottak nekünk foglalkozásokat, és közös beszélgetéseken is részt vettünk. Ezek lehetőséget adtak arra, hogy egy kicsit kiszakadjunk a mindennapi iskolai rutinból. A program jó hangulatban telt, finom ételeket is kaptunk, a nap végén pedig egy nyereményjátékban is részt vehettünk.

Februárban felfedeztük az óbudai amfiteátrumot, Aquincumban pedig Budapest római kori emlékeivel ismerkedtünk. Ezekben a hetekben történelemből Pannóniáról tanultunk, így

különleges élmény volt kétezer éves tárgyakat a valóságban látni, reprodukciókat kézbe venni, és az egykori település házfalai között sétálni.

Egy kortárs művészeti kiállítást is megtekintettünk a D17 Galériában, a Deák Ferenc tér környékén. Először kisebb csoportokban járhattuk végig a kiállítóteret, majd installációkat készítettünk. A látott műalkotásokról közösen beszélgettünk, és mindenki megoszthatta a saját gondolatait, benyomásait.

Májusban Gyulára mentünk osztálykirándulásra. Az utazás ugyan nem volt teljesen zökkenőmentes, de ez sem vette el a kedvünket. A három nap alatt több nevezetességet is meglátogattunk: jártunk az Almásy-kastélyban, az Erkel Emlékházban és a Gyulai várban is. Emellett hajóztunk, sétáltunk a városban, és közös kikapcsolódásra is jutott idő az Aquaparkban. A sok közös élmény, a szép kora nyári idő és a kényelmes szállás emlékezetessé tette ezt a kirándulást.

Az év vége felé a Magyar Nemzeti Múzeumba látogattunk, ahol az Attila-kiállítást tekinthettük meg. A kiállítást végigjárva sok új információt tudhattunk meg a magyar történelemről, és egy rövidfilm segítségével még közelebb kerülhettünk a bemutatott korszakhoz, amelyről szintén ebben az évben tanultunk.

Bár ez az év több munkát és alkalmazkodást kívánt tőlünk, mint a nyelvi előkészítő, a közös programok és élmények sokat segítettek abban, hogy osztályként is jobban összekovácsolódjunk. Sok új emlékkel gazdagodtunk, amelyekre még sokáig jó lesz visszagondolni.

Oláh Rita 9.d

9.nyd

Osztályfőnök: Reichardtné Szabó Marietta

Szeptemberben kezdtük meg az első évünket a Szent Margit Gimnáziumban, tele izgalommal és talán egy kis félelemmel. Új környezetbe kerültünk, új osztálytársakat és tanárokat ismertünk meg, ezért természetes volt, hogy az első napokban mindenki egy kicsit bizonytalanul kereste a helyét.

Nyelvi előkészítős osztályként heti 18 angolórán fejlesztettük angoltudásunkat, ami év végére meg is hozta az eredményét. A sok szép vizsgaeredmény bizonyítja, hogy a befektetett munka nem volt hiábavaló. Bár a hiányzások néha egy kicsit megszaporodtak, igyekeztünk megőrizni a jó jegyeinket. A tanulás mellett természetesen számos osztályprogramon is részt vettünk.

Az első közös külföldi utunk Bécsbe vezetett, ahol több múzeumot is meglátogattunk, majd végre megkaptuk a várva várt szabadidőt. Sétálgattunk a város lenyűgöző épületei között, és a karácsonyi vásár nyüzsgő forgatagában próbáltuk eldönteni, milyen szuvenírt vigyünk haza emlékbe. A kirándulás azonban a tervezettnél valamivel hosszabbra és jóval kalandosabbra sikerült, ugyanis a hazafelé tartó buszunk meghibásodott. Szerencsére a jókedvünk kitartott, és a kellemetlenségből végül olyan történet lett, amelyet még sokáig emlegetni fogunk. Külön köszönettel tartozunk szüleinknek, akiknek minden bizonnyal hatalmas örömet jelentett, hogy az éjszaka közepén, hajnali egykor kellett értünk jönniük, hogy hazajussunk.

Voltunk néhány tanulmányi programon is. Páran közülünk ellátogattak a Kutatók Éjszakájára. Megtekinthettük a terrakotta hadsereg néhány darabját a Szépművészeti Múzeumban, és egy-két színdarabot is megnéztünk az év során.

Végül elérkezett az év fénypontja is: a háromnapos zamárdi osztálykirándulás. Egy fél napot Balatonbogláron töltöttünk, ahol az egyórás kötélpályázás után jöhetett a bobozás és a magasösvény. Ellátogattunk Tihanyba is, ahol a tervezett 15 perces séta végül félórás gyaloglássá alakult, de a gyönyörű kilátás, a finom fagyi és a Tihanyi Apátság látványa mindenért kárpótolt bennünket. Esti programjaink között volt a naplemente csodálása a Balaton partján, a szúnyogok társaságában, valamint a tábortűz melletti zenehallgatás és beszélgetés. Tihany után a kvízkérdések tették fel az i-re a pontot: ekkorra már mindenki elfáradt, és legszívesebben az ágyában pihent volna. Másnap készülődtünk a hazautazásra, de előtte elsétáltunk a kisboltba, ami egy kisebb túrának is megfelelt. A vonatút már zökkenőmentesen telt, és ismét élményekkel tele értünk haza.

Számunkra az idei év volt a „lazulós" év, és bár tudjuk, hogy a következő tanév több kihívást tartogat majd, izgatottan és magabiztosan nézünk elébe. Az első évünk gyorsan eltelt, rengeteg közös élményt, emléket és barátságot adott nekünk. Bízunk benne, hogy a következő évek legalább ennyi kalandot és felejthetetlen pillanatot tartogatnak majd számunkra.

Sárközi Lídia 9.nyd

10.a

Osztályfőnök: Keményné Orbán Krisztina

28 fős osztályunk a negyedik tanév során még jobban összeszokott, hiszen osztályfőnökünkkel, Keményné Orbán Krisztina tanárnővel sok közös élményben volt részünk. Jártunk a Nemzeti Színházban és a Turay Ida Színházban, rendhagyó osztálykarácsonyunkon a Margit-sziget teremben társasoztunk és pizzáztunk, farsang alkalmából pedig fánkot sütöttünk. A március 15-i rövid emlékműsort mi magunk írtuk és rendeztük, az osztály minden tagjának részvételével. Emellett számos kiránduláson és kulturális programon vettünk részt; a legemlékezetesebbek a következők voltak:

Szeptemberben a közelgő pákozdi csata emléknapja alkalmából Agárdra utaztunk, majd egy 1966-ban gyártott hajóval átkeltünk a Szúnyog-szigetre. A Katonai Emlékpark bejárása után a Vadasparkban piknikeztünk, közben a háttérben szarvasbőgést hallottunk. Jó volt az évet egy ilyen közös kirándulással indítani.

Az osztály nagy része izgatottan készült a Margit-bálra. Néhányan a sítáborban is részt vettünk, ahol sportolással pihentük ki az iskolai fáradalmakat.

A Magyar Tudományos Akadémia „200 év kincsei” című kivételes kiállítására is ellátogattunk. A foglalkozáson csoportfeladatok segítségével fedeztük fel a híres magyar emléktárgyakat: egy lapot a világ egyik első nyomtatott könyvéből, Hunyadi Mátyás corvinái közül egy példányt, a Szózat eredeti kéziratát, Petőfi és Arany levelezését, Radnóti Bori noteszét, valamint Kölcsey, Széchenyi és más nemzeti nagyjaink portréit.

A Föld napja kiváló alkalmat adott arra, hogy felkeressük a Citadella újonnan megnyílt kiállítását, gyönyörködjünk a körülötte létesített park virágaiban és a tetőteraszról elénk táruló panorámában.

Aztán végre eljött május 4-e, amely számunkra nem az érettségi, hanem a várva várt osztálykirándulás kezdete volt. Vonattal Siófokra utaztunk, ahol a városnéző kvíz után a társaság nagy örömmel vetette magát a Balatonba, bár a víz csak 17 fokos volt. Röplabdáztunk, megnéztük a naplementét, majd másnap Balatonbogláron egész napos kaland várt ránk: kalandpark, bobpálya, gömbkilátó, lombkorona-tanösvény, falmászás és ejtőgép. Az utolsó napon hajóval keltünk át az északi partra, Balatonfüredre. Búcsúebédünket egy hangulatos olasz étteremben fogyasztottuk el, közvetlenül a tóparton. Délután a Jókai-emlékházban izgalmas anekdotákat hallhattunk az író nyaralásairól és házi kedvenceiről. Szép élményekkel telve érkeztünk haza.

A tanév végén a „Nagykövetségi Látogatás Hónapja" rendezvény keretében egy nagyon egzotikus helyet, a budapesti Indonéz Nagykövetség épületét jártuk körbe angol nyelvű idegenvezetéssel. Izgalmas volt a dísztárgy-bemutató és az indonéz konzullal való beszélgetés. A zeneterembe csak mezítláb léphettünk be, hogy kipróbálhassuk a számunkra ismeretlen hangszereket. Jó volt a nyári szünetet ezzel a képzeletbeli utazással indítani!

Tartalmas programok és kirándulások színesítették a tizedikes évünket is. Izgalmas tanévünk ígérkezik jövőre, a fakultációkkal és az előrehozott érettségivel.

10.b

Osztályfőnök: Csontos Attila

A 10.b tanéve közös programokban idén sem szűkölködött. Szeptember 19-én végre eljutottunk a Skanzenbe: az előző évi, magas Duna-vízállás miatti halasztás után most már semmi sem állhatott az utunkba – legfeljebb egy román–magyar határátkelő, de az szerencsére csak díszlet volt. Az erdélyi kisvárosban a diákok egy állítólagos haláleset ügyében nyomoztak, míg ki nem derült, hogy az egész csak kisvárosi híresztelés. A hír és a pletyka közötti különbséget tehát nemcsak elméletben, hanem kávéházzal, nyomdával és divatáruüzlettel körítve is megismerhettük. A napot szentendrei séta és fagyizás zárta.

Október 10-én paintballozni mentünk Budafokra. A program célja a csapatépítés és a feszültséglevezetés volt; a festékes golyók pedig gondoskodtak róla, hogy az együttműködésnek legyen némi látványos nyoma is. November 21-én már jóval csendesebb, de annál tartalmasabb program várt ránk a Magyar Tudományos Akadémián: a 200 év kincsei kiállításon híres kéziratokat és kultikus tárgyakat láthattunk testközelből. December 18-án a Madách Színházban megnéztük a József és a színes szélesvásznú álomkabát című musicalt. A dal tanulsága szerint a nehéz helyzet nem örökre szól – ezt a gondolatot a téli szünet közeledtével különösen szívesen fogadtuk.

Január 16-án a Bikás parkban korcsolyáztunk. Illetve pontosabban: elmentünk korcsolyázni, mert – ahogy azt már a program rövid értékelése is megállapította – szinte alig korcsolyázott valaki. Február 13-án a Műszaki Tanulmánytárban jártunk, ahol a „Régi idők háztartása” foglalkozáson tekerős mosógéppel, robbanós tévével, Kovács Mihály feleltetőgépével és a világhírű gömböccel is találkoztunk. Még egy ősi Ural számítógép vizsgálatába is bepillanthattunk, a végén pedig reklámverset írtunk egy-egy kiválasztott tárgyról. Négy

nappal később, a „Test – Szellem – Lélek” nap keretében az Etele moziban néztük meg A téboly otthona című filmet; a narráció kérdéseire később irodalomórán is visszatértünk.

Március 26-án a Thália Színház Télikertjében a Tengeren című fekete komédiát láttuk, amely a megváltás lehetőségét járta körül. Április 24-én egészen másféle világokba léptünk be a VR vidámparkban: virtuális kalandokat próbáltunk ki szemüveggel és anélkül. Május 4–6. között Pécsre és Szigetvárra kirándultunk. Pécsett a székesegyház, a dzsámi, a Cella Septichora és a Zsolnay Negyed adott tartalmas kulturális programot, Szigetváron pedig a vár és a fürdő mellett egy rövid túrára is jutott idő. Mindezt vonatozás, közös vacsorák, játék, napsütés és a kirándulás végére elmaradhatatlanná váló fáradtság kísérte.

Így telt a tanévünk: nyomoztunk, paintballoztunk, kéziratokat és régi háztartási gépeket néztünk, színházba és moziba mentünk, virtuális kalandokat próbáltunk ki, majd együtt fedeztük fel Pécset és Szigetvárt. És bár a korcsolyázásból végül kevesebb jutott, mint terveztük, közös élményből így is bőven összegyűlt.

10.c

Osztályfőnök: Kurucz Balázs

A 2025/2026-os tanévben sok közös élmény és eredmény kovácsolta még összetartóbb közösséggé a 10.c osztályt. A tanulásban is előreléptünk: 4,32-es átlaggal az osztályok rangsorában a kilencedik helyen végeztünk, és az iskolai átlagot is meghaladtuk. Külön öröm, hogy osztályunkból többen is kiemelkedő nyelvi eredményeket értek el: Kovács Nimród a tanév második felében Cambridge C1-es nyelvvizsgát szerzett, Gyenes Zoltán pedig harmadik helyezést ért el az iskolai angol műfordító versenyen. Sárközi Botond az M-Faktor műsorvezetőjeként mutatta meg rátermettségét.

Szeptemberben a Természettudományi Múzeum múzeumpedagógiai foglalkozásán, majd a Sas-hegyen szereztünk közös élményeket. Meglepően sokan találták érdekesnek a múzeumi programot és a szabadtéri felfedezést is. Októberben a Vígszínházban láttuk az @LL3t4rgIA című, kifejezetten diákoknak szóló előadást. A történet rejtett üzenetei még az előadás után is bőven adtak beszélgetnivalót.

Decemberben közösen néztük meg a Zootropolis második részét, majd néhányan egy egész napos bécsi kirándulásra indultunk, ahol a karácsonyi vásár hangulatát élvezhettük. A sítáborban részt nem vevő diákok februárban a HUN-REN Természettudományi Kutatóközpontban ismerkedhettek meg kilenc tudományterülettel és kutatási iránnyal. A gondosan megszervezett pályaorientációs program során mindenki érdeklődéséhez közel álló témákba pillanthattunk be.

Márciusban az osztály és a szülők együtt látogattak el a József Attila Színházba, ahol a Három férfi és egy mózeskosár című könnyed vígjátékot néztük meg. A darab humorosan, mégis elgondolkodtatóan mutatta be az átmenetet a gondtalan fiatal évekből a felelősebb felnőtt

élet felé. Áprilisban húszan szurkoltunk együtt a Groupama Arénában a Ferencváros–Paks mérkőzésen; egy szülő segítségének köszönhetően a programon ingyen vehettünk részt.

Májusban nyolc diák és négy szülő a József Attila Színház Equus című előadását tekintette meg. A közvetlen színpadi közelség különleges színházi élményt adott, a darab lélektani kérdései pedig másnap is továbbgondolásra késztették a résztvevőket.

A tanév során a közös színházi, tudományos, kulturális és sportprogramok mellett az is fontos élményünk volt, hogy együtt formálódtunk. A 10.c sokszínű, lelkes és szerethető közösség, amelyben egyre több alkalom nyílt a közös munkára és egymás ötleteinek megismerésére. A tizedik év emlékezetes pillanatait magunkkal visszük a következő tanévbe is

10.d

Osztályfőnök: Ávár Barbara

A sikeres kilencedik év után magabiztosan vágtunk bele a tizedikbe.

Mindjárt a tanévkezdés után körbebicikliztük a Velencei-tavat. A szeptemberi meleg kiváló időjárást biztosított mind a tekeréshez, mind az esti beszélgetéshez. Ezután azonban véget ért a pihenés: a tanárok bekeményítettek. Fő céljuk az volt, hogy mielőtt fakultációra megyünk, a lehető legtöbb tudást a fejünkbe gyömöszöljék. A legnagyobb nehézséget a fizika jelentette, amelyből heti három tanóránk is volt. Utólag visszatekintve azonban sokat tanultunk, és ha más nem, a közös nehézségek során tett erőfeszítéseink összehoztak bennünket.

Karácsonykor közösen sütöttünk brownie-t a Boszikonyhában; mindenki kivette a részét a munkából. Ha valaki nem a sütéssel segített, akkor a többieket szórakoztatta.

A második félévben korcsolyáztunk a Városligetben, ellátogattunk az MTA Képtárába és a BME tanreaktorába, valamint részt vettünk a Vígszínház Szívlapát című interaktív irodalmi óráján.

Májusban Sárospatakon kirándultunk. Csapatokban fedeztük fel a várost; annyit gyalogoltunk, hogy majd leszakadt a lábunk. Láttuk a Tengerszemeket is. A kötelező művelődés sem maradhatott ki, így meglátogattuk a várat, az Iskolamúzeumot és a Magyar Nyelv Múzeumát is. Elbuszoztunk a Zemplén Kalandparkba, ahol boboztunk, libegőztünk, és átsétáltunk a Nemzeti Összetartozás hídján. A bátrabbak a zipline-t is kipróbálták.

Május végén leadtuk a fakultációs jelentkezésünket. Az év folyamán mindenki eldöntötte, mivel szeretne a jövőben foglalkozni. Nagyon érdekes volt megtudni egymásról, ki

milyen pályán képzeli el magát. Sokan jelentkeztek történelemre és matematikára. Több osztálytársunk az orvosi pályát megcélozva választotta a biológia–kémia fakultációt.

Idén más sikereket is ünnepelhettünk: többen nyelvvizsgát tettek, és jogosítványt szereztek. Akármennyire is elfáradtunk, összességében jó évet zártunk. Jövőre tovább építgetjük az osztályközösséget, és még jobban odatesszük magunkat. Már az egyetem van a fókuszban, de messze még a gimi vége.

Kosik Izabella 10.d

11.a

Osztályfőnök: Heiszer Ferenc

Az idei év is rendkívül eseménydúsan telt: sok izgalmat, kihívást és kalandot tartogatott számunkra. A szeptemberi osztálykirándulás során két napot töltöttünk a várgesztesi Villaparkban, ami nagyon összerántotta a társaságot; jó volt így indítani az évet. A közös, nyár végi pancsolás és strandfoci annyira megtetszett nekünk, hogy májusban, az osztálykirándulás keretében több napra visszamentünk. Mind az időjárás, mind a hangulat szuper volt, ráadásul az előszezonnak köszönhetően szinte üres volt a Villapark.

A sok tanulás közepette hétköznapokon azért kikapcsolódásra is jutott időnk. Elmentünk trambulinparkba, buborékfociztunk, moziba mentünk, sportdélutánt szerveztünk magunknak és gokartoztunk. Nagyon szeretünk sportolni és együtt játszani, szerencsére pedig az osztályfőnökünk is partner ebben.

A mozgalmas programok mellett a lelkünkre és a kultúrára is figyeltünk. Egy igen szórakoztató és interaktív előadást láthattunk a Víg Szalonban, amely a kortárs magyar verseket népszerűsítette. Meglátogattuk Balla tanár úr Padológiai kiállítását a Deák17 kiállítóteremben, ahol maga az alkotó segített megértenünk egy-egy alkotás hátterét is. Lelkileg a Forrásponton tudtunk feltöltődni közös dicsőítéssel és szentségimádással.

A sok program mellett a tanulmányainkról sem feledkeztünk meg. Idén már különböző fakultációs órákon csodálkozhattunk rá, milyen mélységek rejlenek az általunk szeretett tantárgyak mögött. Sőt, az osztályból többen már azt is megtapasztalták, milyen érettségit írni: sokan előrehozott angol- és földrajzérettségin mérettették meg magukat. Az osztályfőnökünk büszke lehet ránk, hiszen szép eredménnyel teljesítettük ezeket a vizsgákat.

Ezek után már jöhet a jól megérdemelt nyári szünet, hogy kipihenten fordulhassunk az utolsó gimnazista évünkre.

11.b

Osztályfőnök: Vámosi Judit

Idén kezdtük az ötödik évünket, és talán mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon izgalmas tanévünk volt.

Már szeptemberben mélyebben megismerkedtünk az általunk választott fakultációs tárgyakkal, de kikapcsolódásra is jutott idő. A második héten Hűvösvölgybe látogattunk, ahonnan kisvasúttal mentünk fel Normafára. Gyönyörű idő volt, így métázni és beszélgetni is tudtunk.

Ezután belevetettük magunkat a tanulásba, és mindenki elkezdett gondolkodni az előrehozott érettségi lehetőségén. Szerencsére az őszi szünet és az első félév még nyugodtan telt.

Decemberben egy szép délutánt töltöttünk a Budapest Park jégpályáján, majd a szünetben mindenki igyekezett kipihenni magát. Színházban is jártunk: a Ványa bácsit néztük meg. Az előadás modernebb volt, mint amire számítottunk, de nagyon élveztük.

Tavasszal egy Bartók Béla úti szabadulószobában jártunk. Nagyon izgalmas volt, különösen azért, mert versenyeztünk is, hogy melyik csapat jut ki először.

Áprilisban tizenegyedikesként részt vettünk a ballagáson, és feldíszítettük a termeket. Izgalmas, ugyanakkor kissé ijesztő is volt látni, hogy jövőre már ránk vár ugyanez.

Májusban az osztálykirándulás három napját Nagyváradon töltöttük. Az első nap délutánján az aquaparkba látogattunk, így másnap viszonylag kipihenten kezdtük a városnézést. Lelkes idegenvezetőnknek köszönhetően bejártuk az egész várost, és megtekintettük

a legfontosabb látnivalókat. Jártunk többek között a Darvas-házban, a Léda-házban, a püspöki palotában és a székesegyházban.

Május sokunk számára az előrehozott érettségik miatt is izgalmasan telt, de mindenki szépen teljesített.

A tanévet egy kurd gyrosétteremben zártuk, ahová Szentgáli tanár úr is elkísért bennünket.

Csákvári Enikő

11.c

Osztályfőnök: Szabadosné Karsay Gabriella

A tanévet 29 tanulóval kezdtük, és ennyien is zártuk. Reméljük, hogy ez jövőre is így marad. Az osztályban abszolút fiúuralom van: 17 fiú és 12 lány, a fiúk javára. Az év elején új tantermet kaptunk: a földszinten a 35-ös termet. Ez kisebb, mint a korábbi, harmadik emeleti termünk, de azzal vigasztalódtunk, hogy legalább közel van a büfé, és a kijárat sincs messze…

Továbbra is nagyon összetartó, jókedvű társaság vagyunk. Szeretünk együtt lenni, és részt venni az iskola életében, valamint annak fontosabb eseményein. Ha kell, számos színészpalántával segítjük a színjátszókört – akár egy Szent Margit-napi előadáson is. Ha kell, zsűrizünk vagy konferálunk az iskolai ünnepségeken, de osztályként is fellépünk, ahogyan idén az M-Faktoron tettük, ahol nagy örömünkre közönségdíjasok lettünk.

Nemcsak a közösségi életünkkel, hanem a tanulmányi eredményeinkkel is jó példát mutatunk az alattunk járó évfolyamoknak. Az osztály már 20 nyelvvizsgát szerzett: ezek közül egy német, a többi angol, és felsőfokú is van közöttük. Tizenkilencen sikeres előrehozott érettségit tettek földrajzból és/vagy angolból. Angolból többen emelt szinten is jeles eredményt értek el, magas százalékkal.

Osztályprogramokból idén is volt bőven. Szeptemberben a Budakeszi Kaland- és Vadaspark különböző nehézségű pályáin tettük próbára magunkat, majd a belvárosi minigolfpályákon mértük össze az erőnket. Az Illúziók Múzeumában optikai trükkök segítségével új szemszögből láthattuk a valóságot. A Műszaki Egyetemen pedig aki korábban csak sejtette, hogy ott szeretne továbbtanulni, most már teljesen biztos lett a döntésében. A Magyar Tudományos Akadémia termeiben felemelő élmény volt a reformkor nagyjainak festményei és Karikó Katalin Nobel-díja között sétálni. Idén sem maradhatott

ki az osztály egyik kedvenc sportja, a korcsolyázás: elmondhatjuk, hogy ebben a tanévben kétszer is hódoltunk ennek a szenvedélyünknek. A májusi háromnapos osztálykirándulás idén is legendásra sikeredett. Ki is felejthetné el a tihanyi tűzrakóhelynél tartott éjszakai pillecukorsütést, a balatonfüredi Koloska-völgyben rendezett számháborút vagy a tapolcai tavasbarlangban az evezést?

A tanévet fehérasztalos összejövetellel zártuk, amelyen szüleink és tanáraink is nagy számban vettek részt. Osztálytársaink zongora- és harsonajátéka, az egyik apuka argentin tangója, valamint a tanárainkról szóló vidám Kahoot!-játék feledtette velünk a hosszú és fáradságos tanévet.

Amikor a ballagó testvérosztály termét díszítettük, belénk hasított, hogy pillanatokon belül mi is végzősök leszünk. Számunkra az utolsó margitos tanév augusztusban kezdődik, hiszen az októberi szalagavató táncpróbáira már a nyár végétől gyakorlunk. Már nagyon várjuk ezt, ahogyan a szeptemberi osztálykirándulást is!

11.d

Osztályfőnök: Dr. Urbányiné Farkas Dóra

Nehéz elhinni, de már közeledünk a gimnáziumi éveink végéhez. Ami nemrég még távolinak tűnt, most egyre valóságosabb: túl vagyunk a 11. osztályon. Az idei év különösen fontos volt számunkra: döntéseket kellett hoznunk a jövőnkkel kapcsolatban, alaposan tanulnunk kellett a fakultációs tárgyakat, és komolyabban el kellett kezdenünk készülni az érettségire. Ennek is köszönhetően az osztály fele már előrehozott érettségit tett földrajzból, illetve angolból, és büszkék vagyunk rá, hogy az osztály kétharmada már nyelvvizsgával is rendelkezik.

Nem mondhatjuk, hogy könnyű év van mögöttünk, de helytálltunk, amit az eredményeink is igazolnak: két kitűnő tanulónk mellett az osztály negyedének már 4,5 fölött van az átlaga.

De nemcsak tanulással teltek a napjaink. Az év során számos közös program színesítette életünket. Már szeptemberben győri osztálykirándulással indítottunk; a programban kisvonatos városnézés és az Audi-gyár meglátogatása szerepelt, az este fénypontja pedig a remek közös pizzázás volt. Ősszel először a Gellért-hegy nevezetességeit, majd a Várkert Bazár kiállítását tekintettük meg, novemberben pedig az MTA tárlata jelentett nagy élményt számunkra. A téli időszakban következtek változatlan kedvenceink: a közös korcsolyázás, az osztálykarácsony és a bowlingozás.

Az idei év a múzeumok éve volt számunkra: ellátogattunk a Nemzeti Galériába, a Róth Miksa Emlékházba, valamint a budapesti és a bécsi Szépművészeti Múzeumba is. Az Öröklét őrei című kiállítás is nagyon érdekes volt, de az állandó kiállításokat különlegessé tette, hogy Zelei tanár úr mesélt és magyarázott a tananyaghoz kapcsolódó képekről – soha ilyen kedvvel nem vettünk részt múzeumlátogatáson. Megtekintettük az Operaházat is, ahol egy kiskoncert színesítette a vezetést.

Tavasszal végre elkövetkezett a várva várt osztálykirándulás Győrbe és Bécsbe. Ősszel nagyon megtetszett az osztálynak Győr hangulata, ezért visszamentünk, és most alaposabban bejárhattuk a várost; még kishajókkal is hajóztunk a folyókon. A kirándulás fénypontja a bécsi nap volt, ahol mindenki remekül érezte magát.

Tavasszal a piliscsabai lelkigyakorlat ismét feltöltődést jelentett mindnyájunknak. A fiúk pedig az iskolai focimeccseken újra bizonyítottak – nagy büszkeségünkre idén is megnyerték a bajnokságot.

Sokszínű, vidám csapat vagyunk, és a hosszú tanév után már csak az elmaradhatatlan siófoki tábort várjuk.

12.a

Osztályfőnök: Kornyilovné dr. Máté Anita

A 2025/2026-os tanévvel lezárult margitos pályafutásunk. Június 24-én mindenki kézhez vehette az érettségi bizonyítványát. De ne szaladjunk ennyire előre, hiszen ez az utolsó tanév sok szép eseményt tartogatott számunkra, amelyeket érdemes felidézni.

Szeptember első napjaitól folytattuk a felkészülést az október eleji szalagavatóra. A keringőt Szandányi Szabolcs tanította be Csajkovszkij Csipkerózsika című balettjének egy részletére. Osztálytáncnak spanyol táncot választottunk, amelyet az egész osztály flamencojelmezben adott elő. Ezt Muratov Lea tanította be; érdekesség, hogy még az osztályfőnök is bekapcsolódott néhány taktus erejéig. A tánc nagy sikert aratott, megérte az intenzív felkészülés. Nemcsak a tánc, hanem az osztályvideónk is nagyon jól sikerült: egy televíziós híradó keretében próbáltuk felidézni az elmúlt öt év emlékezetes pillanatait, Juhász András és Bíró András műsorvezetésével.

Szeptember harmadik hetében mentünk utolsó hivatalos, háromnapos tanulmányi kirándulásunkra. Úti célunk Szeged volt, mivel az osztályból többen is a Szegedi Tudományegyetemre szerették volna beadni a jelentkezésüket. Tartalmas három napot töltöttünk együtt; erről az Ablak című iskolaújság első száma is beszámolt. Jártunk a Fogadalmi templomban és a zsinagógában, részt vettünk egyetemi városnézésen az egyetem középiskolai programjának keretében, elmentünk aquaparkba és szabadulószobába, valamint sárkányhajóztunk is. Az sem volt gond, hogy tetőtől talpig vizesek lettünk, mert a nap hamar megszárított minket.

Októbertől a tanulás állt a középpontban, de néhány osztályprogramra azért még maradt idő. Novemberben elmentünk a Terror Házába, amely fontos helyszíne a történelmi ismeretek elmélyítésének. Több színházi előadásra is sikerült jegyet szereznünk: november közepén

a Nemzeti Színház Kaszás Attila Kamaratermében Hubay Miklós Ők tudják, mi a szerelem című darabját néztük meg, december elején pedig a József Attila Színházban Márai Sándor A gyertyák csonkig égnek című, világhírű művét láthattuk.

A februári sízsünethez kapcsolódóan szerveztünk még egy ottalvós, fakultatív osztálykirándulást. Úti célunk ezúttal Pécs volt, ahol a ciszterci házban szálltunk meg. A részvétel választható volt, végül a 33 diák közül 25-en jöttek el; többen a síelés miatt nem tudtak csatlakozni. Sétáltunk a városban, megnéztük a Csontváry-kiállítást, este pizzáztunk és sokat játszottunk. Másnap biliárdoztunk és bowlingoztunk, nagyon jól éreztük magunkat.

Az érettségi közeledtével a felkészülés is egyre intenzívebbé vált, sok számonkéréssel és stresszel. A munka azonban meghozta a gyümölcsét: év végi átlagunk 4,54 lett, ezzel az osztályok rangsorában a második helyen végeztünk. Ez az átlag margitos pályafutásunk eddigi legjobb eredménye. Nem hangzott el hiába már hetedikben is az igazgató úr mondása: „Az a versenyló, amely a cél előtt összeesik, csak virslinek jó." Mondhatjuk, hogy végigfutottuk a pályát, méghozzá nem is akármilyen eredménnyel. Az osztály 33 tanulója közül 24-en 4,5-ös vagy annál magasabb átlagot értek el. Négyen – Kokavecz Eszter, Nádudvari Milla, Reichart Villő és Tóth Rozália – kitűnők lettek. A Te Deumon Reichart Villő Szent Margit Díjat, a többiek pedig Szent Margit Oklevelet vehettek át. Itt kapta meg Fekete Ábel a Morus-fődíjat is. Ezt a díjat 2012 óta azoknak a katolikus iskolákban végző diákoknak adják át, akik jó tanulmányi eredményeik mellett aktívan és felelősen vesznek részt a közösségi életben, nyitottak a közéletiségre és elkötelezett keresztények.

Az érettségi eredményeink is nagyon szépek lettek. Tíz diák kitűnő eredményt ért el. Az átlagok: magyar nyelv és irodalom: 75%; matematika: középszint (23 fő) – 88%, emelt szint (10 fő) – 82%; történelem: középszint (28 fő) – 85%, emelt szint (5 fő) – 76%; angol nyelv: középszint (16 fő) – 91%, emelt szint (18 fő) – 83%. A Jégkertben tartott bankettünkre sok tanárunk és az igazgató úr is eljött, és nagyon jó volt együtt ünnepelni. Bízom benne, hogy nemcsak a hivatalos öt-, tíz- vagy tizenöt éves osztálytalálkozókon találkozunk majd, hanem sokkal hamarabb is viszontlátjuk egymást.

12.b

Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília

Hat évvel ezelőtt még izgatott, kíváncsi diákokként léptük át iskolánk kapuját. Az elmúlt évek során azonban nemcsak tudásban gyarapodtunk, hanem igazi közösséggé is formálódtunk. A közösen átélt élmények, sikerek, nehézségek és emlékezetes pillanatok összekovácsoltak bennünket, így a 12.b osztály számára ez a hat év sokkal többet jelentett egyszerű iskolai tanulmányoknál.

A tanórák mellett számos program színesítette mindennapjainkat. Részt vettünk különböző iskolai rendezvényeken, versenyeken és ünnepségeken, és több alkalommal szerveztünk közös programokat is. Márciusban, ahogyan minden hat évfolyamos osztály, mi is műsorral készültünk az iskola tanulói és tanárai számára. Ahogyan két évvel ezelőtt, most is a mi bemutatónkat találta a zsűri a legjobbnak, ezért nagyon büszkék vagyunk.

Nagyon emlékezetes marad számunkra a pápai kirándulás. A közösen eltöltött napok során lehetőségünk nyílt megismerni osztályfőnökünk szülővárosának nevezetességeit és kulturális értékeit, miközben sokat beszélgettünk, nevettünk és együtt töltöttük az időt. Ez az út nemcsak kikapcsolódást jelentett, hanem tovább erősítette az osztályközösséget is.

A végzős év egyik legmeghatározóbb eseménye a szalagavató volt. Lelkesen készültünk a táncokra, amelyeket nagy izgalommal mutattunk be családtagjainknak, tanárainknak és barátainknak. A szalag feltűzése jelképezte, hogy hamarosan lezárul életünk egy fontos szakasza. Ez az este mindenki számára megható és felejthetetlen élményt jelentett.

A ballagás napján vegyes érzésekkel búcsúztunk iskolánktól. Egyszerre volt jelen a büszkeség, az öröm és a meghatottság. Végigjártuk az iskola folyosóit, felidézve az elmúlt

hat év emlékeit, miközben tanárainktól és diáktársainktól is elköszöntünk. Hálásak vagyunk mindazért a támogatásért, türelemért és tudásért, amelyet itt kaptunk.

A ballagást követte az érettségi időszaka, amely komoly felkészülést és kitartást igényelt. Az írásbeli és szóbeli vizsgák során mindenki igyekezett a legjobb tudása szerint helytállni. Az elmúlt évek munkája ekkor ért be igazán, hiszen lehetőségünk volt számot adni megszerzett ismereteinkről és felkészültségünkről.

Az érettségi lezárását követően a Hemingway Étteremben tartott banketten ünnepeltük meg közös sikereinket. Ez az este már felszabadult hangulatban telt: visszaemlékeztünk a közösen átélt történetekre, felidéztük a vidám pillanatokat, és sok nevetéssel búcsúztunk egymástól. Bár útjaink hamarosan különválnak, biztosak vagyunk benne, hogy a barátságok és az itt szerzett élmények hosszú éveken át elkísérnek bennünket.

A 12.b osztály hat éve tele volt kihívásokkal, fejlődéssel, közös élményekkel és sikerekkel. Megtanultunk együtt dolgozni, segíteni egymást, felelősséget vállalni és kitartani a nehezebb időszakokban is. Büszkék vagyunk arra, hogy ennek az osztálynak a tagjai lehettünk.

Köszönettel tartozunk osztályfőnökünknek és tanárainknak, akik végigkísérték tanulmányainkat, támogattak bennünket, és hozzájárultak ahhoz, hogy sikeresen lezárhassuk ezt a fontos életszakaszt. Bízunk benne, hogy mindannyian megtaláljuk a saját utunkat, és az itt szerzett tudást, értékeket, valamint az együtt töltött hat év emlékeit életünk során mindig megőrizzük.

12.c

Osztályfőnök: Richlik-Horváth Katalin

Izgalmas, remek évünk volt. Most megkoronázhattuk négy év munkáját.

Büszkék vagyunk arra, hogy az iskola összes OKTV-továbbjutója a mi osztályunkból került ki. Nagyon szurkoltunk egymásnak.

Idén is Alfonza nővér kísért el minket az osztálykirándulásra. Az egri és szilvásváradi programok még jobban összekovácsolták a közösségünket.

Idén sem volt hiány múzeum- és színházlátogatásokból. Végre együtt eljutottunk A Pál utcai fiúk előadására.

Mindezek mellett laborlátogatások, síelés és tudományos előadások keretezték az évünket. Különösen érdekes volt Dr. Nagy Klaudia Vivien űrorvosnő előadása.

Táncoltunk, tanultunk, és idén is részt vettünk az iskolai sportbajnokságon.

Közben tovább tanultunk, így ért minket a szalagavató, majd a ballagás.

Az osztályprogramok alatt is sokat beszélgettünk a jövőről, a továbbtanulási terveinkről és a felvételikről. Egymást erősítve és biztatva jutottunk el az érettségiig, amely felrakta a koronát a négy gimnáziumi évünkre.

Jelmondatunkat Dr. Kerényi Lajos atyától választottuk: „A világot csak szeretettel lehet felépíteni.”

12.d

Osztályfőnök: Horváth István

Utolsó év a Margitban! Túléljük? Kibírjuk? Talán egy kicsit meg is éljük? Mindenki tudja, hogy a tizenkettedik évfolyam egy gimnáziumban főként a tanulásról szól, de azért hallani kósza történeteket jól sikerült, összetartó osztályokról is. Vajon velünk mi lesz? – tettük fel a kérdést a tanév elején.

Nos, aki a korábbi beszámolóinkat is olvasta, talán emlékszik rá, hogy osztályunk teljesítményére a folyamatos javulás volt jellemző. A tizenegyedik évfolyamot 4,5-ös átlaggal zártuk. Örömmel jelentjük, hogy a lendület megmaradt: az év végi átlagunk 4,78 lett. Sőt, már az érettségin is túl vagyunk, és szerintünk ott sem szerepeltünk rosszul. Bizakodva várjuk a július végi felvételi pontszámok kihirdetését.

Az élet azonban nemcsak tanulásból áll, és szerencsére osztályközösségünk ebben a tanévben is tovább erősödött: nyár közepén a 33 fős osztályból húszan vettek részt a szigetközi kenutáborban, ahol csodálatos élményekkel gazdagodtunk.

Szeptemberben folytattuk szalagavatós táncaink próbáit – akár hetente több alkalommal is. Sőt, az utolsó osztálykirándulásunkon is gyakoroltunk. Az osztály kérése volt, hogy ha a nyelvi előkészítő tanév szeptemberében a Várgesztesi Villaparkban kezdtük közösségünk megalapozását, akkor zárjuk le az öt évet ugyanott. Nem mennék a részletekbe, de nagyon emlékezetes kirándulásban volt részünk.

A sok gyakorlás nem volt hiábavaló: október 4-i szalagavatónkon osztályunk vastapsot kapott mind az osztálytánc, mind a keringő előadásáért. A közönség a minőség mellett a lelkesedésünket is megdicsérte.

A tanév további osztályprogramjaiban a hangsúlyt már a közeledő érettségire helyeztük. Igyekeztünk olyan történelmi és irodalmi témájú eseményeken részt venni, amelyek segítségével könnyebben feleleveníthetjük vagy színesebben adhatjuk elő a megtanult tételeket az érettségi vizsgákon. Két modern színházi előadást is láttunk: a Tótékat a Spét Társulat előadásában, valamint egy kétszemélyes darabot Sziveri János vajdasági költő életéről a KuglerArt Lakásszínházban.

Ellátogattunk a volt Conti utcai börtönbe is, ahol Mindszenty József bíboros raboskodott éveken keresztül, az épület udvarán pedig Rajk Lászlót és társait végezték ki. Az ötvenes évek szörnyűségeivel kapcsolatban megnéztük A tanú című filmet, és ellátogattunk a Terror Háza Múzeumba is. Tartalmas kirándulás volt a várpalotai Thury-vár megtekintése, márciusban pedig a Nemzeti Múzeum Magyarország története – II. című kiállításának segítségével elevenítettük fel a tanultakat.

Közösségünk számára természetesen fontos volt az osztálykarácsony, a felemelő ballagás és a vidám érettségi bankett is.

Hogy milyen jól összekovácsolódott az osztályunk, azt talán az is mutatja, hogy idén nyáron is húsz diák jelentkezett az osztályból a Rábára meghirdetett kenutáborba.

Az elmúlt öt év alapján reméljük, hogy nemcsak az ötévente megrendezett érettségi találkozókon találkozunk majd, és élményeink nagy részét büszkén, vidáman adjuk tovább az unokáinknak.

Büszkeségeink

Rendi Nagydíj

2021-ben az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Magyar Tartománya mint intézményei fenntartója Rendi Nagydíjat alapított az intézmény munkatársai számára. Eddig 2021-ben adta ki egyszer, két távozó munkatársnak. Adományozását – alkalomszerűn – a fenntartó dönti el, intézménye vezetőségének egyhangú támogatása alapján.

A díjat olyan kolléga, munkatárs kaphatja, aki az intézmény szellemiségének megfelelő, színvonalas, kiegyensúlyozott munkát végzett; legalább 15 év munkaidővel rendelkezik intézményünkben, az intézmény vezetői testületének egyhangú szavazatát bírja, már korábban elismerték Szent Gellért-díjjal, vagy olyan díjjal, mely intézményünkben végzett munkáját dicsérte, munkájának megszűnése nyugdíjba vonulás, betegség miatt történik.

Így a díjat olyan kolléga, munkatárs kaphatja, aki a Rend és intézménye küldetését hivatásként élte meg, akár az idősekért akár a fiatalokért kitartón és lelkiismeretesen végezte a rábízott feladatokat – az intézmény szellemiségét mindig szem előtt tartva.

Most, az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Magyar Tartománya Rendi vezetésének döntése alapján a Rendi Nagydíjat Orovica Márkné Erzsike, iskolánk vezető fizikatanára

kapja.

Dr. Orovica Márkné tanárnő laudációja

Dr. Orovica Márkné fizika-kémia szakos tanárnő. Már több évtizedes, igen sikeres pályát tudhatott maga mögött a pécsi Ciszterci Nagy Lajos Gimnáziumban, amikor 16 éve iskolánkba érkezett fizikát tanítani. Ott OKTV helyezetteket, olimpikonokat nevelt ki, de hamar alkalmazkodott iskolánk elvárásaihoz, szokásainkhoz.

Hatalmas szakmai tapasztalatához hihetetlen alaposság, odafigyelés és munkabírás párosult. Nemcsak fizikát tanított, hanem következetes munkára nevelt. A fizika iránt érdeklődőkkel már 9-10. osztályban is kiemelten foglalkozott, de különös gondot fordított azoknak a felzárkóztatására is, akiknek nehézségei adódnak a tantárgy tanulásával. Amellett, hogy óráinak elmaradhatatlan eleme volt a kísérletek valóságban történő bemutatása, a XXI. századi eszközök alkalmazásától sem riadt vissza: az okostáblát és a fizikai szimulációkat is folyamatosan használta.

Fontosnak tartotta, hogy tantárgya rejtelmeit a tanórákon kívül is megismertesse a diákokkal, így minden évben népszerű buszos kirándulást szervezett Paksra. Az iskola nyílt napján a fizika kísérleti bemutató az egyik legnépszerűbb program. A tanárnő időt, energiát nem kímélt, hogy a kísérleteket a legapróbb részletekig begyakoroltassa a diákokkal. A tanulók által tartott bemutató szakmai színvonala felveszi a versenyt a Csodák Palotája tudományos show-jával.

A fizika emelt szintre járó diákjait évről-évre kiemelkedően készítette fel az érettségire és a továbbtanulásra. Szakmai tudása és elhivatottsága sokakat inspirált, hogy a fizika, az orvosi egyetem és a mérnöki irány felé induljanak.

Volt diákjai rendszeresen visszajárnak és hálásan mesélik, hogy az egyetemen jól megállják a helyüket, a tőle tanultak alapján hogyan korrepetálják az évfolyamtársaikat.

Szomorúan vette tudomásul, hogy az elmúlt évtizedekben a közoktatásban a fizika tanítása vesztett a jelentőségéből, de igyekezett kihozni az adott lehetőségekből a maximumot.

Fizika munkaközösség-vezetőként tudását, tanítási tapasztalatát átadta a kollégáinak, lehetett tőle kérdezni, segített, akár egy feladat megoldásáról, akár egy kísérletről volt szó.

Nagy örömére szolgált, hogy képzeletbeli katedráját volt tanítványának adhatja át.

A Tanárnő egész életműve és munkássága példaértékű, messze túlmutat a tanterem és az iskola falain.

Mindezek alapján a Díjat örömmel, és nagyrabecsülésünk jeleként adjuk át most intézményünk előtt.

A jutalmazottak névsora a 2025–2026. tanévben

Ebben a tanévben is azt a bronzérmet osztottuk ki jól teljesítő diákjaink között, melyet Tóth Sándor szobrász- és éremművész készített nekünk. Az érem előlapján Szent Margit látható koronában, két liliommal, a hátlapján az iskola kupolája kereszttel a tetején, illetve körben felirat: Gymnasium St. Margaritae, MCMXX.

I. Szent Margit-díj

Végzős tanulók kaphatják osztályfőnöki javaslat alapján példamutató kötelességteljesítésért, a gimnáziumi tanulmányaik során mutatott kiemelkedő tanulmányi munkáért, példamutató magatartásért, szorgalomért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért, példaadásért.

A díjat a tanári kar szavazta meg, és ebben a tanévben három tanuló kapta

Reichart Villő Ajsa 12.a osztályos tanuló tanulmányi eredménye az elmúlt hat év során mindig kiemelkedő volt, idén kitűnő lett. Számos tantárgyból kapott az évek során dicséretet. Szorgalma példamutató, az érdeklődési körétől távolabb álló tantárgyakból is megbízhatóan teljesített, s osztálytársai is gyakran fordultak hozzá segítségért. Villő nagyon sokat tett az osztályközösségért az évek során, 9-10. évfolyamon az osztály DÖK képviselője is volt, s lelkiismeretesen végezte a rábízott szolgálatot. A szellemi tudás mellett a sportban is tehetséges, az osztály röplabda csapatának meghatározó egyénisége, s az iskolai tanár-diák mérkőzések rendszeres résztvevője. Kiegyensúlyozott személyisége, kedvessége, intelligenciája és megbízhatósága az osztály és az őt tanító tanárok számára is sokat jelentett.

Petik Eliza 12.b osztályos tanuló a hat gimnáziumi éve alatt csak kitűnő bizonyítványt szerzett mindig több dicsérettel. Tizedikes korától kezdve tudatosan készül a felvételire, már akkor kitűzte magának célul, hogy építészmérnök szeretne lenni. A Széchenyi Egyetemre jelentkezett, fizikából érettségizett emelt szinten. Sokszor segített és még most is segít osztálytársainak a tanulásban, többször korrepetálta őket, különösen fizikából. Magatartására soha nem volt panasz, visszafogott, udvarias, tanáraival szemben tisztelettudó diák, ugyanakkor minden osztályprogramon részt vett. Osztályfőnöke mindig mindenben számíthatott a segítségére.

Ónody Ágnes 12.d osztályos tanuló a nyelvi előkészítő évet leszámítva (4,9) mindegyik tanévet kitűnő eredménnyel zárta. Az évek során több tantárgyból is dicséretet kapott. 2024 októberében letette a felsőfokú angol nyelvvizsgát, illetve sikeresen leérettségizett angol nyelvből emelt szinten (95%) és digitális kultúrából középszinten (95%). Az idei tanévben az IYMC matematikaverseny utolsó fordulójában bekerült a felső 10%-ba. Nemcsak szorgalma, hanem magatartása is mindvégig példás volt. Tanáraival és diáktársaival szemben tisztelettudó magatartást tanúsított, osztálytársainak gyakran segített, többször korrepetálta is őket. Osztályfőnöke számíthatott rá, sokat segített a közös munkák során. A tanulásra

fordított idő mellett arra is talált lehetőséget, hogy az osztályprogramok többségén részt vegyen.

II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért

Iskolánk különböző tanulmányi területeken az éveken át kiemelkedő végzős diák(ok) munkáját jutalmazza. Ebben a tanévben két területen jutalmaztunk diákokat

Reál tudományok

Bóné Kristóf 12.c osztályos tanuló matematika- és fizikatudását szívesen és eredményesen mutatta meg országos versenyeken. Évek óta a KÖMAL sikeres feladatmegoldója. A Mikola fizikaverseny, az Arany Dániel matematikaverseny és a Katolikus matematikaversenyen egyaránt II. fordulóba került. Nagyon készült az OKTV-kre, és matematikából iskolánkból egyedül jutott be a II. fordulójába. Példamutató diákunk volt, aki az utolsó két évben a diákönkormányzatban képviselte az osztályát. Magatartása, szorgalma egyaránt példamutató. Segítőkész diák, akire a diákok és a tanárok egyaránt számíthattak. Angol nyelvből C1-es nyelvvizsgát tett. Matematikus hallgatóként vagy a BME-n részecskefizikusként szeretné folytatni tanulmányait.

Zelei Máté 12.c osztályos tanuló informatikából ért el kimagasló eredményeket. Kiváló tanuló, sok dicsérettel, aki a természettudományok területén külön is öregbítette iskolánk hírnevét. Minden tudományterülettel szívesen foglalkozik, sokat olvas, angolból szerzett nyelvvizsgát. Diáktársait kérésre rendszeresen korrepetálta. A Fővárosi Alkalmazói Informatikaversenyen a döntőben szerepelt. A Nemes Tihamér informatikaversenyen a II. fordulóba jutott. Ugyancsak továbbjutója volt a Katolikus matematikaversenynek és a Mikola fizikaversenynek is. Segítőkészségével és áldozatkészségével vívta ki a tanárai és az osztálya elismerését. Matematika, fizika és digitális kultúra fakultációs diákunkként az osztályprogramok állandó résztvevője, szervezője, a múzeumi és a színházi programok lelkes híve volt. Tanulmányait a BME Mechatronika szakán folytatja tovább.

Sport

Wochna Bence 12.a osztályos tanuló az első években kosárlabdatudásával emelkedett ki társai közül. Már 10. évfolyamon is meghatározó tagjává vált az iskola kosárlabdacsapatának. Emellett más sportágakban is eredményesen képviselte a margitos színeket. Atlétikai, röplabda- vagy labdarúgócsapat összeállításakor is felmerült a neve. A Citadella Futáson első lett, ahogy a kerületi Streetball versenyen is, míg a kerületi Röplabdabajnokságon a II.

helyezett csapat tagja volt. Nemcsak tehetségével, de magatartásával is példát mutatott. A fairplay szellemében küzdött a jobb eredményért. Az ellenfelekkel, játékvezetőkkel mindig tisztelettudóan viselkedett.

III. Szabó Erika nővér-díj

Az iskolánk volt szerzetesnővér igazgatójáról elnevezett díjat olyan tanárnak vagy tanulónak adományozzuk, aki hosszú évekig magas szinten művelte a tárgyat, társai, kollégái előtt megbecsült volt.

Bóra Benjámin 12.c osztályos tanuló tanulmányait kitűnő eredménnyel végezte. Tanárai évente öt-nyolc tantárgyi dicsérettel ismerték el a munkáját. Évek óta tudatosan készül az orvosi pályára. A biológia és a kémia fakultáción kívül a matematika fakultációt is mindkét évben dicséretes ötösre teljesítette, és rendszeres résztvevője volt a fizika szakköröknek is. A Semmelweis Egyetem biológiaversenyén csapatával a döntőbe jutott, és ott a 25. helyet szerezték meg. Ezzel bekerültek az első 10 %-ba. A biológia OKTV-n egyedül jutott be iskolánkból a II. fordulóba. A biológia- és a kémiaversenyek állandó sikeres résztvevője. 9. és 10. osztályos korában a Mikola fizikaversenyen ugyancsak II. fordulóba került. 11. osztályosként részt vett az iskolaújság szerkesztésében. Angol nyelvből letette a felsőfokú nyelvvizsgát. Magatartása és szorgalma egyaránt példaértékű. Osztályának egyik motorja volt, akire tanárai és osztálytársai is mindig számíthattak. Mindenkinek szívesen segített a tanulásban, és örömmel vett részt tanácsaival az osztályprogramok szervezésében is.

IV. Morus Szent Tamás-díj

2012-ben alapított rangos elismerés, amelyet katolikus középiskolák végzős diákjainak ítélnek oda. Azok a fiatalok kaphatják, akik a jó tanulmányi eredmények mellett aktívak, felelősségteljesek a közösségi életben, nyitottak a közéletre és elkötelezett keresztények.

Fekete Ábel 12. a osztályos tanuló hitvalló keresztény életet él, elkötelezett katolikus. Több ifjúsági csoportnak is tagja, s osztálytársait is igyekszik lelki programokra hívni. Az osztályban tavaly a nagyböjtben egyik társával kezdeményezte, hogy az egyik osztályfőnöki órán keresztutat tartsanak. Megszervezték, hogy minden stációhoz egy-egy diák kis elmélkedést írjon, s le is vezették az imádságot, melynek nagyon pozitív visszhangja volt az osztályban. Szintén még a tavalyi tanévben indult az a kezdeményezés, hogy az osztály lelkileg aktívabb tagjai (protestánsok és katolikusok egyaránt) az egyik szünetben minden héten összegyűljenek, s közösen imádkozzanak társaik megtéréséért és az aktuális imaszándékokért. Ezenkívül az osztálymiséken és iskolai miséken is ministrál, illetve felolvas. Szívesen vállal felelősséget a közösségért. A tavaszi osztálykirándulás programjához jó ötletekkel járult hozzá, sőt, a számháborúhoz szükséges számokat is elkészítette, hogy a játékhoz minden meglegyen. 11. év elején elvállalta az osztály DÖK képviselői feladatát, melyet azóta is lelkesen ellát. Részt vesz az iskolai DÖK munkájában,

s arról rendszeresen beszámol az osztálynak. Fontos szerepet játszott az idei Margit-bál szervezésében és lebonyolításában.

V. Szent Margit Oklevél

Az osztályfőnök javaslata alapján minden egyes tanévben kiemelkedő tanulmányi eredményért, példamutató magatartásért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért Szent Margit-oklevelet adunk. Idén az alábbi tanulók részesültek ebben a kitüntetésben:

7.a	Bagyura Luca
7.b	Cseh Borbála
7.b	Halász Róza
7.b	Koroknai Lóránd Zsigmond
7.b	Kovács-Onestyák Orsolya
8.a	Klenner Zsófia
8.a	Kiss Evelin
8.a	Havas Dalma
8.b	Halász Márton
9.a	Balogh Boglárka
9.b	Cseke Zille Boglárka
9.b	Jámbor Amália
9.b	Elek László
9.b	Tallián Bernát
9.c	Németh Eszter
9.nyd	Frey Diána
9.nyd	Horváth Kata
10.a	Bene Tamás
10.b	Bognár Sarolta
10.b	Kiss Annamária
10.b	Makláry Flóra Éva
10.c	Drevenka Dóra
10.d	Bodnár Alexandra
10.d	Bojtor Katalin
10.d	Polczer Erzsébet
10.d	Rák Petra
11.a	Vezér Kira
11.a	Vezér Kitti
11.b	Jámbor Kornél Miklós
11.c	Balogh Enikő
11.c	Bujdosó Anna
11.d	Dénes Boldizsár
11.d	Nyerges Balázs
12.a	Kokavecz Eszter Ilona
12.a	Nádudvari Milla Dóra
12.a	Tóth Rozália Anna
12.c	Lukács Regina
12.c	Kállai-Bálint Barna Máté
12.c	Tuba Lídia
12.d	Bozor Szabolcs
12.d	Lehel Tihamér
12.d	Kovács András
12.d	Molnár Zsófia Katalin
12.d	Ónody Ágnes

A Sport Margitos díja
A Reál tudományok Margitos díja
Szabó Erika Nővér Díj

Életképek

Életképek

Tablók

12.A
2020–2026
SZENT MARGIT GIMNÁZIUM
Környolyné Dr. Máté Anita
Tanáraink voltak: Barttay Katalin M. Zsuzsanna SSND, Barondiné Szabó Gabriella, Czakó Bence, Carlo Fumagalli †Kóczán Gabriella CJ, Murányi Ilona, Stodola Bálint, Hetzer Eszter, Rizák Emma, Veszelovszki Balázs

Szent Margit Gimnázium
12.B
2020-2026

Szent Margit
GIMNÁZIUM
2022
2026
12.C

SZENT MARGIT
GIMNÁZIUM
2021
12.D
2026

Tartalom

Tartalom

Előszó *7*
Igazgatói köszöntő 7
Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk 8

Tanárok - Munkatársak *10*
A Szent Margit Gimnázium nevelőtestülete a 2025–2026. tanévben 10
Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak 14
Technikai munkatársak 14

A tanév eseményei *16*
A 2025–2026. tanév programjai, eseményei 17
Gólyatábor 2025. 19
Bakancsos túrák 22
ForrásPont 2025. november 15 24
Bécsi kirándulás 28
Tanári kirándulás Pannonhalma – 2026. február 11 ..... **30**
Két sítábor, sok közös élmény 33
Nápolyi zarándokút 35
A március 15-ei iskolai ünnepség képei 37
Szent Margit Nap 39
DiákcsereSzent Margit Gimnázium, Budapest – Graf-Stauffenberg-Gymnasium, Osnabrück 44
Sátrazás Pilisszentkereszten 2026. június 5–6 47
Angliai utazás 49
Vízi vándortábor a Rábán 2026. július 13–19. 51
Zarándoktábor 2026. július 23–29. 54
Lobmayer András igazgatóhelyettes beszéde a szalagavató ünnepségen 2025. október 3. 57

Gondolatok *57*
Csontos Attila beszéde a szalagavató ünnepségen 2025 október 4. 61
Szent Kereszt Felmagasztalásának margójára 63
Csirmaz-Janitsáry Kinga Zsófia 7.b osztályos tanuló alkotása 63
Pozsonyi Karolin 9.c osztályos tanuló alkotása 64
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból 65
Egy perc az életemből 65
Novák Zolna 11.a osztályos tanuló alkotása 66
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból 67
Egy hang 67
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból 69
Egy hang 69
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból 70
A levél, amit nem küldtek el 70
Balogh Boglárka 9.a osztályos tanuló alkotása 71
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból 72
A kokárda mesél 72
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból 73
Egy tárgy mesél 1222-ben 73

Mohácsi Mihály 9.d osztályos tanuló alkotása ... 74
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból ... 75
Egy tárgy mesél ... 75
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból ... 76
Egy hang ... 76
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból ... 77
Egy perc az életből ... 77
„…a valódi tusa…” ... 78
Polczer Erzsébet 10.d osztályos tanuló alkotása ... 80
Pogácsa ... 81
Hepp Annamária 9.c osztályos tanuló alkotása ... 82
Válogatás a „Sziget Egypercesek” pályázatra beérkezett alkotásokból ... 83
Egy perc az életből ... 83
Szülinap ... 84
Vízhányó Zsolt Sch. P. igazgató homíliája a ballagók miséjén ... 85
Ballagás 2026. április 30. A 11. évfolyam búcsúztató beszéde ... 88
A 12. évfolyam búcsúzó beszéde ... 90
Vízhányó Zsolt Sch. P. igazgató ballagási beszéde ... 92

Innovációk ... 97
Fejlesztések, karbantartások a 2025-2026. tanévben ... 98

Munkaközösségek ... 100
Az angol nyelvi munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 101
A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 107
A fizika munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 111
A hittan-munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 115
A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 119
A matematika–informatika munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 124
A német, orosz és újlatin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 128
A testnevelés munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 133
A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 135
Gondolatok a Diáktanácsadóból ... 139

Közösségeink ... 141
A szülői munkaközösség beszámolója a 2025–2026. tanévről ... 142
Beszámoló a Diákönkormányzat tevékenységéről a 2025/2026. tanévben ... 145
Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2025/2026. tanévben ... 147
M-FAKTOR 2026 ... 150
Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2025) ... 154
Indukció Tudományos Diákkör 2025-2026. ... 157
Irodalmi kávéház 2025/26. ... 158
KeCsap 2025-2026. ... 161
Magamnál vagyok. Istennel vagyok. Másokért vagyok. Lelki napok a Szent Margit Gimnáziumban ... 164

Osztályaink 167
7.a Osztályfőnök: Érsok Gábor 168
7.b Osztályfőnök: Dr. Sipossné Szabó Ildikó 170
8.a Osztályfőnök: Bártfay M. Zsuzsanna SSND 172
8.b Osztályfőnök: Tóth Márton Mihály 174
9.a Osztályfőnök: Dr. Szentgáli Zsolt 175
9.b Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó 177
9.c Osztályfőnök: Dr. Vasas Géza 178
9.d Osztályfőnök: Urbán Diana 180
9.nyd Osztályfőnök: Reichardtné Szabó Marietta 182
10.a Osztályfőnök: Keményné Orbán Krisztina 184
10.b Osztályfőnök: Csontos Attila 186
10.c Osztályfőnök: Kurucz Balázs 188
10.d Osztályfőnök: Ávár Barbara 190
11.a Osztályfőnök: Heiszer Ferenc 192
11.b Osztályfőnök: Vámosi Judit 194
11.c Osztályfőnök: Szabadosné Karsay Gabriella 196
11.d Osztályfőnök: Dr. Urbányiné Farkas Dóra 198
12.a Osztályfőnök: Kornyilovné dr. Máté Anita 200
12.b Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília 202
12.c Osztályfőnök: Richlik-Horváth Katalin 204
12.d Osztályfőnök: Horváth István 205

Büszkeségeink 207
Rendi Nagydíj 208
Dr. Orovica Márkné tanárnő laudációja 210
A jutalmazottak névsora a 2025–2026. tanévben 213
I. Szent Margit-díj 213
II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért 214
Reál tudományok 214
Sport 214
III. Szabó Erika nővér-díj 215
IV. Morus Szent Tamás-díj 215
V. Szent Margit Oklevél 216

Életképek 219

Tablók 233

Tartalom 238